

Eleccions al Parlament de Catalunya 2012

Programa Electoral

L'ALTERNATIVA SENSATA

ÍNDEX

Cap a l'Espanya Federal. Volem decidir	p.3
Reactivació econòmica: creixement i ocupació	p.22
Una fiscalitat més justa	p.50
Pacte Social per la Cohesió	p.53
Coneixement i cultura, la millor inversió	p.79
Sostenibilitat: obligacions i oportunitats econòmiques	p.95
Qualitat democràtica	p.106

Capítol 1

CAP A L'ESPANYA FEDERAL. VOLEM DECIDIR.

TRENTA ANYS DESPRÉS, CAL UN NOU ACORD

Catalunya ha canviat molt en els darrers 30 anys. Catalunya no és la que era en aquells temps, Espanya tampoc no ho és. El gran acord que va suposar el pacte constituent de 1978, aquell consens entre totes les forces polítiques, és el que va permetre l'evolució de l'Estat Espanyol i de Catalunya, amb la seva transformació en un Estat de Dret descentralitzat -l'Estat de les Autonomies- i en un Estat del Benestar que ara malauradament la dreta està desmantellant. Els problemes als quals ens enfrontem avui són tot sovint ben diferents que els d'aleshores, i en el cas d'aquells que no han variat, les circumstàncies i el moment històric actuals no tenen res a veure amb els de l'esmentat pacte constituent i, per tant, no poden ser abordats de la mateixa manera.

La manifestació multitudinària i cívica celebrada la Diada d'enguany mostra clarament la insatisfacció i la desafecció que ha anat creixent vers les actuals relacions entre Catalunya i Espanya, un malestar que ja es va demostrar amb la sentència del Tribunal Constitucional i que s'ha vist agreujat per la crisi econòmica, pels reiterats incompliments per part del Govern de l'Estat i pels missatges institucionals en to de menyspreament de les demandes catalanes.

El Govern del Partit Popular, lluny d'abordar aquest creixent malestar provocat per la Sentència, va emprendre una ofensiva recentralitzadora en l'actual legislatura amb

mesures que han estat considerades inconstitucionals en reiterades ocasions pel Consell de Garanties Estatutàries, en vulnerar les competències de la Generalitat de Catalunya i els drets de la ciutadania.

La dissolució del Parlament per part del President de la Generalitat, tan sols 21 mesos després d'haver pres possessió, demostra la seva incapacitat per gestionar la difícil situació de Catalunya, causada en part pel seu propi govern i, sobretot, desvetlla la voluntat d'amagar de l'esfera pública el debat sobre la seva gestió al front de la Generalitat de Catalunya, en una estratègia electoralista que vol situar-lo en una millor posició obviant la dramàtica situació en què deixa el país només dos anys després. En matèria de drets nacionals, el "Govern dels millors" també ha fracassat.

Què ha fet CIU en aquests dos anys de govern?

- ✓ En només dos anys de legislatura s'ha evidenciat el trencament del compromís polític de CIU amb el pacte de l'Estatut.
- ✓ El desplegament normatiu de l'EAC ha estat pràcticament nul. La Comissió Bilateral *s'ha reunit una única vegada*. El Govern no ha aprovat cap dels projectes de Llei de desplegament estatutari pendents, enfront del Govern de la VIII legislatura que en va aprovar nou.
- ✓ El Govern tampoc no ha pres cap iniciativa per tal d'adoptar alguna de les recomanacions que el grup d'experts va dictaminar en el seu informe de juliol de 2010, encarregat pel President José Montilla, que marcaven vies alternatives per minimitzar els efectes de la sentència del TC sobre l'Estatut.
- ✓ És més, hem fet passos enrere, les reformes impulsades pel Govern de l'Estat infringeixen competències d'autogovern regulades en l'EAC: la reforma del mercat laboral, la reforma de la sanitat, la reforma de la Llei de la dependència, la supressió de drets adquirits de la funció pública o la Llei Orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. De totes elles el Govern només ha actuat recurrent al Tribunal Constitucional contra la reforma en l'àmbit educatiu.

LA PROPOSTA FEDERAL

En aquest temps complicat que vivim, amb una crisi econòmica que ens ofega i una turbulenta realitat internacional, necessitem instruments per generar més creixement, més treball i més prosperitat a Catalunya i allò que no necessitem són més incerteses, més inestabilitat i més barreres.

Per això...

...davant les consignes i proclames en pro de la independència com a sortida de totes les cruïlles del país, però sense definir escenaris, obviant totalment que el que es posa en risc a Catalunya és la cohesió social, i les incerteses sobre l'impacte en l'economia...

...davant d'un immobilisme constitucional de la dreta espanyola que ens deixa ancorats en un pacte constituent de fa 30 anys i que es nega a evolucionar, atrapat en inèrcies del passat, un immobilisme que redueix tan sols a una les possibles interpretacions del pacte fundacional de la democràcia espanyola...

...davant d'aquests dos camins sense sortida és essencial que el PSC sigui fidel a si mateix i mantingui els seus propis valors, i la capacitat de transformació de la realitat de Catalunya que sempre hem demostrat. Per això, amb la força i determinació que ens donen els més de trenta anys de lluita política i construcció d'una Catalunya i una Espanya a favor de la justícia social, la llibertat i la solidaritat, creiem que és el moment de renovar el pacte constitucional a través de la construcció federal.

Cal recordar que el poble de Catalunya no respon només a un partit. Catalunya és farcida d'històries i vides plenes que han crescut i viuen amb enteniment sense complexos combinant sentiments de catalans i espanyols. I és amb aquest esperit de respecte a totes les persones, inherent als progressistes, que plantejem el nostre projecte d'un nou marc de relacions entre Catalunya i Espanya: el federalisme. Perquè creiem fermament que la prosperitat de Catalunya es veurà enfortida amb una nova relació federal amb Espanya amb un nou marc de relacions que reconegui, a nivell institucional, la singularitat de la nació catalana.

L'alternativa federalista és l'única capaç d'articular un sistema institucional equilibrat, en el qual Catalunya formi part d'Espanya sense renunciar gens a la seva identitat i als seus projectes col·lectius. Parlem d'utopies possibles, de grans acords possibles per arribar a un marc d'enteniment que eviti la fractura social entre el poble català i espanyol. La unitat civil del poble de Catalunya és un bé molt preuat, que els i les federalistes ens comprometem a preservar i enfortir.

Vivim temps de sobirania compartides. Creiem en un projecte de sobirania compartida entre Catalunya i Espanya, i evidentment també amb Europa, perquè som i ens sentim europeus i perquè tenim clar que els reptes de Catalunya i Espanya i la seva solució es troben avui a Europa. És en el marc internacional on veiem que els països més avançats són estats federals: Alemanya, Canadà i Estats Units. Lluny de ser un model antiquat, com plantegen alguns, és un model plenament vigent i operatiu, que dóna resposta a realitats plurals i diverses.

ELS I LES SOCIALISTES PROPOSEM UNA REFORMA CONSTITUCIONAL PER FER REALITAT LA CATALUNYA PLENA EN UNA ESPANYA FEDERAL

Volem reformar la Constitució i transformar les estructures de l'actual Estat de les Autonomies en un Estat Federal a través del diàleg i la negociació entre les forces polítiques espanyoles i catalanes.

Davant la cruïlla històrica en la qual ens trobem, i enfront d'una dreta espanyola recentralitzadora, cercarem l'aliança entre el catalanisme d'esquerres i el socialisme espanyol perquè torni a ser un element central d'aquest diàleg, negociació i acord per fer avançar en democràcia i llibertat el nostre poble; com ja va succeir amb els Estatuts de Núria, de Sau i el del 2006, i com va passar amb la Constitució del 1931 i 1978.

Federalisme significa aliança, entre persones lliures, basat en la lògica democràtica, d'articulació de la complexitat, d'aposta per la participació i la deliberació, de lleialtat institucional.

El federalisme és per a nosaltres un principi d'organització social que reflecteix l'aspiració de conjugar la llibertat amb la solidaritat, que considera la diversitat una riquesa i fomenta el pluralisme. Un model d'estat i societat basat en la convivència, la igualtat dins una societat complexa i un país plural, un projecte d'unió des de la llibertat i l'autogovern on tots els ciutadans i totes les ciutadanes hi guanyem quelcom. Perquè per als i les socialistes de Catalunya la construcció nacional ha estat històricament indèstria de les llibertats individuals i el progrés social. El pacte de convivència només és possible per la via de la convicció i de la voluntat, no per la via de la imposició ni de l'exclusió. El federalisme ens ofereix una manera d'estructurar el territori, però amb la finalitat última d'oferir a la ciutadania una millor vida.

Un federalisme integrador i horitzontal, on el centre de poder únic es transforma en un reconeixement de diferents centres de poder, relacionats horitzontalment, no jeràrquicament o vertical, i treballant en cooperació al servei de la ciutadania i des de la proximitat.

Però també creiem que el Federalisme ens permet ahora realitzar l'aprofundiment i regeneració democràtics que amplis sectors socials reclamen i que Espanya i Catalunya necessiten. Parlem d'un gran acord on es tornin a definir les bases de quina és l'Espanya que volem en el segle XXI. I d'aquesta manera tornar a posar al primer lloc de les prioritats polítiques el programa social igualador que la Constitució Espanyola de 1978 preveia i al qual aspirava, el qual mai hem aconseguit plenament. Per això ara és també el moment de fer la reforma per la Federació, per la Democràcia i per la Justícia Social.

El Federalisme que proposem, tal com hem dit, necessita d'una Reforma de la Constitució i s'ha de desenvolupar sota el sistema anomenat de les quatre R: el Reconeixement, les Regles, els Recursos i la Representació.

- **EL RECONeixEMENT**

La reforma que proposem reconeixerà Espanya com un Estat plurinacional, plurilingüístic i pluricultural i garantirà el reconeixement de la identitat nacional catalana, de la seva singularitat dintre d'Espanya, que té arrels històriques profundes i que es manifesta especialment en la seva llengua, la seva cultura, el seu dret civil i les seves institucions d'autogovern. Catalunya és una nació de ciutadans i ciutadanes d'orígens diversos, units per la voluntat de construir un futur en comú.

- **LES REGLES**

La reforma constitucional que proposem contindrà regles clares que delimitaran amb precisió els espais competencials entre l'Estat federal i les nacions o comunitats.

En el cas de Catalunya, la Generalitat podrà desenvolupar les polítiques públiques que té encomanades procurant la màxima proximitat, eficàcia i eficiència, i evitant duplicitats i innecessàries interferències del govern federal.

Per això la nova Constitució recollirà tres tipus de competències:

1. Les competències del Govern espanyol: la defensa, la representació exterior, la subscripció de tractats internacionals, la protecció civil del territori en casos de desastres o problemes que van més enllà dels límits d'un territori, o una part de la fiscalitat per al manteniment del pressupost federal, entre d'altres.
2. Les competències que serien exclusives de les nacions federades, com és el cas de Catalunya, en un marc comú de drets bàsics: per exemple l'educació o la sanitat, l'habitatge, la llengua i la cultura, el dret civil, la justícia, la seguretat, etc.
3. Les competències compartides, que haurien de ser les menys possibles. Seguint les tècniques del federalisme dual, les competències concurrents, aquelles en les quals tots dos governs tenen la possibilitat de regular la mateixa matèria, serien les menys possibles i se suprimiria la legislació bàsica. Així, si la Generalitat té la competència en educació, en cultura, o en sanitat, el govern federal no hi podrà interferir.

- **LA REPRESENTACIÓ**

Volem que la nova Constitució que proposem els i les socialistes reformi plenament el Senat, un Senat federal amb presència dels governs de les nacions o territoris federats. Tal com està configurada avui aquesta cambra és inoperant i redundant, ja que funciona com a cambra de segona lectura en comptes de ser la cambra de representació territorial que hauria de ser.

Per això, proposem la creació d'un Senat federal amb presència dels governs de les nacions o territoris federats, que haurà de ser la cambra de primera lectura parlamentària de tots els assumptes relacionats amb els territoris federats i l'espai de pacte entre els seus governs. Una cambra que amb aquest plantejament tindrà menys membres.

A través del Senat reformat, les nacions o territoris participaran de la política legislativa general. En les competències exclusives el Senat federal establirà les lleis de cooperació horitzontal que calguin i les nacions federades podran ostentar la representació de la Federació a nivell europeu i internacional.

- **ELS RECURSOS**

La proposta de reforma constitucional inclou també un federalisme fiscal basat en els principis de suficiència, justícia i solidaritat, que ens permeti assolir un tracte econòmic just per a Catalunya. Un model que garanteixi uns ingressos suficients per fer front a les responsabilitats derivades de les nostres competències i els serveis que presta la Generalitat. La nostra proposta aposta per una Agència Tributària de la Generalitat de Catalunya amb participació del govern federal, que es farà càrrec de tots els impostos que paguem els catalans i les catalanes. D'aquesta manera la Generalitat disposarà de la capacitat normativa i la responsabilitat fiscal, capacitat de fixar i modificar tots els impostos que li siguin atribuïts en funció de la distribució que s'acordi amb el conjunt de l'Estat Espanyol, tenint en compte també les competències de la Unió Europea.

Parlem de federalisme perquè és el model d'Estat que Catalunya necessita i perquè la nostra societat aconsegueixi més igualtat, llibertat i solidaritat. Per això el pacte fiscal també conté el principi de solidaritat entre els diferents territoris, però aquest ha de garantir que el que paguen els catalans i les catalanes al conjunt de l'Estat federal, així com el que paguen la resta de les seves nacions o territoris, sigui transparent. Volem un sistema en el qual els

catalans sapiguem a què es destinen els recursos que aportem de manera transparent.

Cal establir els mecanismes adequats per tal de garantir que Catalunya no perdi capacitat fiscal un cop feta la seva contribució a la solidaritat, respectant escrupolosament el principi d'ordinalitat. Ara bé, l'objectiu és que el sistema funcioni i que la solidaritat cada vegada sigui menys necessària perquè els territoris d'arreu de l'Estat Espanyol es vagin anivellant.

Per als socialistes catalans i les socialistes catalanes el principi de solidaritat va íntimament lligat al principi d'ordinalitat i el seu compliment ha d'estar garantit en la mateixa mesura, abans i després d'aplicar els mecanismes de solidaritat i anivellament. En base a aquest principi, si Catalunya és el tercer territori en aportacions al conjunt de l'Estat federat, cal que també sigui el tercer territori en recepció de recursos per habitant.

UN REFERÈNDUM PERQUÈ ELS CATALANS I LES CATALANES DECIDEIXIN

La prioritat del PSC serà en la propera etapa política la reforma constitucional per avançar en la construcció d'un l'Estat federal. Una prioritat que té tot el sentit des de la defensa del principi democràtic del dret a decidir i del principi de legalitat. Ambdós forment part indestriable d'un Estat democràtic i de dret, d'un sistema de llibertats i drets garantits .

Volem reafirmar en aquest programa electoral el compromís que el Grup Parlamentari Socialista va assolir en el Parlament de Catalunya davant els ciutadans i les ciutadanes en el darrer debat de política general.

Així, els i les socialistes...

Constatem que la manifestació multitudinària i cívica celebrada a la Diada d'enguany, va mostrar clarament un malestar creixent pel que fa a les relacions entre Catalunya i Espanya, un malestar que ja es va expressar amb motiu de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut votat pels catalans l'any 2006, i que s'ha vist agreujat per la crisi econòmica i pels reiterats incompliments per part del Govern de l'Estat.

Constatem que l'actual Govern de l'Estat, lluny d'abordar aquest creixent malestar, ha emprès una ofensiva recentralitzadora que ha estat considerada inconstitucional en reiterades ocasions pel Consell de Garanties Estatutàries, en vulnerar les competències de la Generalitat de Catalunya i els drets de la ciutadania.

Manifestem, en conseqüència, que cal procedir a una revisió en profunditat de les relacions entre Catalunya i Espanya en el marc europeu.

Proclamem la necessitat d'impulsar la reforma de la Constitució per tal d'assolir un Estat federal que garanteixi el màxim autogovern per a Catalunya, ens asseguri un tracte fiscal just i reconegui la nostra identitat i cultura nacionals en el marc de l'Estat Espanyol i la Unió Europea, conscients que un sistema de sobirania compartides és la millor forma de gestionar les interdependències existents en l'economia globalitzada.

Manifestem el nostre convenciment que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya hauran de decidir lliurement sobre qualsevol proposta de canvi substancial de les relacions entre Catalunya i Espanya, acordada entre les institucions catalanes i espanyoles, a través d'un referèndum en el qual es plantegi una pregunta clara a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca, acceptant o rebutjant el projecte sotmès a consulta.

Ens comprometem a promoure les reformes necessàries per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat.

CAP A UNA EUROPA FEDERAL

Catalunya necessita la Unió Europea per al seu ple desenvolupament com a país, per a la sortida de la crisi i per al desenvolupament econòmic i social de l'actual generació i de les futures. Per això, els i les socialistes no concebem Catalunya fora de la Unió Europea, ni la Unió Europea sense Catalunya. En un món globalitzat i d'interdependències polítiques, econòmiques, financeres, etc., Europa és un espai de governança necessari per afrontar els reptes globals que ja no poden ser resolts eficaçment pels governs dels Estats. I, en aquest context, estem convençuts que el model federal de sobirania compartides és el millor per gestionar el món que ens ha tocat viure, i que és a nivell europeu on hem d'articular un model de benestar eficaç, que serà europeu o no serà.

Per això, i conscients de les interdependències creixents en un món globalitzat, proposem avançar cap a una Europa Federal, una Unió política, econòmica, fiscal i social que doni resposta als problemes del conjunt de la ciutadania europea i que abordi amb eficàcia els reptes que Europa té per davant, en particular, la reactivació del creixement i la generació d'ocupació. No obstant, volem que aquesta Europa es construeixi sobre la base de la legitimitat democràtica i, per tant, que la transferència de sobirania al màxim nivell federal en pro de l'eficàcia es combini amb mecanismes de control democràtic, amb un paper més important del Parlament Europeu (la institució que representa la sobirania popular), que hauria de controlar el conjunt de decisions preses per les diferents institucions que acaben essent determinants per al nostre futur (*troika*, BCE, Consell Europeu, Ministeri de Finances de l'ECOFIN...). Per tant,

creiem prioritari enfortir la Unió política al mateix temps que la democràcia europea, ja que la Unió no pot continuar construint-se d'esquenes a la ciutadania.

En aquest sentit, el PSC promourà també des dels diferents àmbits de representació parlamentària, iniciatives per contribuir a impulsar aquest model d'Europa: una Europa Federal que ha d'aportar solucions a l'actual context, que ha de redreçar el rumb de les seves polítiques econòmiques, posant fi a les errònies polítiques d'austeritat que estan agreujant la recessió i l'atur arreu, i promovent polítiques del i per al creixement sostenible, que assegurin un mínim d'inversió europea per reactivar l'economia i l'ocupació. També, els i les socialistes contribuïrem a reforçar la democràcia en el sistema de presa de decisions comunitàries, perquè estem segurs que només així, recuperant el valor de la solidaritat que va inspirar el seu naixement, la Unió Europea podrà tornar a recuperar la legitimitat perduda.

Els i les socialistes ens comprometem a treballar, des dels nostres àmbits de representació parlamentària, per assegurar la viabilitat i el manteniment del programa ERASMUS, un dels programes comunitaris que més ha contribuït a fomentar la idea d'Europa i dels més coneguts i valorats per la ciutadania, i a continuar incidint en la necessitat d'incrementar les beques de mobilitat per fer-les accessibles a un ventall més ampli de joves.

Per a una major participació de Catalunya a la Unió Europea, els i les socialistes proposem reforçar la participació del Govern de la Generalitat de Catalunya en les diferents institucions i organismes de la Unió Europea, aprofundint en la participació de Catalunya en la conformació de la voluntat de l'Estat i, en particular, en l'àmbit de les competències exclusives. En aquest sentit, considerem necessari reformular les funcions de la Delegació del Govern davant la UE i millorar la seva eficàcia.

Considerem imprescindible treballar per enfortir la participació del Parlament de Catalunya en el procés de presa de decisions comunitari i, paral·lelament, fomentar una relació continuada i directa entre el Parlament de Catalunya i el Parlament Europeu, especialment en polítiques que afecten directament les competències autonòmiques.

Proposarem l'adopció de les iniciatives legislatives necessàries per tal que la legislació espanyola reconegui la facultat del Parlament de Catalunya d'intervenir en el procés de control de la subsidiarietat previst al Tractat de Lisboa.

Promourem la compareixença parlamentària de consellers i conselleres del govern de la Generalitat quan participin a Consells de Ministres de la Unió Europea, i la creació de comissions parlamentàries mixtes entre els diputats al Parlament de Catalunya i els diputats catalans al Parlament Europeu, i també amb els diputats i els senadors catalans de la Comissió Mixta de la Unió Europea del Congrés i el Senat.

Igualment, i de manera prioritària, seguirem impulsant l'ús oficial del català a les diferents institucions comunitàries, i sobretot en aquelles on encara no és present. En aquest sentit, treballarem especialment perquè es produeixi la majoria parlamentària necessària per desbloquejar l'ús del català en el Ple del Parlament Europeu, la màxima institució democràtica de la Unió Europea, i per facilitar la interlocució i correspondència en català entre la ciutadania i les institucions comunitàries.

Enfortint la capitalitat catalana a la Mediterrània

L'espai euromediterrani és i continuarà essent una prioritat per al PSC i, per aquest motiu, ens proposem contribuir des dels nostres àmbits de representació a la consolidació i aprofundiment de la democràcia a la regió, així com a l'avenç dels valors de la justícia, el progrés social, i l'acompliment dels drets humans i les llibertats fonamentals.

Potenciarem les possibilitats que ofereix la capitalitat de Barcelona, del Secretariat de la Unió per la Mediterrània (UpM), per fer de Catalunya l'eix de l'espai euromediterrani, i seguirem impulsant la dimensió regional de la UpM a través de l'Assemblea Regional i Local Euromediterrània (ARLEM). Creiem també necessari enfortir la Cambra de Comerç Euromediterrània, desplegant totes les seves possibilitats.

Contribuirem a la millora de la formació de la joventut del nostre país, fomentant la cooperació amb universitats i centres de recerca dels països mediterranis, i promovent l'especialització universitària en les relacions econòmiques, socials i culturals entre les dues riberes del Mediterrani. En aquest sentit, impulsarem un programa concret d'intercanvi i mobilitat estudiantil en l'espai de la Mediterrània.

Finalment, considerem imprescindible dinamitzar l'impuls de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània, impulsant la cooperació interregional en múltiples àmbits: tecnologia, educació, universitats, cultura, turisme i, molt especialment, en infraestructures, transports i recursos naturals, i tenint en compte sobretot la seva dimensió social i ciutadana. Així mateix, continuarem promovent la cooperació transfronterera a través d'instruments com l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial.

MÓN LOCAL

El PSC ha estat al llarg de la seva història un partit municipalista, 34 anys d'ajuntaments democràtics ens avalen. Als nostres pobles, viles i ciutats hem desenvolupat els nostres principis i valors basats en el nostre compromís fundacional: la igualtat, la justícia i el progrés. Els ciutadans i les ciutadanes han dipositat la seva confiança eleccions rere eleccions revalidant la seva confiança i convençuts que l'opció socialista era la que millor els podia representar i gestionar. Així, els Ajuntaments han

desenvolupat una tasca de construcció del nostre país, de construcció del progrés a les nostres ciutats i el nostre objectiu ha estat sempre portar la qualitat de vida i la cohesió social als nostres barris.

Però la crisi econòmica està afectant la majoria de famílies i els municipis no en són aliens. Així veiem que la realitat dels nostres municipis és una elevadíssima taxa d'atur, els desnonaments, la creixent exclusió social, la seguretat al carrer, barris amb índex elevats de persones nouvingudes, vivim una autèntica situació d'emergència. A més les retallades en serveis com l'educació, la salut, els serveis socials i d'ocupació dels governs de dretes a Catalunya i Espanya han agreujat encara més la situació de milers de famílies i han compromès directament la cohesió dels municipis. Totes aquestes qüestions necessiten de solucions i els ciutadans esperen trobar respostes. Són els Ajuntaments els que estan donant resposta a totes aquestes injustes situacions, ja que les polítiques que desenvolupen tenen un impacte directe sobre les persones que hi conviuen. Ara mateix exerceixen com a frontera que impedeix que moltes persones caiguin en l'oblit i l'exclusió social. Des dels nostres ajuntaments continuarem garantint la qualitat i equitat dels serveis que reben els ciutadans (amb independència del seu lloc de residència), vetllant per la cohesió social. Per aquesta raó, les competències municipals i el seu finançament han de ser prioritàries.

Són alarmants també, sense dubte, els anuncis del Govern del Partit Popular en què qüestiona el paper dels ajuntaments i la seva eficàcia i eficiència establint plans d'austeritat basats en l'eliminació dràstica del nombre d'ajuntaments, del nombre de regidors i regidores, de competències i recursos. Perquè darrere de totes aquestes mesures es troba la voluntat de la dreta de fer de la política una activitat més selecta a la qual només aquells amb una bona situació econòmica s'hi puguin dedicar. Tornem a la política dels privilegiats, no sols aprimen l'administració, sinó que també volen aprimar la política i, de passada, la democràcia. L'Estat ha d'assumir les seves responsabilitats i no derivar-les als ens locals intentant-los desmantellar, perquè ells són en definitiva els garants en aquests moments de crisi de la cohesió social als nostres municipis.

El descrèdit vers els polítics i la desafecció política és un sentiment que la majoria de la societat ha desenvolupat en els darrers anys, desencadenant un efecte desmobilitzador del nostre electorat. També és cert però, que la majoria de les vegades el descrèdit augmenta per la llunyania dels polítics vers la ciutadania, per això la proximitat dels alcaldes i regidors amb el ciutadà desdibuixen aquest sentiment, ja que s'erigeixen com a polítics a l'abast de la ciutadania.

És per aquest motiu que el món municipal ha de fer un pas més i continuar fent bandera de la participació directa, d'una política més transparent i representativa,

polítics que rendeixen comptes i que estan al peu del carrer, en connexió directa amb la ciutadania.

Més recursos financers per evitar el tancament de serveis

Els Ajuntaments de Catalunya es troben en una situació financera insostenible. L'estat de les finances locals, ja de per si precari, s'ha vist agreujat en els darrers anys per la disminució dels ingressos propis, el descens de l'activitat econòmica, la disminució de les transferències de recursos als Ajuntaments per part de l'Estat i la deslleialtat institucional de la Generalitat de Catalunya que els ha portat a una autèntica asfíxia econòmica. Els plans d'austeritat impulsats pel Govern de l'Estat i de la Generalitat han limitat l'autonomia local, la qual cosa té una translació directa al territori i sobretot en els serveis que presten els ajuntaments, que dediquen tots els seus esforços a què no repercuteixi en la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes.

El Govern de Catalunya ha d'actuar amb lleialtat envers els ajuntaments, i ho ha de fer amb transparència i evitant qualsevol desequilibri en el territori. Creiem fermament que els ajuntaments han d'estar en peu d'igualtat institucional amb la resta de nivells de govern amb els quals conviuen i amb els quals comparteixen destinataris de les seves actuacions.

Per això aplicarem el principi de suficiència financera pel que fa a l'àmbit de tots els serveis a les persones que actualment s'estan prestant des dels ajuntaments, les escoles bressol, les beques menjador, els serveis socials, l'habitatge, consorcis sanitaris, esports, cultura etc...). Serveis essencials que cal preservar.

En aquests dos anys, el govern de CiU tan sols ha constituït un grup d'experts que va elaborar un document de línies mestres en les quals s'havia de fonamentar la nova Llei de Governos Locals. Un document que encara no és públic i l'avantprojecte de Llei encara l'esperem.

A més, el govern de la Generalitat ha incomplert de forma sistemàtica i unilateral, els convenis i els acords signats amb els ajuntaments relatius a les escoles bressol, escoles de música, pla de barris, immigració, renda mínima d'inserció, ajuts a les famílies, promoció econòmica...

Davant d'aquesta inacció, nosaltres proposem:

Mesura 1.1: Nou model de finançament local. Nova llei de Governos locals

Impulsarem un sistema de finançament local adequat a les competències i serveis que desenvolupen els governs locals catalans, a través d'un pacte institucional entre aquests i la Generalitat, en el marc del Consell de Governos Locals. El nou sistema de finançament local es regirà pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal.

Proposarem una Llei de Governos Locals que estableixi una reordenació racional del sistema a través d'un gran pacte nacional. Volem que governs locals i Generalitat treballin plegats amb un mateix objectiu: assolir una major cohesió econòmica, social i territorial per tal de millorar la qualitat de vida de la ciutadania de Catalunya. Per això clarificarem les competències de cada nivell administratiu.

Eliminarem duplicitats de despesa en serveis, en primer lloc mitjançant la coordinació d'estratègies en matèries en les quals totes les administracions actuen (promoció econòmica, ocupació, etc.) i fomentarem la col·laboració interadministrativa.

Promourem una modificació de la regulació de les eleccions locals per tal que els ciutadans puguin escollir directament el seu alcalde o la seva alcaldessa i el seu diputat o diputada provincial.

Promourem una llei al Parlament de Catalunya que reguli el Fons de Cooperació Local a partir dels ingressos tributaris de la Generalitat, de caràcter incondicionat, que tingui en compte la capacitat fiscal i les necessitats de despesa dels governs locals, així com les singularitats dels territoris.

Seguirem incrementant el Fons de Cooperació Local i el Pla Únic d'Obres i Serveis per sobre de la mitjana d'increment del pressupost dels ajuntaments, treballant per millorar el finançament de la despesa corrent dels ajuntaments.

A través de l'Administració Oberta farem que tots els ciutadans i totes les ciutadanes de tots els municipis puguin realitzar tots els tràmits per via electrònica.

La singularitat aranesa

Impulsarem un nou estatus diferenciat per a la Val d'Aran, territori amb caràcter nacional i realitat singular reconeguda per l'Estatut amb identitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, a través d'una nova Llei de règim especial i un millor marc de finançament per garantir l'autonomia i l'exercici correcte de les competències del Conselh Generau d'Aran al servei del progrés i el benestar de la seva ciutadania, tot respectant la seva voluntat de projectar l'autogovern cap al futur.

Desplegarem la Llei de l'occità, aranès a l'Aran, aprovada el 2010 pel Parlament i promoguda pel Govern del President Montilla, per tal de desenvolupar la cooficialitat de l'aranès, llengua pròpia d'Aran i oficial també a Catalunya, d'acord amb el que estableix l'Estatut.

JUSTÍCIA

Volem una justícia més pròxima, més eficaç i més eficient. En els dos últims anys la justícia ha fet passos enrere agegantats.

El veritable esforç de modernització que reclama la ciutadania rau en millorar de manera profunda els aspectes d'organització i gestió que permeten resoldre els conflictes de manera justa i en temps raonable. Per això parlem d'una justícia sobre el terreny (proximitat territorial, però també i sobretot, proximitat a les persones i problemes d'un territori, barri, districte etc.), que ha d'actuar amb celeritat en la resolució dels conflictes i ho fa amb nous operadors, mètodes i instruments de gestió dels conflictes més flexibles i que impliquen a les parts en la pròpia resolució com ara la mediació, la conciliació o l'arbitratge, que atén tant a l'infractor com a la víctima i que posa l'accent en la restauració, la reparació així com en la prevenció.

En aquests dos anys, ja s'ha anat enrere. Des de la **retallada del 5% en els mòduls del torn d'ofici** (sent aquest un servei que precisament en temps de crisi caldria reforçar) a l'increment de taxes judicials, que fan que a Catalunya sigui **més car accedir a la justícia**, l'aturada de les inversions en equipaments judicials, el tancament de centres de Justícia Juvenil, o l'ajornament de la implantació de la Nova Oficina Judicial.

Però la legislatura es podrà recordar també per la reforma del Llibre III del Codi Civil, per tal d'eliminar els controls que havien de limitar a les fundacions i associacions que poguessin desviar el compliment de les seves finalitats fundacionals, uns controls que vàrem instaurar els i les socialistes per tal d'evitar que es repetís un Cas Palau a Catalunya.

Garantir sense obstacles els drets d'accés a la Justícia i a la tutela judicial efectiva

Els ciutadans saben que una Justícia eficaç és la que resol els conflictes de manera justa i en temps raonable. Això requereix una organització i administració moderna i un personal qualificat tècnicament i humanament. En l'àmbit de les competències de Catalunya i per tal d'assolir aquest objectiu treballarem en els següents aspectes:

En allò que afecta als ciutadans i les ciutadanes...

Mesura 1.3

Eliminarem les taxes judicials fixades per la Generalitat de Catalunya que suposen una doble càrrega injustificada per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya i limiten l'exercici efectiu dels seus drets.

...millorarem el servei de justícia gratuïta tant en relació als usuaris com en relació als lletrats que el presten i per recuperar una gestió més àgil dels recursos i retribucions entenent que la justícia gratuïta constitueix la garantia bàsica del dret d'accés a la justícia en condicions de igualtat.

...potenciarem el suport a la Justícia de Pau, arraconada en aquest darrer mandat, per tal de facilitar les seves tasques i reforçar les seves capacitats per resoldre els conflictes menors, conscients del paper indispensable que aquesta justícia representa per teixir una xarxa de seguretat jurídica en tot el territori.

En allò que afecta a l'organització i administració del servei públic de la Justícia...

...desenvoluparem fins a la seva implementació plena la coneguda com "nova oficina judicial", per guanyar en eficàcia, que no és una opció sinó una obligació.

...continuarem el procés d'implementació de les TIC -que ja vàrem iniciar nosaltres- i l'oficina sense papers en l'àmbit judicial per tal de facilitar la gestió de l'administració de justícia, el treball dels operadors jurídics i reduir els temps de les actuacions judicials.

Caldrà també aportar el nostre treball per modernitzar l'accés a la carrera judicial i determinar el perfil i competències que requereix la funció de jutge actualment.

Mesura 1.4

Exigirem la creació del Consell de Justícia de Catalunya instant a la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial. Recuperarem les seves competències per tal que actuï com l'òrgan desconcentrat del govern del poder judicial a Catalunya.

Una política de prevenció de la delinqüència i per una política penitenciària social

Una política de prevenció de la delinqüència no és, ni pot ser, una política de modificacions i enduriment continu del Codi Penal perquè aquesta és una política abocada al fracàs. Són altres i un conjunt de polítiques actives i contundents les que poden i han de servir per a prevenir-la i evitar-la i que requereixen del treball coordinat d'institucions i serveis, d'agents i de personal especialitzat.

La idea de prevenció i de reinserció és particularment important en l'àmbit de la justícia juvenil, molt maltractada per l'actual govern que vol ignorar les greus conseqüències per als menors però també per a la societat de l'abandó i dificultat del treball de tractament personalitzat dels menors.

Atès que vàrem assumir la competència en política penitenciària no podem ara abandonar-la. Continuem pensant que és una política social imprescindible, tant per al penat com per a la societat, ja que son més rendibles les estratègies d'inserció i reinserció que el seu contrari.

Per això reduïrem la massificació de les nostres presons obrint el Centre Penitenciari del Puig de les Basses (Figueres) que permetrà la incorporació de 120 nous treballadors

que fins ara no han pogut incorporar-se als seus llocs de treball en aquest Centre Penitenciari.

En la política de Justícia juvenil posarem l'accent en la prevenció, el treball en medi obert i la recuperació del menor infractor i sobretot, en els tractaments personalitzats i la proximitat dels menors a les seves famílies i entorn. Evitem una massificació dels menors que impedeixi el seu tractament als efectes de la rehabilitació i reinserció perseguida.

Recolzarem la feina del personal tant penitenciari com personal educador, perfectament dotat i capacitat, que resulten imprescindibles per a realitzar una tasca solvent rehabilitadora. Lluitarem contra la multireincidència coordinant les administracions i agents implicats optimitzant els recursos ara mateix ja disponibles.

Recuperarem i dotarem de credibilitat les Mesures Penals alternatives i els treballs en benefici de la comunitat com a instruments de resocialització.

CONVIVÈNCIA I SEURETAT

Entenem la seguretat com un factor indispensable de llibertat, com una garantia de la protecció individual així com de les llibertats col·lectives. Defensem una seguretat per a tothom: ningú ha de quedar privat del dret a estar i sentir-se segur. Per això la seguretat s'ha de configurar com un servei públic i cal que l'administració en garanteixi la seva provisió.

Aquests anys viscuts esdevindran una mala referència política i de gestió

Malauradament en aquesta legislatura hem assistit a una deriva del concepte de seguretat ciutadana, atemptant als drets bàsics de la ciutadania. Un bon exemple n'és la resurrecció dels sometents, una institució del Segle XVIII exclosa durant la transició, en la qual els particulars s'organitzen per dotar-se de seguretat de manera privada. Aquesta ha estat una pràctica habitual a les Terres de Lleida i totalment fomentada pel Govern de CiU tot i els riscos físics que comporta. Tornem a la concepció privada de seguretat, en què cadascú vetlla individualment per ell i pels seus béns. Per això els i les socialistes reivindicuem que les polítiques de seguretat són part indestriable de l'Estat de Benestar, en tant que indispensables per a la qualitat de vida individual i col·lectiva, per a la capacitat de viure en llibertat i per a l'exercici de la plena ciutadania.

Tothom té a la memòria les gravíssimes errades del Departament d'Interior: el desallotjament de Plaça Catalunya, l'accés en helicòpter al Parlament, l'operatiu a la Ciutat de la Justícia, les detencions de la vaga general. Una altra gran errada inicial va

ser suprimir el Programa contra la violència de gènere: no es pot demostrar la correlació, però les morts s'han disparat.

S'ha produït també una pèssima gestió de tot el personal relacionat amb el Departament d'Interior. Per exemple, s'ha aturat el procés de creixement del nombre global d'efectius de Mossos d'Esquadra. Però tots els col·lectius, mossos, bombers voluntaris, bombers professionals, i voluntaris de protecció civil han expressat el seu malestar i la poca voluntat de diàleg de la Conselleria. I això perquè les retallades han tingut un fort impacte tant en els mitjans tècnics com en els recursos humans. La majoria de parcs voluntaris de Bombers de Catalunya estan en perill de tancament.

Finalment, cal recordar la nefasta gestió de la limitació de velocitat en els accessos a Barcelona, un increment del 50% de les sancions i limitació de velocitat més restrictiva. I lamentar el repunt de les morts en carretera aquest darrer any en alguns espais del territori.

El nostre model de seguretat

El model de seguretat dels i les socialistes basat en la prevenció, en aquelles actuacions d'anticipació que pretenen de forma específica reduir o canalitzar positivament la conflictivitat social, que està en l'origen de les agressions entre les persones i els seus béns públics i privats, i que genera inseguretat ciutadana. La prevenció és imprescindible per articular les polítiques de cohesió social i territorial amb les específiques de seguretat i protecció ciutadana.

Defensem una concepció de la seguretat basada en la promoció de valors i actituds cíviques: tolerància, respecte, solidaritat i participació, entre d'altres. Des del socialisme defensem un model en què la inclusió social incorpora el respecte per la diferència, al temps que treballa per la igualtat d'oportunitats. Aquesta concepció de la seguretat basada en la tolerància i que incorpora el respecte per la diferència, ha de ser decididament bel·ligerant contra actituds xenòfobes.

L'espai públic a les nostres ciutats, viles i pobles, és un factor generador de seguretat i de benestar social. La configuració i el disseny d'aquest espai públic condicionen les dinàmiques i graus de convivència i de seguretat. El model urbanístic de ciutat mediterrània, multifuncional, amb un espai públic divers, és un model de ciutat socialment inclusiva. Per avançar en aquests objectius, la formació i el treball de mediadors i educadors especialitzats en el foment d'hàbits de bons ús i cívics dels espais públics -atenent la diversitat d'hàbits existents- pot contribuir a una millor convivència i a enfortir la percepció ciutadana de seguretat.

Mesura 1.5: Reformes legals necessàries per a la convivència i la seguretat

Treballarem per aprovar per consens una Llei de l'Espai Públic justa i útil a la ciutadania i als Ajuntaments.

I també mantenim el compromís històric d'aprovar una Llei de Polícies de Catalunya, que contempli la realitat del conjunt del país i sigui una verdadera eina d'interrelació i coordinació entre els cossos dels governs locals i de la Generalitat.

A nivell dels plantejaments estratègics de promoció de la seguretat...

...proposarem un pacte amb el món local, les federacions de comerciants i altres empresaris i les associacions de veïns, per a la convivència i seguretat. Un pacte que serà una acció integrada al territori, en la prevenció, l'acció policial i el model de servei a desenvolupar. Igualment impulsarem un Pla Nacional per a la millora de la seguretat ciutadana en els petits municipis, amb la premissa clara que la seguretat no pot quedar en mans i responsabilitat dels ciutadans. Hi ha molts instruments a desplegar abans que aquests.

A nivell de recursos, ens comprometem a pactar amb els representants dels cossos una millora progressiva dels recursos materials, individuals i del Cos, per fer front en bones condicions a totes les emergències a les quals diàriament han de fer front.

Més concretament, creiem que es fa necessari aprovar un Pla Director de Bombers que valori les necessitats d'organització del Cos, la interrelació entre els bombers voluntaris i professionals i, que orienti, una nova Llei d'Extinció i Prevenció d'Incendis.

Protecció civil i incendis

És necessari establir una potent política de protecció civil i emergències per prevenir i afrontar amb èxit l'acció coordinada de totes les Administracions. Les retallades han incidit en les polítiques de prevenció d'incendis, els bombers ho alertaven el mes de febrer i el resultat ha estat que en els darrers mesos s'han cremat més hectàrees que en els set anys de govern de progrés. Per això continuarem apostant per la millora de la planificació i capacitació dels serveis públics davant emergències i catàstrofes; cal, entre d'altres estratègies, professionalitzar més la protecció civil i apostar per la coordinació operativa de la protecció civil de les emergències.

Hem de considerar els municipis com el lloc on es produeix la primera i bàsica resposta davant una situació de risc per a la població, facilitant-los les eines i promovent la participació necessària per a una òptima acció coordinada, que ara ha quedat palès que no ha estat així. Així mateix, cal garantir i dinamitzar la participació ciutadana en les tasques de protecció civil mitjançant també les associacions de voluntaris (territorials o especialitzades).

Una societat laica

Els i les socialistes creiem que cal iniciar un debat social al voltant de la idea de laïcitat de l'esfera pública. Entenem que aquest és un camí per enfortir la convivència (no la simple coexistència) en la diversitat, que és un dels reptes als quals s'enfronta Catalunya com ho fa de fa temps bona part d'Europa. No es tracta, deixem-ho clar, d'encetar cap debat relatiu a la negació de la religió, que forma sense discussió part dels drets essencials de les persones i que mereix especial protecció.

Aquest gran debat per la laïcitat ha de comptar amb la participació activa del conjunt de la ciutadania: associacions cíviques i entitats religioses, partits polítics, agents socials, comunitat educativa, món acadèmic, mitjans de comunicació, etc.

Volem que des de la reflexió sobre la laïcitat, es vertebrï una societat en la qual les idees de progrés i l'emancipació de la persona no derivin de cap credo, sinó de la creació d'un espai públic comú a tothom. El laïcisme forma part de l'intent de trobar un marc de convivència i referència per a la majoria d'éssers humans, que estigui basat en l'argumentació racional i en l'acceptació de la necessitat que té la persona d'autogovernar la pròpia vida, també a través de la religió si ho desitja. A través de la laïcitat defensem valors com l'antidogmatisme, la tolerància, el pluralisme, la diferència, el racionalisme o els Drets Humans.

Els i les socialistes volem mantenir un diàleg constant amb totes les confessions religioses, assumint que la catòlica és molt àmpliament majoritària i que és indestriable de la cultura i la història del país. Però identifiquem també que moltes persones viuen el fet religiós des d'una certa distància amb les jerarquies confessionals, i que moltes altres són alienes al fet religiós. Partint d'aquesta lectura, creiem que el debat sobre la laïcitat pot constituir una base per a la integració i la convivència de totes les visions sobre la religió i els seus fets socials i culturals associats, que pot ajudar a la necessitat que tenen totes les persones de comprendre el seu entorn i sentir-lo com un fet positiu, en una visió de la societat que ofereixi més certes i en definitiva més sensació de seguretat.

Capítol 2

REACTIVACIÓ ECONÒMICA, CREIXEMENT I OCUPACIÓ

La reactivació econòmica, el creixement i el foment de l'ocupació han de ser les màximes prioritats del proper govern de la Generalitat. Perquè malauradament, els dos anys de govern de CiU en aquesta matèria han estat dos anys perduts o, el que és pitjor, dos anys d'aplicació de receptes lesives per al potencial de creixement del nostre país i per a la capacitat de crear llocs de treball.

En efecte, Catalunya està objectivament pitjor que fa dos anys: hi ha més persones en atur (avui són més de 840.000 segons l'EPA) amb un increment de més d'un 22% en només set trimestres, amb una mitjana de 250 noves persones aturades cada dia. Alhora, hi ha un 7% menys de persones ocupades. Entre la població més jove, la situació és encara més greu, i molts d'ells opten per no cercar feina i deixar de ser actius. El teixit empresarial ha esdevingut més fràgil i la nostra base industrial s'ha fet més petita. No s'han engegat projectes tractors més enllà de presentacions d'inversions en el sector turístic-immobiliari-recreatiu, deixant en evidència que el govern de CiU no està sabent aprofitar i dinamitzar totes les grans potencialitats que ofereix el país.

Sabem i som conscients que la situació actual es deu, en part, a les conseqüències de la crisi econòmica mundial, d'origen financer, que des de fa cinc anys ha tingut greus efectes en la major part de societats occidentals, amb especial dramatisme en els països del sud d'Europa. Però si algú esgrimeix la dimensió global de la crisi per disculpar o emascarar la responsabilitat dels diferents nivells de govern estarà faltant

a la veritat en obviar que aquests tenen una capacitat d'actuació amb efectes directes en l'evolució i en l'impacte de la crisi en el benestar de les persones.

Per això els socialistes catalans i les socialistes catalanes volem impulsar una estratègia en tres nivells, europeu, espanyol i català, per a la reactivació econòmica, per al creixement sostenible i per a l'ocupació. Només tornant a posar el creixement al centre de l'estratègia econòmica acabarem amb el llast social i econòmic que suposa l'atur. És el creixement -i no la visió dogmàtica de l'austeritat que ens imposa la dreta europea, espanyola i catalana- el que ens ha de permetre augmentar els ingressos i donar així credibilitat als esforços de consolidació fiscal. El propi Fons Monetari Internacional acaba de rectificar la seva anterior posició dogmàtica, reconeixent que l'austeritat tal com s'ha dut a terme ha generat una espiral negativa de dèficit i deute, i que cal apostar per una austeritat sobre els que poden aguantar-la, i polítiques de creixement. Un creixement que, seguint l'estratègia Europa 2020, ha de ser integrador, sostenible i intel·ligent. L'austeritat no és un exercici comptable, és un exercici polític, és una elecció política, i no serveix si no es fa amb un repartiment equitatiu dels esforços i amb un horitzó creïble de recuperació econòmica, d'aposta pel nostre país.

Des del pacte i la concertació, els i les socialistes **volem impulsar una actuació** que sigui una empena real per a la reactivació econòmica i l'ocupació, i amb mesures complementàries per a cadascú dels tres nivells:

UNA AGENDA REFORMISTA PER A EUROPA ORIENTADA AL CREIXEMENT, LA INTEGRACIÓ I LA CONSOLIDACIÓ FISCAL.

A Europa existeix una alternativa a l'actual estratègia basada en una concepció dogmàtica i simplista de la reducció del dèficit públic per fer front a la crisi econòmica i financera. Una alternativa que fa compatible la inevitable reestructuració de la despesa pública amb les polítiques de **creixement sostenible i reactivació econòmica** que han de permetre generar ocupació.

Impulsarem a través de l'acció exterior del Govern de la Generalitat a Europa i a través dels organismes europeus en els quals participa (Comitè de les Regions, Euroregió, Quatre Motors d'Europa,..) -i davant el Govern de l'Estat, una transició europea cap a estructures polítiques i financeres que permetin un govern econòmic federal. No podem assumir, com repetidament ho ha fet Artur Mas, que no tenim influència en les decisions europees. Europa som tots i l'opinió i la feina política de tots ha de comptar. En aquest sentit, allò que entenem com a totalment necessari assolir és:

Mesura 2.1: Una Europa forta que treballi per al creixement de tots els països

membres

Un **calendari creïble i sostenible de reducció del dèficit** i l'endeutament per a cadascun dels països i **que allargui els terminis per a la consolidació fiscal** a tots els països en dificultats.

Avançar en una major unió política, desplaçant competències i sobirania des dels Estats membres a un **govern europeu**, en matèria econòmica, fiscal i financera, similar a les estructures federals de referència al món.

Mecanismes reals de coordinació de les polítiques econòmiques, i creació d'una **autoritat comuna del Tresor**, que habiliti els instruments de gestió del deute mutualitzat a través de la creació dels **Eurobons** i lluiti de forma eficaç contra les turbulències provocades pels mercats i les agències de qualificació de crèdits privades.

Un calendari a mig termini **d'integració fiscal** dels països que compartim l'Euro, és a dir, de cessió de sobirania fiscal dels Estats membres cap a les institucions europees.

Una agenda ambiciosa de creixement, finançada a través de transferències de recursos dels Estats Membres amb més capacitat recaptatòria cap als Estats més deprimits que s'hagin compromès a complir amb els calendaris i les recomanacions.

La **reforma dels Estatuts del Banc Central Europeu** perquè contempli entre els seus objectius prioritaris no només el de l'estabilitat monetària, sinó **també el del creixement econòmic**.

La posada en marxa de **l'impost sobre les transaccions financeres** als països que s'hi han compromès, per tal de poder ampliar aquest grup de 10 països a la resta de la UE.

El claríssim compromís per a la lluita a nivell internacional **contra els paradisos fiscals**.

La creació per col·laboració publicoprivada de **l'Agència Independent de Qualificació de Crèdits Europea** (EICRA) que proporcioni informació sobre la solvència del deute sobirà europeu als inversors de forma independent, tant dels governs com de les empreses, **fiable, transparent i que rendeixi comptes** sobre l'elaboració i l'encert en les seves qualificacions.

El reforçament de la vigilància i sancions a aquelles empreses que exerceixen monopolis o abusos de situació.

UNA AGENDA REFORMISTA A ESPANYA ORIENTADA A LA REACTIVACIÓ ECONÒMICA, LA COHESIÓ SOCIAL I LA SOSTENIBILITAT DEL SISTEMA DE BENESTAR

A Espanya existeix una alternativa a l'actual estratègia dogmàtica de reducció del dèficit públic per fer front a la crisi econòmica i financera, que proposa reformes orientades a la millora de la nostra competitivitat, l'acceleració de la reactivació econòmica, la lluita contra l'atur i que garanteix el nostres serveis del benestar, fomentant que pagui més qui més en té.

Així doncs, proposem realitzar i/o negociar amb el Govern de l'Estat la següent Agenda de Reformes, per tal de propiciar les condicions econòmiques i socials necessàries per sortir de la crisi:

Mesura 2.2 Reformes per l'equitat i el creixement a Espanya

Reforma financera: plantegem que el Govern de l'Estat faci ús del fons de rescat europeu per recapitalitzar el sistema financer espanyol de forma àgil i eficient; exigir a les entitats financeres privades beneficiades per l'ús d'aquest fons de rescat que sigui ofert a empreses i consumidors en forma de crèdits amb condicions de retorn i preus assumibles; garantir que el procés d'absorció de les caixes catalanes per entitats privades, prèviament adquirides amb diners públics i per sota de les condicions de mercat, mantinguin els recursos i les prioritats d'acció territorial originals de l'Obra Social de les Caixes absorbides.

Reforma fiscal: Volem impulsar una reforma fiscal que reequilibri les tributacions del capital i de les rendes del treball, introdueixi la fiscalitat verda i sobre altres externalitats negatives i estigui orientada a què pagui de debò tothom, i pagui més qui més en té. Una reforma que reforci el finançament dels serveis públics essencials.

Reformes en els mercats de béns i serveis, intensificant les polítiques de defensa de la competència en benefici i protecció dels consumidors, actuant amb determinació en els sectors que deriven en oligopolis i que representen un llast de gran cost per a les empreses i la ciutadania. En aquest sentit exigirem el manteniment de la CMT a Barcelona amb totes les seves atribucions actuals i incorporant la regulació del mercat audiovisual.

Reforma del model energètic, presentant a les Corts Generals un Pla que contingui les línies estratègiques, i els objectius concrets a assolir, coherents amb els compromisos europeus 2020 de reducció d'emissions de CO₂, d'estalvi i eficiència energètica i de promoció d'energies renovables.

UN GRAN PACTE CONTRA LA CRISI A CATALUNYA

Les dades són molt més que preocupants. A Catalunya, el govern de CiU ha trencat amb el model de concertació i diàleg social dels governs d'esquerres, que havíem fet de l'Acord Estratègic l'instrument clau per a la concreció de polítiques al voltant d'una estratègia de país dialogada i consensuada. I aquest trencament s'ha produït quan es fa més necessari el diàleg amb els agents socials, en el marc d'un difícil procés de consolidació fiscal per tal de reduir el dèficit causat per la recessió econòmica i quan és més necessari treballar per reforçar la confiança entre els agents.

Els i les socialistes creiem que només amb diàleg, concertació i pactes podem assolir compromisos que, en temps de crisi, impliquen reformes i ajustos. Ara més que mai, els i les socialistes reivindiquem **el pacte i la concertació com a element essencial per a una distribució justa i equitativa dels costos de la crisi.**

Mesura 2.3: Consens social i econòmic per a la reactivació

Com a marc d'una estratègia catalana per a la reactivació econòmica, per al creixement sostenible i per a l'ocupació, els i les socialistes proposarem l'impuls d'un **"Acord Estratègic per a la reactivació econòmica i l'ocupació"**, que torni a situar el diàleg i la concertació en l'eix transversal de l'actuació del proper govern i que abordi les reformes i actuacions necessàries per a tornar a créixer. **Només recuperant el camí del creixement sostenible podem reduir l'atur i mantenir un Estat del Benestar de qualitat.**

Així, el **creixement econòmic** de Catalunya dependrà, a mig termini, de factors com el grau de competència en els mercats, els recursos humans i el coneixement, la disponibilitat de finançament empresarial suficient, un sistema fiscal eficient i equitatiu, o de la qualitat de les infraestructures (transports, comunicacions, etc.). Però alhora cal tenir present que la cohesió social i el nivell i qualitat de vida de les persones són, no només valors i prioritats fonamentals en el nostre ideari, sinó també factors de competitivitat essencials. El paper de l'administració de la Generalitat en tots aquests camps és crucial i per això plantejarem l'actuació en un conjunt de línies prioritàries, que es descriuen en les següents pàgines.

LA CREACIÓ D'OCUPACIÓ, EL CENTRE DE LES NOSTRES POLÍTIQUES

A Catalunya hi ha més de 840.000 persones a l'atur segons l'EPA. El nombre d'Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO) que s'han presentat a Catalunya del gener al maig d'aquest any ha augmentat un 84%, fins a 2.826, afectant a un total de 40.659 treballadors, gairebé un 90% més que en el mateix període del 2011. Molts treballadors i treballadores viuen en la incertesa degut a la precarietat de la seva

situació laboral, agreujada per la darrera reforma laboral aprovada per PP i CiU, que dinamita el pacte social i desequilibra greument les relacions laborals en perjudici dels treballadors i treballadores.

Però a més, a Catalunya, els endarreriments i cancel·lacions de programes de suport a les persones en atur per part del govern de CiU han estat constants i la innovació en matèria de nous programes ha estat pobra, saldant-se amb un evident i rotund fracàs.

Per això els i les socialistes volem tornar a posar l'ocupació al centre de la nostra actuació política. Cal per tant, crear les condicions òptimes perquè es torni a crear ocupació. Cal invertir en formació, recerca i innovació. Cal reforçar l'esperit i capacitat emprenedora com a via de creació d'ocupació, especialment entre els i les més joves. Cal afrontar amb urgència el greu problema de l'atur juvenil, i cal tractar amb especial atenció els col·lectius més desfavorits, perquè ningú quedi exclòs de l'oportunitat de tenir un lloc de treball.

Per evitar al màxim la destrucció de llocs de treball existents...

...crearem una unitat d'acció ràpida en processos de reestructuració d'empreses a Catalunya, que faci seguiment personalitzat de totes les empreses que presentin ERO i presenti alternatives que en facilitin la viabilitat, per mirar d'evitar la desaparició del negoci, i busqui nous socis o analitzi la reconversió del negoci per un altre, i fomenti la reempresa.

Per redinamitzar els territoris, municipis o barris més afectats per la desaparició d'empreses i de base industrial, i amb més índex d'atur...

...impulsarem un Fons d'Acció Territorial per treballar en projectes concrets (amb el teixit empresarial i institucional) de dinamització econòmica i laboral de les zones afectades.

Garantirem el dret de tota persona en edat de treballar a disposar d'un assessorament i acompanyament personal, un suport en la transició cap a l'ocupació, mitjançant polítiques actives d'ocupació. Tots aquests drets els farem efectius mitjançant uns serveis d'ocupació públics forts, de qualitat i gratuïts, i que n'assumeixin els instruments, i estiguin coordinant la resta d'agents públics i privats. Treballarem també per garantir més recursos procedents d'Europa per lluitar contra l'atur (Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització i d'altres de nova creació)

I com a mesura directa per als col·lectius amb més dificultat de trobar feina...

Mesura 2.4: Solucions específiques per als joves i els aturats de llarga durada

- 1) Millorarem la capacitat d'ocupar-se de les persones aturades (polítiques

actives d'ocupació).

- Programa extraordinari de formació i treball per persones aturades de llarga durada amb baixa qualificació i/o sense experiència professional.
- Programa extraordinari d'ocupació pública: Plans d'ocupació per a persones aturades sense prestació ni subsidi d'atur – en risc d'exclusió social.
- Itinerari personalitzat per a la inserció laboral: innovació contínua de les polítiques d'informació, acompanyament i orientació en la recerca de treball i de formació professional per a la inserció laboral.

2) Reactivació econòmica

- Crearem ocupació activant l'economia (a través dels diferents estímuls directes que descriu aquest programa electoral)
- Millorarem l'accés al treball reforçant la transparència del mercat de treball: fomentarem l'actuació d'intermediació del SOC, directament i amb nous dispositius d'inserció laboral en cooperació públic-públic i públic-privat.
- Posarem l'accent en l'accés de tothom al treball garantint la igualtat en l'accés a l'ocupació a les persones amb especials dificultats que requereixen d'una atenció específica i addicional (amb les mesures que aquest programa electoral detalla)

I per a què totes les persones que volen treballar, més enllà de les seves capacitats funcionals, tinguin oportunitats, establim una nova estratègia per a la igualtat d'oportunitats en l'accés al mercat de treball per als col·lectius amb més dificultats. Mantindrem el model català de treball protegit i de participació del Tercer Sector Social en la formació i inserció sociolaboral dels col·lectius més vulnerables.

Recursos i serveis per a les persones que treballen

Per les persones que estan treballant, que també han de ser objecte d'interès i de protecció de l'administració...

...crearem la "targeta de vida laboral", accessible per Internet, que integrarà serveis i informació laboral de cada persona, eina bàsica per tal de dissenyar un pla de carrera professional.

...impulsarem la transferència completa dels fons de formació dedicats prioritàriament a les persones ocupades a Catalunya, així com la gestió del programa de bonificacions a la contractació estable i a la formació contínua bonificada per a les empreses, com a fórmula per augmentar l'eficàcia, l'eficiència i l'ús que les empreses instal·lades a Catalunya donen a aquests fons.

A més de totes aquestes línies d'actuació, ens comprometem amb la Tolerància Zero vers els accidents de treball. Seguirem apostant per la Salut i la Seguretat en el Treball com a element inequívoc de competitivitat de les empreses. Així, promourem una Llei Catalana de Seguretat i Salut Laboral que fixi i ordeni les actuacions i les intervencions en matèria de seguretat, salut laboral i prevenció de riscos laborals en l'àmbit territorial de Catalunya.

REFORÇAR LA NOSTRA BASE INDUSTRIAL

Per als socialistes catalans i a les socialistes catalanes, la política industrial ha de continuar sent un dels eixos centrals de les polítiques econòmiques en el proper període. La indústria forma part de la història de Catalunya: ens ha atorgat potencial econòmic, projecció i riquesa com a país i com a societat. És el sector que aporta més valor, genera ocupació de més qualitat i permet que Catalunya sigui una economia oberta i exportadora. La indústria s'haurà de modernitzar i adaptar al nou cicle econòmic, ser encara més competitiva, i des de les administracions s'haurà de vetllar perquè el canvi sigui possible i sostenible en el temps. Hem de "posar tota la carn a la graella" per recuperar el teixit industrial destruït per la crisi.

Defensem una política industrial compatible amb la competència, horitzontal i no adreçada a protegir empreses concretes. Per això defensem la implementació de polítiques que incentivin la incorporació de tecnologia, la innovació, i la formació del capital humà. Des dels poders públics s'haurà d'afavorir un ecosistema que aprofundeixi en el canvi tecnològic i en el foment de la innovació productiva necessàries per posicionar-nos adequadament en les noves condicions de competència internacional. Incidirem en la millora de les qualificacions, dels resultats de la formació professional i de la relació entre la formació universitària i el teixit productiu; en transferència de tecnologia, en *spin-off* i llicències encara tenim molt camí per recórrer.

Desenvoluparem també nous programes de política industrial. La crisi i el procés de destrucció d'ocupació i d'empreses, així com els processos de transformació del teixit productiu ens obligaran a posar en el centre la política industrial per recuperar la massa crítica. Catalunya ha de seguir sent una economia industrial. Però d'una nova indústria, que s'adapta a les condicions de la competència globalitzada, que innova, que s'internacionalitza, que guanya dimensió.

Per això calen polítiques d'estímul fiscal i d'inversió pública. Es tracta de polítiques que només són possibles en un entorn de confiança i de coresponsabilitat amb tots els

agents productius. Per això el millor marc per aquesta nova política industrial és el nou “Acord Estratègic per a la reactivació econòmica i l’ocupació”.

La nova política industrial ha de poder dotar-se de més recursos per a la seva posició central en l’agenda política, i de nous instruments: de centres d’excel·lència de formació professional concertats amb els agents econòmics i socials; de coordinació dels recursos formatius existents a cada sector; de vehicles d’inversió i de capital; d’instruments publicoprivats de desenvolupament de noves activitats industrials al voltant de l’R+D+i; de noves polítiques d’atracció d’inversions industrials complementades amb polítiques orientades a l’atracció de talent; de polítiques de compra pública que incentivin l’activitat industrial; de polítiques de concertació i col·laboració publicoprivada que permetin anticipar tendències i prevenir processos de transformació i de desindustrialització; de polítiques territorials de desenvolupament industrial; de nous instruments de política sectorial, a la vegada que reforcem els ja existents i exitosos; d’autèntiques polítiques de promoció exterior de la realitat industrial de Catalunya; d’acompanyament dels processos d’internacionalització i dimensionament de les empreses.

Una economia puntera en recerca i innovació

Un dels reptes de les polítiques de recerca i innovació a Catalunya és connectar la innovació amb el teixit productiu català; per això, és vital una política d’R+D+i propera a l’empresa i la creació d’un sistema de transferència tecnològica potent que fomenti la innovació oberta.

La contribució del sector públic va aconseguir que durant els primers anys de la crisi (2008-2010) es compensés la reducció de despesa del sector privat en activitats d’R+D, segons dels dades de l’INE. Però la reducció prevista de la despesa pública en R+D, tant per part de l’Administració de la Generalitat com de l’Administració central de l’Estat, fa témer per la continuïtat del conjunt d’activitats de la ciència, la recerca i la innovació a Catalunya, que en termes generals té un nivell alt de qualitat objectiva, i que en molts casos està competint al màxim nivell mundial. No podem deixar que la situació pressupostària general malmeti un teixit del coneixement que ha costat anys construir i que ha estat elogiat per molts organismes internacionals. Per tant...

Mesura 2.5 Compromís amb les polítiques de Recerca i Innovació

Convocarem amb caràcter immediat el Plenari del **Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació**, amb l’objectiu de renovar el compromís del Govern de la Generalitat i els principals actors polítics, empresarials, socials i universitaris amb aquest objectiu de país. Amb aquests actors consensuarem i aprovarem la revisió estratègica, les accions i la disponibilitat pressupostària per al període 2013-2020, que com a mínim haurà de ser suficient per complir l’objectiu global (públic + privat) de despesa del 2% del PIB.

El rol de l'Estat és clau per a suportar les grans infraestructures i centres

Altrament, a banda del compromís del Govern de Catalunya, és clau el compromís del Govern de l'Estat. Negociarem amb el Govern de l'Estat les bases del «*Plan Nacional de Investigación, Desarrollo e Innovación*» per garantir que la (molt desafortunada) reducció d'un 25% del pressupost estatal no afecti les grans infraestructures i/o plataformes científicotecnològiques singulars de Catalunya.

De manera singular, vetllarem pel suport de l'Estat al *Barcelona Supercomputing Center* en el desplegament de la iniciativa europea PRACE, que ha de fer d'aquest centre un dels cinc millors d'Europa de manera permanent, i també per la continuïtat dels centres del CISC, dels fons estructurals i competitius de l'Institut Carlos III als centres de recerca biomèdica de Catalunya, de la contractació de diferents tipologies d'investigadors a Catalunya establint instruments de retenció del talent investigador jove i del finançament dels programes principals de l'IRTA, com a motor del sector agroalimentari.

Instruments per a una recerca de màxima qualitat

Els criteris d'assignació dels recursos han de ser un estímul permanent a la qualitat. La transparència i l'avaluació són clau. Establirem en tots els organismes dependents de la Generalitat nous criteris de transparència en l'assignació de recursos via convocatòries de concurrència i en l'avaluació final dels projectes finançats.

I per estimular la captació i retenció de talent, treballarem, conjuntament amb els actors del sistema, per fer més potents i atractius els programes d'incorporació d'investigadors i investigadores de màxim nivell. Reforçarem les figures de contractació existents, com els ICREA, dotant-les de més recursos i de més abast; promourem noves vies de contractació més flexibles. Alhora crearem i definirem una carrera investigadora digna d'aquest nom (i ho afirmem des de la consciència que fa anys que es diu i ningú ho ha fet mai), que contempli des de l'accés fins a l'exercici professional, i que entre d'altres qüestions, faci possible millorar les condicions laborals dels becaris d'investigació que treballen en el sistema universitari i de recerca del país.

Cal alhora apuntalar el mapa d'espais de la recerca, que no té encara consolidat el seu futur. Presentarem un Pla d'impuls, finançament i sostenibilitat 2013-2020 dels Parcs Científics i Tecnològics i Campus d'Excel·lència Internacional de Catalunya, que esdevingui un instrument òptim per a les sinèrgies entre universitat i empresa i per al desenvolupament territorial i social i, de manera especial, per fixar una solució financera al retorn dels crèdits anomenats «*parquetazos*».

Del sistema de recerca al sistema d'innovació (l'assignatura pendent!)

Catalunya compta segons els paràmetres de referència, amb una recerca de bona qualitat, fins i tot excel·lent en alguns àmbits. També compta amb un empresariat generalment dinàmic i amb vocació de creixement i millora. Però la fluïdesa dels intercanvis entre un àmbit i un altre és encara millorable. Per assolir-ho, no es pot fiar tot a una única mesura, cal una gran multiplicitat de possibilitats que permeti a cada projecte trobar la seva palanca.

Per la banda de les universitats i els centres de recerca, tenint en compte la seva autonomia, recolzarem específicament les estructures de les quals disposen per a la valorització, protecció i comercialització dels resultats de la recerca. Al mateix temps, promourem que el sistema de recerca català impulsi un banc d'idees creatives, tot respectant la propietat intel·lectual.

Mesura 2.6: Nous instruments de transferència de tecnologia

Constituirem i dotarem un Fons de Transferència de Tecnologia que impulsi de manera activa els avenços en matèria d'R+D de les universitats catalanes i dels Centres Tecnològics al teixit empresarial català, especialment entre les PIME. Aquest fons buscarà capital i invertirà en projectes concrets, buscant la rendibilitat econòmica per a totes les parts

L'aspecte territorial i de proximitat física també és un element rellevant. Definirem un conjunt d'àrees de Catalunya (algunes ja existents), industrials o lligades al coneixement, com a Districtes Especials d'innovació (DEi), per tal d'impulsar una cartera de serveis i de productes que permetin als emprenedors o a les empreses que ja fan innovació i vulguin instal·lar-s'hi poder dur-la a terme en les condicions més favorables, alhora que reservarem recursos per a convocatòries dels projectes que s'hi desenvolupin.

Posarem en marxa mesures econòmiques que incentivin la incorporació de científics/ques, tecnòlegs/gues, investigadors/res (especialment doctors) en empreses que apostin per projectes de recerca i innovació.

Introduïrem línies d'ajut i premis per a empreses que desenvolupin patents comercials creades per elles mateixes o en col·laboració amb universitats i que siguin desenvolupades pels altres sectors econòmics dels països.

En la vessant d'internacionalització dels productes del nostre sistema d'R+D+i, crearem un Programa de Partenariat Global per a la Comercialització de l'R+D+i catalana arreu del món amb l'objectiu de facilitar a les empreses i centres de recerca catalans una

xarxa internacional de clients que potenciïn les seves activitats d'R+D+i al nostre territori.

Projectes concrets, projectes tractors

Calen també grans projectes tractors que permetin activar tots els instruments, sense que això signifiqui que només poden haver-hi uns determinats projectes, doncs el sistema ha de generar dinàmiques en xarxa i no jeràrquiques. Si més no, creiem que els següents projectes, per la seva transversalitat, involucran a una gran part del sistema de recerca existent i a empreses i nous emprenedors que vulguin crear projectes de negoci centrats en la innovació.

Mesura 2.7: Impuls de grans projectes tractors en innovació i transferència

Smart Cities

Convocarem anualment els ajuntaments de Catalunya a un concurs per al finançament de projectes de “*Smart City*” (on Barcelona i Catalunya tenen posició de lideratge) prioritzant aquells que tinguin el major impacte en la reducció del consum energètic i en general l'ús eficient dels recursos ambientals.

Mobile World Capital

Gràcies als governs de progrés a Barcelona i a Catalunya, Barcelona va poder esdevenir la seu d'aquest organisme de màxim nivell en la indústria de les TIC en mobilitat. Cal promoure l'ús de la mobilitat en els sectors industrials i de serveis amb forta implantació a Catalunya.

Vehicle elèctric

Barcelona té una oportunitat per ser una de les primeres grans ciutats en implantar a gran escala les infraestructures i la gestió d'una ciutat amb vehicles elèctrics (que inclouen automòbils, motocicletes, bicicletes, i vehicles de càrrega). És una oportunitat que caducarà aviat i que pot ser beneficiosa per a la indústria però alhora per al medi ambient i per a la pacificació de la ciutat.

TAC – Tecnologies de l'Aprenentatge i el Coneixement

Les tecnologies per a l'educació, en etapa obligatòria i al llarg de la vida, són una necessitat pels propers anys i una aventura en la qual s'hi poden involucrar investigadors i innovadors de múltiples camps. És una aposta amb gran potencial d'exportació.

Les TIC, recurs fonamental per a una Catalunya de l'R+D+i

Per descomptat, la condició per a la posta en marxa de projectes que involucrin i vertebrin tot un ecosistema de la recerca i la innovació ha de comptar amb dos

elements que ho facin possible: una xarxa de telecomunicacions d'alta capacitat i un sector TIC orientat a projectes d'innovació, que vulgui participar de les oportunitats, perquè pràcticament cap projecte d'innovació es pot fer sense recurs a les TIC. Per això...

...els i les socialistes apostem decididament per assolir que en els propers 4-6 anys tots els polígons de Catalunya tinguin accés a la Xarxa a 100Mbps mínim.

...i assegurarem per un cantó la formació de bons professionals titulats universitaris i de l'FP, i per un altre vetllarem per tal que les condicions de mercat (en un entorn molt condicionat per les compres de la Generalitat i els seus nous contractes marc) permetin la viabilitat d'empreses de totes les mides i no només de les grans empreses a les quals el Govern de CiU ha adjudicat grans contractes de llarga durada.

UN SISTEMA FINANCER COMPROMÈS AMB L'ECONOMIA REAL I AMB LA SOCIETAT

La desregulació financera i la falta d'una adequada supervisió han estat causes de la crisi. Els i les socialistes defensem que el sistema financer ha d'estar al servei de la societat i no a la inversa. Al servei de les famílies i de les empreses. Per això proposem accions coordinades a nivell internacional i especialment a nivell europeu per assolir una regulació financera internacional més estricta.

Hem comprovat en els darrers anys la importància de tenir un sistema financer estable i sanejat. Quan aquest es col·lapsa, la funció creditícia es veu malmesa, afectant tant els projectes d'inversió de les empreses com els projectes vitals de les famílies. Sota aquesta premissa s'està produint un procés de reestructuració del sistema, que els i les socialistes exigim es culmini amb la màxima urgència i amb transparència, per tal que aquest torni a ser la font del crèdit per la reactivació de l'economia.

Un cop finalitzat el procés de reestructuració del sistema, els i les socialistes promourem que el Congrés dels Diputats aprovi la creació un impost sobre els beneficis de les institucions financeres, similar al que s'ha establert en països com Suècia, Alemanya, Regne Unit, França, Portugal o Àustria, entre d'altres. D'aquesta manera, les entitats financeres -que, en tant que 'sistèmiques' han estat rebent fons públics per al seu sanejament- contribuiran amb un esforç addicional a la reactivació econòmica.

Cal reforçar els controls al funcionament i control de les entitats, establint sancions per a les males pràctiques. Cal implementar mesures per proporcionar més protecció als inversors i més cultura financera a la ciutadania.

La duríssima reforma financera del PP conduirà a què les entitats financeres finalment actuïn en pro de les persones i les empreses?

Perquè aquesta hauria de ser l'única raó de ser de la reforma. Els i les socialistes vetllarem per tenir un sistema financer sòlid a Catalunya compromès amb les necessitats de crèdit de les famílies i de les empreses. La nostra posició pública serà instar el Govern de l'Estat a fer ús del fons de rescat europeu per recapitalitzar el sistema financer espanyol de forma ràpida i eficient; exigint que les entitats financeres privades beneficiades per l'ús d'aquest fons de rescat, canalitzin la liquiditat cap a empreses i consumidors en forma de crèdits amb condicions de retorn i preus assumibles.

Alhora, treballarem per reduir l'endeutament i el sobreendeutament de les famílies i els petits empresaris, a través de fórmules que permetin renegociar els deutes i minimitzar les conseqüències dels impagaments i també vetllarem a escala de Catalunya pel correcte funcionament del "banc dolent" i la gestió que faci dels actius adquirits a les entitats financeres. I, finalment, promourem un codi de bona pràctica específic que millori la protecció de les famílies en risc de desnonament davant l'eventual manca de sentit social i humà de les entitats en l'execució hipotecària.

Pel que fa al futur de l'Obra Social, ens preocuparem especialment que el procés d'absorció de les caixes catalanes per entitats privades, prèviament adquirides amb diners públics i per sota de les condicions de mercat, mantinguin els recursos i les prioritats d'acció territorial originals de l'Obra Social de les Caixes absorbides.

Les participacions preferents, un malson per a moltes famílies catalanes

Mesura 2.8: Respostes a l'escàndol de les participacions preferents

Molts conciutadans i conciutadanes han vist bloquejats o esvaïts els seus estalvis que creien invertits en un producte financer segur. Més enllà de les derivades judicials d'aquests casos individuals, i més enllà de què hi ha contractes signats que donen suport a les operacions, creiem que és responsabilitat de les entitats financeres oferir voluntàriament solucions que, amb un calendari raonable, de debò retornin la tranquil·litat i els estalvis a les persones i famílies afectades. Un govern del PSC dialogarà amb totes les entitats financeres per promoure aquesta solució.

Altrament, impulsarem un canvi normatiu, també en el marc de la legislació estatal, per a la millora de la informació als usuaris en la contractació de productes financers.

I com a mesura cada cop més necessària, endegarem un programa per a la millora de la informació i cultura financer de la ciutadania i crearem el portal "finances per a tothom", amb informació i consells per a la inversió, l'estalvi i la gestió de l'economia domèstica.

APOSTAR PER L'EMPREDORIA, LA CREATIVITAT I LES PIMES

El potencial de creixement de Catalunya depèn de la capacitat de convertir idees innovadores en projectes empresarials que puguin competir globalment i amb potencial de creixement. Per això és necessari estimular la motivació per emprendre dins i fora de les organitzacions. Cal recuperar l'atracció pel risc, la capacitat de tenir idees i posar-les en pràctica. Hem de posar en valor l'empredoria sobretot, però també aquella persona creativa que fa del seu projecte una activitat, que pot ser o no ser lucrativa.

Cal fomentar un entorn en el qual es desvinculi la decisió de ser emprenedor de la riquesa i xarxa de contactes personal de qui pren la decisió d'emprendre. Els mercats financers, en general, i les institucions especialitzades de capital de risc, en particular, són els principals mecanismes per aconseguir aquesta desvinculació.

Acostar el finançament a la idea de negoci

Promourem més instruments i fons públics per als emprenedors amb especial èmfasi en les dones i els i les joves, i també projectes innovadors per a persones emprenedores i empreses amb projectes de futur que no troben finançament en el sector privat, en tota la seva cadena de valor, des de les garanties i avals, passant pel capital risc o el suport als *business angels* i els programes *d'investment readiness* per ajudar i assessorar els emprenedors a trobar capital creant una xarxa de suport a la innovació i l'empredoria.

Aprovarem en els primers mesos de govern un pla que aposti decididament pels emprenedors i autònoms de nova generació, amb la introducció de beneficis fiscals i quotes a la Seguretat Social, de forma que constitueixin un incentiu per a la seva posada en marxa.

Mesura 2.9: Incentius fiscals a les noves empreses

Proposem que durant els dos primers anys d'activitat quedin exempts del pagament de qualsevol impost derivat de la posada en funcionament de la seva activitat, així com la reducció del 50% de la quota de la seguretat social d'aquells treballadors que contractin.

Volem posicionar Catalunya com un dels millors emplaçaments per als emprenedors, reduint al mínim els temps de resposta dels instruments públics a les seves demandes sobre els seus projectes d'inversió. Reforçarem la xarxa Inicia, i mirarem d'ampliar la xarxa d'inversors privats i *business angels*, així com la creació de línies de suport per

atraure i facilitar la implantació d'emprenedors en espais com els parcs científics i tecnològics.

Mesura 2.10: Integració de l'ICF i Acc1ó

Integrarem funcionalment els equips humans de l'Institut Català de Finances i l'agència per a la competitivitat empresarial Acc1ó (sense produir la seva fusió com a empreses) per poder oferir solucions completes a les empreses i els autònoms. Un equip humà unit per uns processos únics podrà complir el compromís que entre l'anàlisi d'una proposta i la determinació d'una resposta en ferm de serveis i ajuts no transcorreran més de trenta dies. Assegurarem així esgotar les línies de crèdit a emprenedors que ja existeixen i que molt sovint no s'exhaureixen.

Increment de la cultura de l'emprenedoria a tota la societat

Promourem l'esperit emprenedor, mitjançant l'oferta transversal de crèdits formatius relacionats amb l'emprenedoria a l'ensenyament superior, tot incentivant els necessaris vincles de col·laboració amb les empreses, i posant en marxa conjuntament amb les universitats un Programa per a l'estímul de l'emprenedoria, de les *spin-off* i per al desenvolupament de patents. Farem també un Pla per a la Cultura Emprenedora a Catalunya per difondre-la als centres d'educació primària, secundària i de formació professional, com a prioritat estratègica.

Emprenedoria com a llavor de cohesió social i reactivació dels barris amb més atur

Moltes persones tenen bones idees per a molts petits negocis o activitats però no són capaces de transformar-ho en projecte d'empresa, per manca de formació i de contactes. Volem mobilitzar les associacions que treballen contra l'exclusió, les fundacions de les entitats financeres, els ajuntaments i altres en la creació i dotació d'un fons per a l'impuls dels projectes d'autoocupació i petita empresa als barris amb majors problemàtiques socials (sovint inclosos al Pla de Barris).

Alhora, crearem dins la Xarxa Inicia mecanismes i serveis de suport i orientació a persones autònomes i microempreses per acompanyar-les en la seva reconversió.

Donarem també suport a un nou corrent emprenedor, l'emprenedor social, centrat en les persones i en el bé comú, amb formes noves de gestió empresarial, per fer front a nous reptes i demandes socials, tot incidint en el valor col·lectiu de la iniciativa empresarial.

UNA ECONOMIA CATALANA OBERTA AL MÓN

La globalització ha suposat que les crisis financera, ecològica o energètica, neixin fora de les nostres fronteres i en canvi tinguin una incidència directa i palpable sobre el dia

a dia de la ciutadania catalana. En el segle XXI, les relacions exteriors d'un país i d'una societat esdevenen decisives. Per això, des de la consciència de la mida modesta en termes globals de l'economia catalana, volem jugar a fons totes les nostres cartes. Això no vol dir renunciar a la nostra identitat, sinó incorporar i prendre'ns més seriosament les identitats i els espais que inexorablement compartim. Catalunya és avui, i seguirà essent en el futur, un país interdependent. Hem après en aquesta crisi que els països amb més mercats exteriors han estat capaços de superar les dificultats amb menor patiment.

En primer lloc, hem de ser conscients que comptem amb un actiu de primer nivell: Barcelona i la seva àrea urbana. Catalunya compta amb la Barcelona metropolitana dins de la xarxa europea i mediterrània. Impulsar Barcelona és impulsar Catalunya, ja que té la massa crítica suficient per tenir veu en la indústria, el coneixement, la cultura, l'esport... i per tant en la projecció internacional. Però l'impuls de la Barcelona metropolitana que Catalunya necessita també s'ha de fer comptant amb la voluntat i l'esforç de projecció internacional de la resta del país, la seva xarxa de ciutats i pobles, que participa, amb les nostres ciutats mitjanes al capdavant, en xarxes internacionals, especialment europees.

En segon lloc, hem de ser capaços d'introduir la dimensió europea i lògica institucional de la Unió en el nucli de les nostres preocupacions. No només per interès en atreure els màxims recursos per a Catalunya, o per defensar com s'escau la nostra llengua, sinó també per influir en les decisions generals que es prenen a les institucions europees, que també són les nostres.

Catalunya és un país de petites i mitjanes empreses, moltes d'elles industrials, que competeixen en entorns globals. Les nostres empreses han sabut internacionalitzar-se en el passat i, per això, Catalunya gaudeix d'un nivell d'obertura a l'exterior força elevat. La internacionalització, com l'activitat d'R+D+i, ja no són patrimoni exclusiu de les grans empreses, però moltes PIME catalanes encara no aprofiten totes les oportunitats que un món global facilita degut a la manca de recursos i possibilitats d'accedir a tots els mercats.

Creiem que cal continuar amb més força que mai la construcció de l'Euroregió: hem estructurat la relació amb els nostres veïns per agrupar interessos i per incrementar els nostres intercanvis. La creació d'una regió europea no és un procés instantani, necessita sedimentar en cada un dels territoris que la formen, mostrant-se a si mateixa com a instrument útil i alhora respectuós de la identitat pròpia de cada part. Ens proposem ser tenaços i afegir cada any més valor a l'aliança que fonamenta l'Euroregió Pirineus-Mediterrània, i als programes que duu a terme.

Tenir protagonisme a Europa i al món s'aconsegueix amb l'impuls i la coordinació de tota l'activitat exterior de les institucions, empreses, entitats socials i culturals, i el món acadèmic. Vertebrant un sistema de persones i estructures i definint objectius compartits, i transmetent una imatge de país dinàmic i implicat en els afers internacionals.

Cal no oblidar que la Mediterrània és el nostre espai geopolític natural, i cal donar ple sentit i impulsar la projecció de Barcelona com a seu de la Unió per la Mediterrània, que vol vertebrar la cooperació entre les dues ribes. No podem esperar que es resolguin els problemes al Pròxim Orient per exercir la capitalitat i promoure la col·laboració econòmica i social en aquest espai.

Estructures afavoridores de l'exportació per a empreses de tots els sectors i totes les mides

Obrirem una Línia d'Atenció a la PIME que vol captar mercats exteriors, amb assessorament pràctic que li permeti determinar els seus millors mercats objectiu i iniciar els canvis organitzatius que suposa començar a ser empresa exportadora. Aquest programa haurà de promoure la cooperació empresarial dins dels sectors, per tal de poder guanyar prestigi global de marca i capacitat de penetració en els mercats.

Assignarem a Acc1ó l'encàrrec de detectar concursos i licitacions d'organismes públics i privats de grans obres en altres països o per a l'emplaçament d'iniciatives i projectes d'abast internacional, per tal de presentar propostes des de Catalunya, sempre que sigui possible.

Desenvoluparem relacions bilaterals i multilaterals amb els països i entorns de tot el món per compartir coneixement, desenvolupar xarxes i plataformes comunes i promoure empreses catalanes veritablement multinacionals. Demanarem incrementar l'activitat de relacions internacionals de les totes les institucions, les universitats i les empreses. I impulsarem la creació, negociant amb l'Ajuntament de Barcelona i el Govern d'Espanya, d'una Oficina de Desenvolupament de projectes lligats a la capitalitat mediterrània de Barcelona.

Finalment, per millorar la formació i habilitats de les persones, volem estendre en els currículums l'àmbit del comerç internacional. Alhora caldrà fer un salt endavant en la formació en llengua anglesa, conscients que l'ús i domini d'aquesta llengua s'ha convertit en una competència professional indispensable en un nombre elevat de sectors.

ENERGIA SUFICIENT, SEGURA, NETA I MOTOR DE DESENVOLUPAMENT

Els i les socialistes defensem un model energètic sostenible i que pugui convertir-se en un vector d'innovació, ocupació, riquesa i sostenibilitat per al conjunt de la societat i com a dinamitzador de la competitivitat d'una nova indústria de l'estalvi i l'eficiència energètica i les energies renovables, però també de transformació de sectors madurs.

Tota política energètica ha d'anar acompanyada d'una veritable política industrial, tecnològica i d'innovació per al sector energètic per aprofitar les enormes oportunitats econòmiques associades al sector. A la vegada, determinades tecnologies energètiques poden condicionar sectors tan rellevants a Catalunya com el de l'automoció, per aquest motiu cal una aposta ferma per l'R+D+i, la formació de capital humà qualificat, l'atracció d'inversions relacionades amb l'energia, una demanda sofisticada sobretot per part de les administracions, l'impuls de clústers, el dimensionament i la internacionalització de les empreses del sector, el suport a les noves empreses en sectors com els dels serveis energètics o les renovables que són activitats emergents a tot el món.

Apostem per una Catalunya capdavantera a Espanya i al sud d'Europa en la incorporació de la sostenibilitat com un dels vectors principals del nostre model de creixement econòmic. Des de fa temps les societats més avançades incorporen el concepte de la sostenibilitat en els paràmetres que defineixen les seves estratègies econòmiques, socials i culturals. Defensem que Catalunya es posi al capdavant, amb una visió pròpia del nostre projecte: la sostenibilitat com un valor positiu, creatiu i constructiu. Oposat a l'ús d'aquells que tot ho frenen en nom de la sostenibilitat ambiental, dels que entenen sostenibilitat com l'excusa per paralitzar, prohibir, negar o desincentivar.

Però el Govern de CiU ha perdut un any i mig en l'elaboració d'un nou Pla d'Energia i Canvi Climàtic que no incorpora les noves reflexions que es produeixen a nivell europeu, presoners dels interessos de les grans corporacions energètiques i de la política del PP en aquest camp, frenant el desenvolupament de les energies renovables i de la cogeneració que s'ha demostrat que fins avui ha implicat un alt nivell d'estalvi i eficiència energètica. Estem perdent oportunitats en termes industrials, d'inversions, de recerca i de deslocalització d'activitat, d'ocupació. El país no es pot permetre la renúncia al lideratge tecnològic en un sector clarament exportador. Per això plantegem una agenda de propostes especialment ambiciosa en aquest camp.

Producció d'energia a Catalunya: de la nuclear a la renovable

Mesura 2.11: Tancament dels reactors d'Ascó i Vandellòs al final del seu cicle

Plantegem el tancament dels reactors nuclears ubicats a Catalunya, un cop compleixin els 40 anys de vida útil pels quals varen ser dissenyats, i no més enllà de l'any 2025, vetllant mentrestant per l'estricta aplicació de les

mesures de seguretat que resultin de les proves d'estrès en curs.

Elaborarem un Pla de dinamització econòmica per a les comarques catalanes on radiquen centrals nuclears amb l'objectiu de preveure l'impacte que tindrà sobre l'activitat econòmica local el tancament de les mateixes.

Des del Govern donarem suport a totes les energies renovables sense excepció (eòlica, biomassa, solar fotovoltaica, solar tèrmica, etc.) i sense limitació. És indispensable però que el Govern del PP modifiqui la seva política energètica, que ha aturat el desenvolupament de les renovables a Espanya. A Catalunya redinamitzarem el programa de creació de Zones de Desenvolupament Prioritari d'energia eòlica, treballant en superar els entrebancs jurídics que han sorgit. Pel seu valor d'obrir un camí que pot aportar molts beneficis, donarem suport al projecte Zèfir d'eòlica marina, bo i vetllant per les compatibilitats amb les aus pròpies d'aquells espais. Vetllarem perquè les infraestructures es facin amb el màxim equilibri i consens territorial i el menor impacte ambiental.

Acostarem però l'energia i teixirem complicitats amb les persones i el territori, promourem iniciatives pilot de generació distribuïda. Potenciarem l'autoproducció energètica, en l'àmbit de les energies renovables, com a eina de reducció de la dependència energètica i de reducció de les necessitats de transport d'energia de gran abast. Ens comprometem tot i així amb la construcció i posada en funcionament de nous grups de cicle combinat, previstos al Pla de l'Energia de Catalunya. Participem del consens sobre el rol que durant els propers decennis ha de jugar el gas en la producció energètica.

L'eficiència energètica, instrument transversal de desenvolupament econòmic

Els i les socialistes volem elevar la política energètica al màxim nivell estratègic del Govern. Catalunya no té prou recursos propis i ha d'importar energia, amb la càrrega pel cost creixent que això suposa. A banda de reaccionar fent créixer la part de producció d'energies renovables, cal fer com a país un esforç de primer ordre en eficiència energètica. Consumir menys fent més. L'avantatge és que aquest esforç general pot posar en marxa un cercle virtuós econòmic que podria compensar abastament i força ràpidament les inversions inicials per a la reconversió de xarxes d'actius, etc. Catalunya disposa d'empreses industrials ben posicionades en l'àmbit de la maquinària, l'electrònica, les TIC, etc., empreses de serveis i activitats d'R+D que poden esdevenir un referent en el camp de l'eficiència energètica si figurem entre els pioners en endegar aquest procés a gran escala.

Mesura 2.12: Creació d'un Fons per a l'impuls de l'eficiència energètica

Promourem la renovació de tota la cadena de l'energia, des de la producció al consum, a les llars i a les empreses. Per això hi abocarem fins a 1.000M€ de

finançament en quatre anys. La inversió total acumulada tibarà de la nostra indústria i de l'ocupació.

Farem que sigui una oportunitat especialment per al sector de la construcció, que concentra molts aturats. Es duplicaran els incentius econòmics a la rehabilitació d'edificis i habitatges amb criteris d'estalvi i eficiència energètica.

Prioritzarem les actuacions adreçades a millorar l'eficiència i l'estalvi energètic en els sectors que concentren gran part del consum d'energia. En aquest sentit, caldrà impulsar importants transformacions per posicionar el sector del transport, el residencial i el comercial, en la primera línia d'aquest objectiu.

Farem de l'administració pública un dinamitzador econòmic d'aquest nou sector: plantegem renovar 400 edificis públics de la Generalitat amb programes d'estalvi i eficiència energètica i un pla per disposar de 40MW en potència fotovoltaica als teulats, obert a la col·laboració i participació dels municipis catalans. Igualment donarem suport a la comercialització de productes d'alta eficiència energètica i baix consum en els equips domèstics i promourem que sigui identificable en tots els productes el grau d'eficiència energètica que tenen.

Seguir treballant en la construcció d'una xarxa de distribució segura

Vetllarem per assegurar la garantia i la qualitat de subministrament als consumidors domèstics i industrials, a l'alçada dels estàndards dels països més desenvolupats i avançarem vers un model regulador sòlid i estable. Garantirem la qualitat i suficiència de les infraestructures de transport i distribució, i el bon estat i el manteniment de les instal·lacions. Desplegarem les competències en l'activitat de distribució elèctrica que recull l'Estatut d'Autonomia de Catalunya per arribar a obtenir capacitat en la fixació de la retribució.

I pel que fa a la distribució en el món rural, els plans d'electrificació i gasificació rural afavoriran les potencialitats de desenvolupament territorial, especialment mitjançant projectes basats en fonts d'energia renovable en emplaçaments aïllats.

Una política energètica més justa i equitativa

La pobresa energètica és un fenomen antic que avui esdevé més punyent. Desenvoluparem un programa de benestar socioenergètic que fomenti els mecanismes per garantir les necessitats bàsiques energètiques als sectors de la societat econòmicament més desfavorits. Cal crear mecanismes de relació entre els incentius actuals de política energètica amb els de benestar. Impulsarem la implementació de veritables "solucions socials", per part de les companyies operadores i el Govern, adreçades a les persones amb majors dificultats, per consums per sota d'un topall.

TRANSFORMANT ELS SECTORS PRODUCTIUS

La nostra base productiva la formen la indústria, serveis com el turisme, i en molts municipis també l'agricultura i la ramaderia. Hem de preservar, fent-los més competitius, aquests àmbits de lideratge, en els quals podrem mantenir i en alguns casos recuperar ocupació. Una ocupació de qualitat, amb salaris adequats i amb futur. Hem de comptar amb el turisme, l'automoció, la química, el sector agroalimentari, la farmàcia... i tots els sectors industrials tradicionals de la nostra economia en els quals encara puguem ser competitius a mig termini, perquè per ells som coneguts i reputats, i perquè hi ha més garanties d'èxit. No volem que els sectors madurs es converteixin en sectors caducs.

Però és l'hora d'arriscar. Hi ha molts àmbits de l'economia catalana que truquen a la porta, sectors amb empreses petites i mitjanes ja existents i competitives a les quals hem de fer créixer per tal que puguin entomar projectes de major abast i generin abundants nous llocs de treball. Són sectors com ara la cultura i l'audiovisual, la biomedicina, les TIC, l'energia... i per a cadascun d'aquests sectors hem de tenir projectes grans, identificables, que actuïn de motor de tracció i que serveixin de referències col·lectives per emergir de la crisi.

Tenim empreses que comencen a despuntar internacionalment, en nous camps. Ens proposem aprofitar aquest potencial per generar nous grans sectors econòmics de Catalunya: la cultura i l'audiovisual, el sector bio, la química-farmacèutica avançada, el sector energia, les TIC... són tots ells àmbits que amb una bona estratègia de país poden créixer.

Posarem en marxa programes que coordinin l'expansió d'aquests sectors per poder absorbir treballadors expulsats d'altres sectors que ja no tornaran al nivell d'ocupació del passat, un posicionament que guanyarem també amb l'aposta per sectors innovadors i anticíclics com els associats directament o indirecta als serveis sanitaris.

Potenciarem la creativitat i el risc com a element clau en el món del disseny i la moda, tenint en compte la transversalitat del sector que abraça l'economia i la cultura situant Catalunya i Barcelona com a capitalitat del disseny, de la moda i la tendència a Europa.

Multiplicarem el suport financer, la disponibilitat de sòl, la formació de treballadors, els recursos per a l' R+D+i, el suport a l'expansió en nous mercats per tal que cada un dels nostres sectors principals torni a poder exercir plenament de motor de la nostra economia. Volem assolir, entre tots i totes, reptes de primera magnitud.

EL SECTOR AGROALIMENTARI HA AGUANTAT, I POT CRÉIXER MÉS

El sector agroalimentari català és un dels motors de l'economia de Catalunya, amb una facturació de més de 18.000 M€/any i un dels sectors que pot ajudar el país a sortir de la crisi. La població en el món continua creixent, i la demanda mundial d'aliments s'incrementa un 15% cada any. Aquest és un fet molt positiu per al sector que amplia les possibilitats d'internacionalització i promoció dels productes catalans.

Volem a més destacar el paper clau de l'agricultura i la ramaderia com a garants del nostre territori, del nostre paisatge, de la biodiversitat i de les oportunitats que ens ofereix en la mitigació de l'efecte hivernacle, sense perdre de vista el seu primer objectiu que és el subministrament d'aliments bons, sans i segurs a la població.

A prop de la societat catalana

Volem elaborar amb els representants del sector un full de ruta creïble. Serà el Pla Estratègic Nacional de Suport a l'Agricultura i l'Alimentació (PENSAA). Tot i així reconeixem la vigència de la resta de la Resolució 671/VIII del Parlament de Catalunya sobre el món agrari (14/4/2010) i completarem les mesures que s'hi recollien adequant-les a la nova situació social, econòmica i de país que també afecta el sector agroalimentari.

Serà objectiu d'aquest pla i tasca política dels i les socialistes reforçar la imatge del sector agrari de Catalunya i de la seva agroindústria davant la ciutadania, pel valor estratègic de país i pel valor com a consumidor: alta qualitat i seguretat alimentàries. Cal que aquesta tasca de reconeixement del sector comenci a les escoles, també –sobretot– les de les zones urbanes. El Pla també marcarà projectes conjunts amb el sector de la restauració i amb els sectors turístics, per promoure la Dieta Mediterrània, doncs la suma de tots afegeix valor i competitivitat a tots.

Elaborarem i aprovarem també el Pla Marc de Cooperativisme Agrari de Catalunya com a eina essencial per enfortir el cooperativisme, vertebrar el sector agropecuari i consolidar l'agroindústria vinculada al territori. El cooperativisme català és i ha de ser una de les grans fortaleses i eines de progrés del sector.

Exigirem alhora al govern espanyol que reprengui l'aplicació de la *Ley de Desarrollo Rural Sostenible* amb la finalitat de millorar l'economia de les zones rurals, la diversificació de les activitats econòmiques amb especial èmfasi en els sectors agroalimentaris i la qualitat de vida dels seus ciutadans i les seves ciutadanes.

L'objectiu principal: la millora de les rendes dels productors

Més enllà de figures necessàries com aquests plans, creiem que el gran objectiu de la legislatura ha de ser que els productors deixin de ser perjudicats en el repartiment dels beneficis del preu final que el consumidor paga, i que per assolir-ho cal endegar una combinació de mesures.

Mesura 2.13: Enfortir les rendes i beneficis dels productors agraris

Donarem continuïtat i major activitat a l'Observatori Agroalimentari de Preus de Catalunya, per promoure la transparència en la formació dels preus en tots els esllaons de la cadena, i a la Comissió de Bones Pràctiques Comercials, per promoure la interrelació entre els diferents agents.

Treballarem per tal que els tribunals de la competència reconeixin les particularitats dels productes alimentaris, i alhora impulsarem que hi hagi contractes escrits entre les diferents parts de la cadena de valor, que millorin els terminis de pagament.

Treballarem per millorar el problema històric causat per vendre els productes per sota del seu cost, posant en marxa l'elaboració d'un Decret de venda directa i el Pla estratègic de Xarxes de Proximitat. Caldrà treballar en aquest darrer punt amb els diferents departaments de la Generalitat implicats, amb l'Associació i Federació de Municipis, les federacions d'Hostaleria, els gremis d'artesans, els comerços, el conjunt del sector agroalimentari, etc.. Amb la regulació de la venda directa i de proximitat afavorirem la compra directa al productor, posarem en valor el territori on es produeix el producte i obtindrem una pràctica més sostenible amb l'entorn.

Apostarem per l'impuls d'una Assegurança Integral d'Explotació amb l'objectiu de garantir una renda mínima en casos de situacions excepcionals i la viabilitat de les nostres explotacions. Aquesta mesura formarà part de les anomenades "xarxes de seguretat".

Havent viscut les pedregades del passat mes de juliol i agost que van afectar quasi 30.000 hectàrees de cultius agrícoles a les terres de Lleida, creiem fonamental aplicar mesures per estabilitzar tant les collites com les rendes, amb ajuts per assegurances, mesures financeres, però sobretot, ajudant al finançament per la implementació de xarxes antipetra

Una PAC que afavoreixi els productors catalans

En època de definició i negociació de la PAC, elaborarem un estudi d'impacte econòmic per aprofundir en el coneixement sobre l'impacte de les polítiques agràries de la UE, i decidir quin és el millor model de regionalització per a Catalunya. Amb aquesta base treballarem per assolir una PAC forta que sigui favorable als interessos i les necessitats del sector agrari català.

Sectors productius emergents

Ajudarem i potenciarem els sectors productius emergents que demostrin les seves bones expectatives, com és el de la producció ecològica, que preserva el medi ambient, mantenint o augmentant la fertilitat del sòl i proporcionant aliments amb totes les seves propietats naturals. Es tracta d'un sector que creix malgrat la crisi, que no pateix pèrdues i al qual cada cop els índexs els són més favorables.

En aquest sentit, elaborarem un nou Pla d'acció per a l'alimentació i l'agricultura ecològiques, donat el bon resultat del PAE 2008-2012 que tenia com a objectiu prioritari fomentar la producció i el consum d'aquests aliments i va reforçar el lideratge català dins l'Estat espanyol en l'àmbit d'aquest tipus de producció.

Potenciarem en el seu conjunt tots aquells sistemes de producció d'aliments de qualitat que emprin mètodes respectuosos amb el medi ambient i que siguin sostenibles com és també la producció integrada

Guanyar qualitat en tots els processos que envolten l'activitat

Apostarem de forma decidida per l'R+D+i i per la formació, especialment en les maneres de fer arribar els seus beneficis a les explotacions, per tal que guanyin eficiència i productivitat. Aquesta és la millor recepta per assolir un sector d'excel·lència i un increment de guanys per al productor.

També creiem que queda molt per fer en oferir assessoraments personalitzats als productors respecte de les tendències del mercat i per tant orientar les seves decisions respecte de quines varietats produir. És important fomentar la internacionalització de l'activitat: estem convençuts que hi ha encara moltes oportunitats en l'exportació.

Igualment volem completar els processos de simplificació documental iniciats per nosaltres el 2006 i que són una millora contrastada, llargament esperada, i que cal acabar. I també, donarem molta importància a la centralització dels processos d'inspecció i control en un únic organisme, sense duplicitats que generen desorientació.

UN SECTOR TURÍSTIC DIVERS I SOSTENIBLE

Els i les socialistes plantejarem una política turística sostenible, diversificada, transversal, generadora d'ocupació i riquesa econòmica i social a tot el territori, basada en la qualitat dels recursos i serveis turístics així com en una potent i innovadora promoció internacional de Catalunya i de les seves marques turístiques. Catalunya ha de saber aprofitar el fet de ser la primera destinació turística a Espanya,

quan Espanya es troba entre les tres primeres destinacions turístiques internacionals més importants. A més, Barcelona és una destinació turística urbana situada entre les cinc més escollides a nivell internacional. El potencial turístic de Catalunya està relacionat amb el nostre estil de vida, el clima, la qualitat de les platges i dels paisatges, el patrimoni cultural, la gastronomia, etc. També és molt important el turisme relacionat amb els negocis, on destaca especialment Barcelona.

El turisme de costa és un sector madur que competeix amb altres destinacions de la Mediterrània, i que requereix dinamisme permanent i noves inversions per mantenir el seu atractiu. En temps de crisi dels pressupostos municipals, obrirem una línia extraordinària i temporal per ajudar en les despeses de manteniment de la qualitat urbana i de serveis dels municipis turístics.

Plantegem iniciar també una manera de treballar més horitzontal amb el sector turístic, que formen els operadors (allotjament, agències, lleure) i les institucions territorials. Volem comptar amb l'empresariat dels diferents productes turístics i segments de mercat per coordinar les accions a mig i llarg termini. Per exemple el calendari de fires, congressos i els plans de promoció turística han de ser i seran operacions plenament coordinades.

El nostre model tradicional de platja es reforça molt i el combinem amb sostenibilitat, patrimoni natural, cultura, els entorns emblemàtics, festes tradicionals, gastronomia, enologia, el turisme esportiu i les experiències de curta durada. Actualitzarem el Pla Estratègic de Turisme de Catalunya cap a aquesta combinació d'objectius i recursos.

Acordarem urgentment, amb la resta d'administracions implicades, el Pla d'Inversions per als Jocs del Mediterrani de Tarragona 2017, i el seu finançament. Garantirem que aquests Jocs siguin un element de promoció i millora a mig i llarg termini per a Tarragona com a ciutat i de la Costa Daurada com a destinació turística.

Estarem amatents a consolidar l'oferta de vols i destins a les infraestructures aeroportuàries del país, i l'arribada de creuers al màxim de ports, com a factor fonamental per al desenvolupament del sector turístic del lleure i dels negocis.

Mesura 2.14: Moratòria i reforma de l'Impost a les Estades Turístiques

Aprovarem una moratòria de la implantació de l'Impost sobre Estades Turístiques. Creiem que els i les visitants de Catalunya han de fer una contribució directa al manteniment d'allò del han vingut a gaudir. Però entenem que el sector de l'allotjament turístic no ha de ser el responsable de suportar aquest impost de manera general i indiscriminada, perquè suposa un llast per a la seva competitivitat. Presentarem doncs una reforma d'aquest Impost que replantegi els circuits i els

termes en què ha de ser recaptat.

UN COMERÇ COMPETITIU I ARRELAT ALS BARRIS

El comerç és un sector important per a la seva contribució a l'ocupació, a la producció, perquè dibuixa el perfil de les nostres ciutats i els determinants per a la qualitat de vida dels nostres conciutadans. Com a socialistes defensem un model comercial que genera vida als nostres carrers, estalvia una fractura entre els nostres barris i promou la integració del comerç amb la resta d'usos dels nostres pobles i ciutats.

Impulsarem un comerç equilibrat en oferta i basat en el consum responsable, la llibertat d'elecció i la coresponsabilitat, tot situant les persones consumidores al centre de les nostres polítiques. Dedicarem els ingressos de l'Impost de Grans Superfícies a les polítiques de foment de l'activitat comercial en tots els formats, des del comerç rural fins als mercats municipals. Hi incloem accions de desenvolupament i foment de l'artesania de Catalunya.

Com a nova estructura potenciadora de la col·laboració i cooperació, desenvoluparem les APEU (Àrees de Promoció de l'Economia Urbana), nova fórmula d'espais de participació privada i pública per dinamitzar àrees urbanes al servei del comerç, entre d'altres (també per a àrees turístiques o d'activitat econòmica).

Des del reconeixement a la funció social i urbana del petit comerç, treballarem per la compatibilitat i adaptació dels horaris comercials als nous usos dels temps, a les noves necessitats de la ciutadania, tot coneixent les realitats existents dels països més avançats i vinculats als referents turístics i comercials.

Promourem la formació i les carreres professionals en el sector, la responsabilitat social, el relleu generacional, l'ús de noves tecnologies, l'eficiència energètica.

MÉS ECONOMIA SOCIAL AL SERVEI DE LES PERSONES

Cal considerar el valor estratègic de l'economia social al nostre país. Cal desenvolupar i fomentar una economia social i solidària que és capaç de crear riquesa en un mercat global però que es mostra especialment eficient en la creació d'ocupació de més qualitat, que contribueix al desenvolupament local i afavoreix la cohesió social. L'economia social no configura un nou mercat sinó que intervé en el mercat ordinari introduint l'objectiu de la creació de llocs de treball, millorar la qualitat de l'ocupació i avançar en l'empoderament de les persones amb risc d'exclusió social.

En primer lloc, com ja s'ha dit, crearem, conjuntament amb les xarxes d'iniciativa social i l'obra social de les entitats financeres, un fons d'innovació i desenvolupament social (FIDES), per impulsar i finançar els projectes de formació, d'autoocupació i de creació de petites empreses en els barris i les famílies més afectats per la crisi.

A nivell legislatiu proposem tres novetats. La reforma de la Llei de cooperatives en primer lloc. Es tracta d'una forma societària que volem promoure i fer més competitiva, pels seus valors intrínsecs però alhora per la capacitat que ha demostrat de mantenir llocs de treball en temps de crisi. Dins de les cooperatives, les Seccions de Crèdit han de constituir un centre d'interès específic per a la seva actual problemàtica.

Abordarem també la millora de la Llei d'Empreses d'Inserció, i proposarem un pla de consolidació, que reforci el seu caire empresarial, i les doti d'ajuts específics i d'instruments que permetin el seu consorci.

Finalment, promourem una Llei del Treball per a persones amb discapacitats o malalties mentals, que doni cobertura als seus drets laborals, determini les condicions que han de complir les empreses que ajuden a la seva presència en el mercat laboral, i els tipus d'ajuts que l'administració ha de posar al servei del sector.

A nivell de destinació de recursos públics, proposem que la contractació pública inclogui criteris socials, ètics i ambientals, que amb l'aplicació de clàusules socials i mercats protegits, valori també el benefici social en l'adjudicació d'aquells contractes, i garanteixi la presència de les Empreses d'Inserció i els CET en la gestió de serveis i/o el subministrament de productes.

Tal com desenvolupem en aquest programa en el capítol de Cohesió Social, proposarem un nou model de Centres Especials de Treball que reculli les necessitats de sostenibilitat del treball protegit i que faciliti la trobada i dinamització de tots els CET del país per incrementar les seves capacitats de creació d'ocupació, sostenibilitat econòmica i adaptació a les realitats econòmiques, reconeixent la prioritat de les persones per sobre dels grups o col·lectius de pressió.

Capítol 3

UNA FISCALITAT MÉS JUSTA

Totes les dades que es van coneixent indiquen que, en aquest temps de crisi, el resultat del model fiscal en vigor és que les rendes del capital estan tenint una tributació inferior a les del treball, de mitjana. Una dada que contrasta amb un model social que valori l'activitat de les persones més que allò que les persones han heretat o acumulat.

Alhora, un dels darrers informes del Fons Monetari Internacional ens deia que els efectes de les consolidacions fiscals sobre l'economia no eren tan lesius quan els reequilibris es basaven més en increment d'ingressos que no en retallada de despeses, i encara menys lesius conforme els increments de càrregues fiscals es feien més sobre les rendes més altes.

Aquestes dades no ens poden deixar indiferents. Els instruments de política fiscal són centrals per poder fer un relat de repartiment equitatiu de les càrregues de la crisi i això és molt rellevant a efectes de cohesió social. La dreta catalana, agafant el discurs simplista neoliberal segons el qual no es pot gravar les persones més riques perquè són les que creen ocupació i a més si se les pressiona retiren els diners del país, va reduir en plena crisi la tributació de l'impost de successions als qui més tenien. Un moviment totalment incompatible amb el mínim sentiment d'empatia amb les greus situacions de necessitat de molts i molts catalans i catalanes.

Però a més de sentit de l'equilibri i de justícia, refer la política d'ingressos de la Generalitat ha de servir per poder atendre el més urgent: l'impuls de l'activitat econòmica, la reversió de les retallades més injustes i més lesives a mig termini, i la cura de les famílies que ja no tenen ingressos ni patrimoni. Per tot plegat presentem la següent proposta

A) Que contribueixin més els que més tenen

- Promourem una nova tributació sobre les Grans Fortunes, que serà la suma de:
 - La modificació de l'Impost de Successions i Donacions. Derogarem la reforma promoguda pel Govern d'Artur Mas, per tal que les grans herències tornin a tributar.
 - La modificació de l'Impost del Patrimoni, rebaixant el mínim exempt i incrementant els tipus impositius per a tota l'escala.
 - L'increment del tipus marginal de l'IRPF per a les rendes anuals de més d'un milió d'euros fins el 60%.
- Estudiarem el conjunt de multes administratives existents, per tal de poder establir en quines d'elles l'import de la sanció ha de ser variable segons la renda de l'infractor.
- Promourem la creació d'un Impost sobre els beneficis de les entitats financeres. La crisi ha posat de manifest que són institucions sistèmiques que requereixen una atenció preferent dels poders públics i en conseqüència han de tenir una tributació especial, tal com passa a molts països europeus.
- Demanarem a l'Estat que reestudiï la reglamentació i tributació a la qual estan sotmeses les institucions d'inversió col·lectiva, i especialment les SICAV, per tal d'assegurar que no siguin un vehicle per disminuir artificialment les obligacions fiscals de cap persona física ni jurídica.

B) Desplegar nous impostos en relació a realitats socials i econòmiques que suposen càrregues per a l'administració

- Demanarem la participació de les Comunitats Autònomes en els rendiments del nou impost sobre la producció energètica creat per l'Estat

- Promourem una moratòria de l'Impost sobre Estades Turístiques fins a la seva reforma en profunditat, per tal que no sigui només una càrrega al sector de l'allotjament, i un desavantatge competitiu.
- Desplegarem figures de fiscalitat verda com ara un impost sobre les bosses de plàstic, introducció de taxes per a la custòdia del territori, emissions de CO₂, efectes de les energies nuclears, etc..
- Proposarem modificar la figura dels impostos especials per incloure-hi els aliments que afavoreixen l'obesitat i les malalties cardiovasculars.

C) Assegurar que tothom contribueixi

A banda d'un increment de les capacitats materials i humanes de la inspecció, la creació d'un Consorci d'Agències Tributàries entre l'ATC i l'AEAT que pot aportar la base d'informació que permetrà una lluita més efectiva contra el frau.

D) Grans acords sectorials per a un nou model de finançament

Certes polítiques i serveis públics tenen dèficits estructurals de finançament que cal abordar des del diàleg entre les parts. A molts països d'Europa aquestes polítiques tenen sistemes de finançament més avançats que fan possibles millors serveis i sobretot, serveis garantits que no pateixen tants sotracs en temps de recessió econòmica.

Plantegem que es generin els instruments de diàleg i concertació en relació, i s'arribi a acords marc de finançament de les següents polítiques públiques.

- Sanitat
- Universitats
- Transport públic
- Aigua

E) Altres

Promourem la creació de figures de contribució especial dirigides a les polítiques de cohesió social i singularment de lluita contra la nova pobresa. Plantegem igualment millorar les deduccions a l'IRPF de les quotes a entitats socials que estiguin duent a terme tasques de suport a les persones més afectades per la crisi.

Capítol 4

PACTE SOCIAL PER LA COHESIÓ

paraules clau: persones, igualtat, dependència, fractura, famílies, tercer sector, concerts, món local, oportunitats, teixit social, infància, inclusió

En els darrers dos anys l'Estat del Benestar s'ha vist més atacat que en els 30 anteriors. A gran velocitat, els ciutadans i les ciutadanes han anat quedant progressivament desprotegits (i atemorits) per les retallades de despesa i les pèrdues de drets que les polítiques d'austeritat estan exigint. Alguns discuteixen qui en són els culpables, però les víctimes no costen gens d'identificar. No és només la igualtat d'oportunitats la que se'n ressent, sinó la pròpia llibertat de cadascú de nosaltres. Perquè l'Estat del Benestar és també un instrument de progrés de la llibertat individual. Els i les socialistes ho hem estat denunciant en els darrers dos anys i avui ens presentem als electors amb el missatge que defensarem amb tota la nostra energia els serveis de l'Estat del Benestar contra aquesta onada conservadora economicista.

Un economicisme que comença a fer aigües, quan el propi Fons Monetari Internacional diu que l'austeritat crea un problema més gran que el que vol resoldre. Però sobretot mal entès, doncs no ens cansarem de repetir que la despesa social, a banda d'un element de redistribució de renda essencial per a la cohesió de les societats, és també una inversió econòmica. L'Estat del Benestar és un important motor de desenvolupament econòmic que crea ocupació. Els països més desenvolupats i més cohesionats tenen un volum d'inversió social superior que genera una societat econòmicament competitiva. És un cercle virtuós que la dreta catalana no vol copiar. Això sí, el seu discurs ho incorpora tot: alhora parla de les virtuts de la cohesió social, i criminalitza els perceptors de prestacions.

En aquesta situació tan difícil en què s'esfondren els ingressos de les administracions i cada cop hi ha més gent que necessita que aquestes actuïn efectivament, els i les socialistes tenim clar el full de ruta.

1. Garantirem allò essencial de l'Estat del Benestar alhora que fem reformes que millorin l'eficiència de la despesa pública.
2. Aprofundirem en una fiscalitat justa, en la qual contribueixi més qui més té.

És temps de reformes, però no reformes en el sentit de les que estem vivint. És temps de reformes per mantenir la qualitat dels serveis públics, no per desmantellar-los.

Objectius generals del PSC per a la legislatura en matèria de cohesió social

Reconstruir el servei públic de salut i fer-lo un motor d'igualtat i un motor econòmic en temps de crisi.

Adaptar la Llei de la Dependència a l'actual context, sense perdre els objectius pels quals va ser promoguda.

Cuidar més que mai les famílies, perquè són la xarxa que permet afrontar les situacions adverses que produeix la crisi. Cap infant desprotegit.

Garantir que les persones o les famílies que es trobin en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna.

Impedir que l'increment de persones en dificultats econòmiques condueixi a un increment de l'exclusió social.

Reforçar les polítiques d'igualtat per evitar que les dones siguin les més perjudicades.

Ajudar i col·laborar amb els i les joves per tal de donar-los les oportunitats que la crisi els treu.

Fer del Tercer Sector un instrument professionalitzat de suport de l'administració en totes les polítiques socials

RECUPEREM EL SERVEI DE SALUT PÚBLIC COM A GARANTIA DE BENESTAR I IGUALTAT

Una de les darreres dades conegudes sobre resultats del sistema català de salut és molt significativa d'allò que cerquen els partits progressistes quan governen. L'any 2010 a Catalunya el nivell de renda no va tenir cap incidència sobre la mortaldat del càncer de mama. És a dir, que per a les dones que malauradament cursaven aquesta malaltia era igual ser riques o ser pobres per poder començar a predir si es guaririen o no, només era rellevant l'evolució de la pròpia malaltia, perquè hi havia un sistema sanitari que aconseguia que no hi haguessin altres diferències entre malaltes. Això

demostra que Catalunya pot tenir un dels sistemes generadors d'igualtat entre persones més potents que hi ha (juntament amb l'educació), i que val la pena invertir en salut.

Cal que es compari aquesta visió amb la visió estratègica del Govern de CiU, que aconsellava als catalans contractar una assegurança privada, o expressant el seu parer de què la salut és un bé privat. La conclusió és que hi ha dues maneres d'entendre els serveis públics de salut. La de la dreta catalana o espanyola i la dels partits progressistes com el PSC. No ens estranya gens que el resultat d'aquests dos anys de gestió de CiU sigui una destrucció parcial de les capacitats del sistema públic. No és només que les persones triguin una mica més en ser ateses, com ens ha volgut fer creure el govern, sinó que la prevenció i promoció de la salut han empitjorat, com no podia ser menys quan s'aplica un 15% de retallades a un sistema que tenia un finançament menor que en països comparables. Si al 2010 es disposava de 1280€ per habitant, enguany només se n'han pressupostat 1150€. Les retallades han fet molt mal als resultats del sistema i als professionals, que en són la clau de volta. Les dades d'increment de les llistes d'espera per a procediments quirúrgics, proves diagnòstiques o visites d'especialista no deixen lloc a dubte dels efectes que han tingut. I l'endarreriment sistemàtic en la publicació d'aquestes dades indica fins a quin punt n'és conscient el propi Govern.

Però la retallada més regressiva ha vingut des del Govern del PP. Vora un 10% de la ciutadania no té accés directe al sistema, perquè la sanitat pública ja no és un dret sinó un benefici que tenen els que treballen, són pensionistes o estan en atur, més els seus beneficiaris. Els qui fa temps que són a l'atur, els i les joves que es formen fins més enllà dels 25 anys, els que no tenen pensió contributiva... han de tenir una tarja diferent que recorda la caritat. Amb aquest esquema, es fa impossible pensar que el sistema mantingui resultats com els de les malalties de càncer de pit.

Tal com el vàrem fer els socialistes (Ernest Lluch) fa vint-i-sis anys amb la *Ley general de Sanidad*, cal tornar a fer un gran esforç per revertir aquesta situació. Perquè només entenem la protecció de la salut com un dret de ciutadania, i no com una assegurança dels treballadors i els seus beneficiaris. En conseqüència, la nostra primera mesura serà inequívoca.

Mesura 4.1: Accés universal al sistema de salut

Aplicarem a tots els efectes la Llei catalana d'accés al sistema sanitari de 2010, per tal de garantir l'accés universal a tots els catalans i totes les catalanes al sistema sense distinció.

Aquesta mesura, però, no és suficient per tornar a assolir els nivells de qualitat del sistema que s'han perdut a força de tancaments de serveis, d'equipaments, d'endarreriment de nous projectes, d'acomiadaments de persones, de descoordinació i de missatges confosos i confonedors a la ciutadania.

Els socialistes varem presentar una moció al Parlament per tal de reimplantar els temps màxims en llista d'espera que el Govern de CiU havia eliminat. Tot i aprovar-se aquella moció 83/IX, cap canvi. Però el nostre compromís sí que és real, i per això volem fer constar que amb un govern socialista, durant el primer any de mandat tornarem a implantar les següents garanties d'accessibilitat

Mesura 4.2: Garanties del servei públic de salut als usuaris

- 1) En l'atenció primària, s'establirà un màxim de 48 hores d'espera en visites programades per a ser atès pel metge o la metgessa de família, per l'infermer o la infermera i pel pediatre o la pediatra.
- 2) S'establirà un procediment preferent de quinze dies i un procediment ordinari de tres mesos per a l'accés a especialista i per a la realització de proves diagnòstiques i teràpies complementàries.
- 3) Els centres hospitalaris establiran un temps màxim garantit, a comptar des de la confirmació diagnòstica, per a la realització de tot tipus d'intervencions quirúrgiques que en cap cas no pot superar els sis mesos. Si la intervenció no es pot realitzar en el termini de sis mesos en el centre on ha estat programada, s'ha de proposar un altre centre on es pugui dur a terme dins d'aquest termini.
- 4) S'estendrà el programa de diagnòstic ràpid a tots els tipus de càncer, garantint que el temps entre la sospita diagnòstica i l'inici del tractament sigui inferior a trenta dies.
- 5) S'establirà un temps màxim d'espera de deu minuts per al transport sanitari urgent i d'una hora per al transport sanitari programat.
- 6) La gran prioritat serà l'Atenció Primària i la Salut Comunitària, desenvolupant el pla aprovat el 2010.
- 7) Liderar el Pla de Salut mental de Catalunya, a través del Pla Director de Salut Mental i Addiccions amb especial èmfasi en els trastorns mentals agreujats per la crisi econòmica, inclòs un pla de prevenció del suïcidi.
- 8) Reforçar el lideratge infermer en el sistema sanitari.

Aquestes i altres garanties de servei en temes més específics han de ser les regles del joc que han de fer sentir confiança als ciutadans usuaris. Per atacar el problema de les persones que ara ja fa massa temps que esperen, presentarem immediatament un Pla de Xoc de reducció de les llistes d'espera que retorni a curt-mig termini les llistes d'espera allà on les vàrem deixar.

No és possible hores d'ara dir que per complir aquests nivells de servei es reobriran tots i cada un dels serveis i equipaments tancats. Serà impossible en un sol exercici tornar a la despesa per habitant i any del 2010, però el camí sí que és aquest i esperem arribar-hi el més aviat possible. Progressivament s'aniran reobrint aquells equipaments d'atenció primària de proximitat i serveis hospitalaris que el Govern de CiU ha tancat per recuperar l'equitat perduda i l'equilibri territorial.

Qualitat vol dir garanties generals, però no només això. Orientarem el sistema a aquelles situacions de desigualtat de tot tipus que generen problemes sanitaris derivats. Farem que el sistema públic sigui especialment accessible i resolutiu per situacions complexes com les persones amb trastorns de salut mental. O en un altre ordre de coses activarem un Pla Especial d'atenció a les persones en situació de pobresa, a causa de la crisi, per tal que no es degradi la salut d'aquestes famílies.

Pel que fa al pla sociosanitari de Catalunya, volem que integri serveis sanitaris, socials i sociosanitaris per a les persones amb disminució d'autonomia personal, i atenció a la cronicitat, liderat des dels Centres de Salut i els serveis socials municipals sota el control de professionals d'infermeria.

També desplegarem l'Agència de Salut Pública de Catalunya, un àmbit que ha quedat en segon pla per part del Govern de CiU i que és clau per a una millora dels nivells de salut de la població i de manera derivada per a la sostenibilitat financera del conjunt del sistema.

Doncs el finançament del sistema és la discussió clau, i els governs socialistes ja ho havíem posat sobre la taula des del primer dia. Un problema que prové de què sistemàticament els costos del sistema pugen tot i que no augmenti la població ni la cartera de serveis, per factors demogràfics i estructurals. La solució a aquest problema no és cobrar un euro per recepta. Segurament la sortida és molt més complexa, però ha de ser abordada des del diàleg entre totes les parts, les que defineixen el sistema, les que l'operen, i els qui el sufraguen. Els socialistes proposem

Mesura 4.3: finançament del sistema sanitari

Eliminarem el recàrrec d'un euro per cada recepta.

Convocarem una mesa amb representants de tots els operadors públics i concertats del sistema, col·lectius professionals, i usuaris, per iniciar un diàleg que condueixi a una proposta d'estructura de finançament del sistema que pugui tenir vigència per als propers vint anys, i despleguem totes aquelles parts que siguin competència exclusiva de la Generalitat.

Ens comprometem amb el finançament del Pla de Recerca, innovació i activitat econòmica de Salut 2020, seguint l'estratègia europea. Catalunya ha de ser, planament, una Bioregió.

Dins d'aquest sistema de finançament caldrà analitzar i preveure un sistema retributiu per als i les professionals que compensi progressivament les injustificables pèrdues de poder adquisitiu que molts han patit, en major mesura que altres col·lectius de la funció pública. Aquesta retallada salarial ha fet molt mal als segments més fràgils del sistema, com els metges i les metgesses joves que combinaven treball de recerca amb algunes guàrdies.

Igualment caldrà determinar mesures per assegurar que altres asseguradores es facin càrrec de totes les despeses que ara es carreguen injustament sobre els pressupostos públics.

Solucions per al sector de la farmàcia

Però una part molt rellevant de l'acord de finançament tindrà a veure amb la farmàcia. Les empreses farmacèutiques són un baluard innegable de la indústria catalana, i alhora les oficines de farmàcia juguen un rol sanitari i social fonamental. No podem deixar que les retallades ensorrin el sistema, com està passant amb els governs de CiU i PP, com ha evidenciat el recent tancament de farmàcies.

Es recuperarà, a tots els centres de salut, la direcció per objectius (DPO), essent una part molt important de la retribució variable de la remuneració dels metges, incorporant incentius al foment de l'ús racional dels medicaments com a criteri general de salut pública.

Refermarem la política de concertació amb el sector farmacèutic que ha de respectar el model d'Oficina de Farmàcia a Catalunya, i evolucionar des d'un model de contractació basat en el pagament d'un marge sobre el producte dispensat, al pagament de serveis establerts en una cartera selectiva de serveis d'atenció farmacèutica. Es recuperarà el consens amb el sector amb l'impuls de la Mesa del

Medicament de Catalunya, òrgan constituït al 2009 amb tots els agents relacionats amb el sector del medicament a Catalunya: Indústria, Distribució, Oficines de Farmàcia, Consells de Col·legis Professionals, Patronals, Fòrum de pacients, Experts de diverses institucions i el Departament de Salut.

Ens comprometem a no superar en cap cas el límit de pagament legal de les Administracions Públiques a tots els proveïdors sanitaris, incloses les farmàcies, com a regla essencial per a la supervivència financera del sector.

Aprofitar el potencial de la recerca sanitària com a motor econòmic

Finançar correctament el sistema de salut no és en cap cas llençar diners, com intenta repetidament fer-nos creure la dreta. El retorn de la inversió (retorn social i econòmic) en aquest sector és claríssim, i pot anar a més. Per això la recerca mèdica no pot ser un pilar secundari, sinó principal, a l'alçada de la pràctica clínica. Perquè és la garantia de la qualitat futura del sistema, i la gasolina d'aquest motor econòmic per al conjunt de Catalunya. La salut com a sector econòmic és un dels espais amb més futur en les societats desenvolupades, i Catalunya compta amb avantatges incontestables per ser molt competitiva ara i en els propers anys si es fan bé les coses. Els i les socialistes, per això, reprendrem l'Estratègia en Recerca Mèdica a Catalunya fins al 2020 per tal de recuperar un pla ambiciós econòmicament –que planteja que en aquest sector es compleixi en el 2020 la xifra del 3% del PIB invertida en R+D+i– i connectat amb el conjunt de la política industrial del país.

GARANTIR L'ATENCIÓ QUAN MÉS ES NECESSITA: DEPENDÈNCIA, GENT GRAN I PERSONES AMB DISCAPACITAT

Pel que fa a la Dependència, el Govern de CiU ens fa retrocedir en el temps i torna a la màxima de què qui ha de tenir cura de les persones dependents és la família, sobretot la dona. Aquesta és la fórmula de fer sostenibles els serveis socials de la dreta: un xec per a qui pugui complementar el cost d'una plaça de residència i qui no, a casa sense serveis. La denominada col·loquialment Llei de la Dependència és la llei social més important dels darrers 30 anys. La Llei de la Dependència tenia un desenvolupament de 8 anys (fins el 2015) i pretenia essencialment crear un nou dret de ciutadania com l'atenció en la malaltia o l'educació, apropar-nos a l'Europa avançada i crear ocupació reconeixent la tasca feta majoritàriament per les dones en la cura de persones grans, de persones amb discapacitat i de persones amb malaltia mental, feta a casa. També és objectiu del PSC desenvolupar sistemes de promoció de l'autonomia personal.

CiU no va recolzar la Llei de Dependència. No la volen i per això el Conseller ja ha anunciat que treballa en un text de la Llei Catalana d'Atenció a la Dependència i aplica

ahora totes les retallades del PP. En l'any i mig de gestió convergent de la Llei al nostre país les persones dependents han perdut drets i prestacions. L'aplicació de la Llei s'ha alentit i s'ha augmentat la llista d'espera. L'arribada del PP al govern d'Espanya no ha fet res més que alleugerir al govern de CiU del compliment d'unes obligacions que els molestaven. Des del PSC hem anat denunciant la paràlisi de la Llei a Catalunya, en la línia del que practiquen les comunitats autònomes governades pel PP. L'aturada de l'entrada dels dependents moderats dins el sistema va ser aprovada per PP i CiU, uns vots gratuïts ja que el PP té majoria.

Així, es pot dir que el PP al conjunt d'Espanya deroga la Llei de la Dependència per la via del BOE, mentre que a Catalunya CiU havia deixat de prioritzar-la en la seva gestió. Algunes de les xifres publicades per l'IMSERSO evidencien la paralització de la l'aplicació de la Llei a Catalunya durant el mandat de CiU: durant el primer semestre de 2012 només s'han incorporat al sistema un 27% de les persones que l'han sol·licitat.

La Llei de la Dependència s'ha d'adaptar a l'actual context sense perdre els objectius pels quals va ser ideada, en primer lloc el dret a ser atès. Cal valorar que l'evolució demogràfica dels propers anys farà que s'incrementi el nombre de persones dependents. Cal doncs fer progressar ràpidament la qualitat i l'agilitat de resposta en l'atenció a la dependència, situant progressivament els serveis socials al mateix nivell que els serveis de salut. Els principis bàsics en què vam configurar la Llei segueixen essent vàlids, combinant els desitjos de les persones i la promoció dels serveis professionals.

Mesura 4.4

Avançarem cap a un sistema coordinat entre serveis socials i salut, un sistema socio sanitari real, per millorar l'eficiència i la qualitat assistencial. Aquesta coordinació permetrà millorar tant la cartera de serveis com els costos econòmics i la situació dels professionals.

Per les dades de què disposem després de sis anys d'aplicació, les persones volen romandre el màxim de temps possible en els seus domicilis i anar a serveis residencials només quan les seves condicions de salut així ho aconsellen. En aquest sentit, caldrà millorar l'habitabilitat de les llars, millorar l'accessibilitat de les comunitats de veïns, carrers i equipaments públics, potenciar l'atenció domiciliària social i sanitària, potenciar les estades "parcials" a residències (respir per cuidadores: vacances, caps de setmana, etc.), millorar el model de "centre de dia"...

Totes aquestes millores no es poden fer sense confiar en les entitats i els i les professionals que estan físicament a prop de les persones. Els ajuntaments, les associacions i entitats del Tercer Sector. Ens disposem a fer un esforç de descentralització real i integració de serveis.

Mesura 4.5

Implantarem les Plataformes de Serveis Integrats de Proximitat, que faran les valoracions, definiran els serveis i recursos que necessita cada persona, prestaran serveis i asseguraran la qualitat de l'atenció a totes les persones reconegudes com a dependents.

Aquestes entitats seran en realitat “xarxes de serveis territorials” formades per diverses organitzacions socials i sanitàries que seran acreditades i homologades. Tindran un Pla de treball amb objectius concrets i a canvi rebran una dotació econòmica suficient. Aquest funcionament eliminarà burocràcia, millorarà els costos de gestió i tramitació, i facilitarà la relació de les persones usuàries amb l'administració competent, que serà la més propera.

Les persones amb discapacitat són subjectes de drets. Fem-ho realitat.

El PSC es compromet a generar un canvi de comportament social, que valori les persones per les seves capacitats humanes i personals, per damunt de les seves limitacions, discapacitats o diversitats funcional. Aquesta serà la nostra premissa, defensant una societat més integradora i socialment més justa, més equitativa en la gestió del principi d'igualtat d'oportunitats. Afavorirem la màxima interacció entre les persones i els seus entorns.

Avui en dia el dret al treball és l'eix central de les polítiques socials i allò que garanteix la inclusió i la cohesió social, però l'ocupació no ho és tot. En els cas de les persones amb discapacitat i/o amb trastorn mental els avenços fets en ocupació s'han produït amb governs d'esquerres tant a Espanya com a Catalunya . Volem seguir en els propers anys el camí que vàrem iniciar. Volem garantir els drets de les persones amb discapacitat i més en aquest context de crisi.

Cal realitzar els canvis legislatius necessaris per al compliment de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat de 13 de desembre de 2006. Cal també garantir el compliment de la Llei de Serveis Socials de Catalunya i la LAPAD. I cal tirar endavant una nova llei d'accessibilitat i supressió de barreres físiques, socials i comunicatives.

Implementarem una estratègia per a la inserció laboral de les persones amb discapacitat i/o amb trastorn mental, consensuada amb el sector, que contempli

mesures tant en l'àmbit del mercat de treball protegit com en el mercat ordinari (treball amb suport) i garantir-ne el finançament plurianual.

Impulsarem també mesures de foment de la contractació social tant en el sector públic com en el privat. En l'àmbit públic implementarem el Dictamen sobre "Contractació Pública i Contractes de Concessió" del Comitè Econòmic i Social Europeu, és a dir mesures que permetin una discriminació positiva en la compra de serveis i productes que produeixen el Tercer Sector i els Centres Especials de Treball. I això, fent especial èmfasi en:

- Clàusules socials en els processos de contractació i criteris socials entre els criteris d'adjudicació de la contractació pública en la totalitat dels processos de contractació del Govern de la Generalitat tot establint la preferència en l'adjudicació –en cas d'empat– de les empreses que tinguin en la seva plantilla personal amb discapacitat o en situació d'exclusió social.
- Reserves de mercat per a la contractació social tot impulsant l'ampliació dels objectes contractuals susceptibles de reserva establerts en l'article 35.1. de la Llei 31/2002.
- Contractes reservats i procediments restringits de contractació tot garantint que cada exercici l'adjudicació del volum de la contractació reservada normativament (article 35 de la Llei 31/ 2002) per a Centres Especials de Treball, empreses d'inserció sociolaboral, o entitats sense ànim de lucre que tinguin com a finalitat la integració laboral o social de persones amb risc d'exclusió socials, sigui igual o superior a l'adjudicada en l'exercici anterior fins arribar al màxim legal previst.

En l'àmbit privat impulsarem mesures adreçades a empreses de més de 50 treballadors per tal que assoleixin el 2% de contractació de persones amb discapacitat o alternativament emprin mesures de subcontractació a tercers.

Pel que fa als Centres Especials de Treball (CET), que pateixen enormement la crisi econòmica, volem garantir la viabilitat del sector, amb l'aprovació d'un pla estratègic per als CET que doni continuïtat al Llibre Blanc i que incentivi la sostenibilitat, la competitivitat, la cooperació entre centres i la reestructuració i reconversió dels que ho requereixin. Alhora, aquest pla també haurà de contemplar el finançament dels centres valorant la funció social que realitzen cadascun d'ells, així com els graus de discapacitat dels treballadors, les característiques empresarials dels centres, i la localització territorial d'aquests.

Mesura 4.6

Garantir els salaris dels treballadors dels CET i fomentar la incorporació de nous treballadors als centres que ampliiïn la seva activitat amb un projecte empresarialment viable. Cal que el Govern torni a completar amb els seus recursos les subvencions que venen del Govern central per tal de garantir aquests salaris.

Hem d'establir mesures per evitar la competència deslleial en el sector. A Catalunya els CET majoritàriament són gestionats per entitats sense afany de lucre. En els darrers temps, però, s'ha produït una certa perversió del sistema, fruit de la crisi i del creixement de les empreses amb ànim de lucre al sector, que han vist una oportunitat en el treball subvencionat dels CET.

Pel que fa a l'atenció a les persones que pateixen un trastorn mental, prioritzarem els programes de Suport i Atenció al Trastorn Mental Greu, així com els programes de Salut i el programa de Suport a la Primària, l'ampliació de programes i serveis especialitzats de la xarxa sanitària i d'atenció social, un model d'inserció laboral que contempli les necessitats específiques en l'àmbit de la salut mental i el desplegament d'un model de suport i de programes específics per als infants amb necessitats educatives especials derivades de problemes de salut mental.

També, des del nostre model d'escola inclusiva i respectuosa amb la diversitat i des de les Escoles d'Educació Especial garantirem, els suports necessaris als alumnes amb necessitats educatives especials per tal que disposin de les mateixes oportunitats que la resta d'infants.

EN TEMPS DE CRISI NO PODEM DESPROTEGIR LES FAMÍLIES COM HA FET CIU, SINÓ QUE LES HEM DE CUIDAR MÉS.

Les famílies són el col·lectiu més negativament afectat per la crisi econòmica per l'increment de l'atur, la davallada de salaris i el debilitament dels sistemes de protecció social. Alhora les famílies són també el principal suport davant la manca de recursos econòmics d'algun dels seus membres. Dintre d'aquestes, els infants esdevenen sens dubte els elements més vulnerables i el sistema de protecció social no està donant la resposta necessària a aquest fenomen. Les dades de pobresa són esfereïdores al nostre país: 1.651.100 catalans (21.9%) viuen al llindar de la pobresa, amb menys de 8.560 euros l'any. Respecte de l'any 2008, la taxa de risc de pobresa infantil ha passat del 17,6% al 28% amb dades de 2011, 345.800 menors de 16 anys estan en risc de pobresa. Un de cada quatre infants menors de setze anys es troba en una situació de vulnerabilitat.

Les situacions de precarietat econòmica comprometen la igualtat d'oportunitats de tots les nenes i els nens: en l'àmbit de l'educació, de la salut, del lleure i de la cultura. Això s'ha vist agreujat per les polítiques portades a terme en els darrers dos anys de govern de CiU a la Generalitat, en els quals les fortes retallades en despeses com els ajuts i les beques d'estudi, els ajuts per a menjador escolar i per llibres, els programes de transició escola-treball, l'eliminació dels programes per activitats de l'alumnat amb necessitats educatives específiques i les subvencions per a activitats extraescolars, entre d'altres, han obert una escletxa cada vegada més gran en les oportunitats dels infants segons la família en la qual han nascut. Per als i les socialistes això no és tolerable en cap cas.

Els infants han d'esdevenir el centre de l'atenció en la lluita contra la pobresa i això comporta que han de deixar de ser vistos com un assumpte privat dels progenitors. El benestar dels infants, que tinguin les necessitats bàsiques cobertes, és una responsabilitat de tots i totes. És per això que cal ajudar les famílies en situació de risc social tenint molt en compte aquesta prioritat.

Els quatre drets irrenunciables dels infants en temps de crisi

A la classe tots els nens i totes les nenes han de ser iguals, tenir les mateixes oportunitats sigui quina sigui la seva situació familiar. Les polítiques preventives han de tenir un paper important en educació (reforços per a combatre el fracàs escolar a l'escola i en la comunitat)

El dret a la salut dels infants no pot ser vulnerat a conseqüència de les retallades en el sistema sanitari. Cal intensificar la prevenció a l'atenció primària, la garantia d'accés a ulleres i instruments ortodòntics i ortopèdics...

El dret a l'habitatge dels infants es tradueix en ajuts al lloguer, xarxa de lloguer social i retardar de manera pactada els desnonaments, si s'arriba a aquesta situació.

El sistema de serveis socials ha de articular de manera equilibrada en el territori els serveis preventius adreçats als infants i a les famílies. L'augment de les necessitats socials per l'efecte de la crisi econòmica s'ha de traduir en un augment dels recursos socials i els serveis.

Per poder assolir el compliment d'aquests drets ens proposem tirar endavant totes aquestes mesures que suposaran una de les partides pressupostàries més reforçades.

Mesura 4.7

1. Ponderar les prestacions socials en funció del nombre de fills menors. (PIRMI, ajuts socials d'emergència, etc.).
2. Garantir que tots els infants mengin un àpat com cal al dia. Les beques menjador esdevindran un dret en funció de la situació econòmica de la família.
3. A la classe tots els nens i totes les nenes han de ser iguals:
 - Garantirem l'accés als llibres escolars a l'ensenyament obligatori.
 - Garantirem que tots els nens disposin del material escolar bàsic.
 - Cap infant sense les activitats escolars perquè els seus pares no les puguin pagar (sortides educatives en horari escolar, colònies ...).
 - Establirem un sistema d'ajuts i beques per a les activitats extraescolars de reforç.
4. Garantirem que les restriccions pressupostàries de contenció del dèficit en polítiques sanitàries no afectin la infància, també pel que fa a les de prevenció.
 - Establirem mesures perquè el copagament dels medicaments no sigui un impediment per als infants que els necessitin.
 - Garantirem l'accés a ulleres i instruments ortodòntics i ortopèdics, en funció de la renda familiar.
 - Reforçarem els serveis d'atenció a la salut mental infantil i juvenil perquè tinguin la freqüència i els tractaments necessaris. Incrementarem els recursos per a l'atenció als adolescents amb problemes de salut mental.
5. Incorporarem el reconeixement de la tinença de fills a càrrec com a criteri de prioritat clau a l'hora d'ordenar l'accés de les famílies a les polítiques d'habitatge social i de protecció social.
6. Incrementarem el suport a les entitats de lleure socioeducatiu. Garantirem l'equitat en el accés i establirem plans de suport per a aquells barris econòmicament més desfavorits.

En definitiva, desplegarem urgentment la *Llei 14/2010 per a la igualtat d'oportunitats en la infància i l'adolescència* per tal de fer efectius els drets que s'hi preveuen. I alhora desplegarem la normativa de famílies monoparentals que CiU ha oblidat i abandonat a l'hora de definir beneficis que les famílies nombroses sí que han vist reconegudes.

I pel que fa als ajuts a famílies amb infants a càrrec, que el Govern de CiU va fer desaparèixer pràcticament, creiem important anar-los reintroduint, per això entenem que a final de la legislatura haurem implantat els ajuts per infant a càrrec per a totes aquelles famílies amb ingressos fins a 35.000€ anuals. Els ajuts són un recolzament rellevant fins als 3 anys i les famílies amb menys ingressos els han trobat a faltar aquests dos anys.

DAVANT LA POBRESA CREIXENT, TREBALL PER LA INCLUSIÓ SOCIAL

En l'actualitat una de les prioritats clares del nostre model social es troba en la construcció de respostes a l'augment de la pobresa i de les situacions d'exclusió social que s'estan produint al nostre país. El model socialista de polítiques socials es basa en la defensa dels drets de les persones, en front de l'assistencialisme sistemàtic i el retorn a la caritat que proposa CIU.

Si no assegurem la cohesió davant les noves desigualtats correm riscos reals de fractura i conflictivitat social. No és un tema de valors únicament, sinó un tema de benestar col·lectiu. Les societats fracturades són pitjors (inseguretat, degradació de la convivència) per a tothom. En aquests moments de qüestionament dels sistemes de serveis de benestar, no hem de parlar de despesa sinó del fet que la "inversió social" per donar resposta als més vulnerables és part de la solució i no el problema. Les polítiques socials són claus davant l'augment de les desigualtats socials. L'esforç de creació de nous drets dels governs progressistes, coincidint amb l'època de crisi econòmica, ha incrementat molt la pressió sobre els serveis socials bàsics dels municipis que estan contenint l'emergència social a les nostres ciutats, cada cop amb menys recursos i suports del Govern autonòmic.

L'increment del nombre de persones i famílies que estan en situació de risc d'exclusió social degut a la pobresa econòmica té dos factors generadors clau: les dificultats per accedir o bé mantenir una ocupació i les dificultats per accedir o bé mantenir un habitatge. Es tracta d'un nou perfil de persones i famílies que s'han vist immerses en situacions de vulnerabilitat econòmica i que poden abocar el futur dels seus fills i filles a la pobresa i l'exclusió social.

El nombre de famílies que tenen tots els membres a l'atur és ja de 243.900 llars segons l'EPA, una xifra que s'ha quadruplicat des del 2008. La taxa de risc de pobresa a Catalunya es fixava en un 19.9% l'any 2011 i en un 21,9% l'any 2012. Són xifres totes elles molt importants davant les quals calen polítiques decidides.

Els i les socialistes volem dotar d'absoluta centralitat, en el discurs i en l'acció política, la lluita contra la pobresa i la promoció de les polítiques públiques d'inclusió i cohesió social. Establirem una estratègia de treball conjunta amb els ens locals, les entitats socials del tercer sector i agents socials i econòmics del nostre país per tractar la prevenció i l'abordatge de les situacions de pobresa i d'exclusió social d'una forma coordinada i integral. Definirem instruments de xoc que donin resposta real als casos de pobresa i risc social, des de la prioritització de les necessitats en alimentació i en habitatge. Però la peça clau del sistema d'eradicació de l'exclusió va més enllà d'això, i l'Estatut ja la preveu.

Mesura 4.8: Renda Bàsica de Ciutadania i Renda Mínima d'Inserció

Garantir el compliment de l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, via una nova llei, establint que les persones o les famílies que es trobin en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixin.

Així doncs proposarem la Renda Bàsica de Ciutadania com a salari social per a aquells ciutadans i aquelles ciutadanes amb dificultats d'inserció sociolaboral, i la Renda Mínima d'Inserció per aquells ciutadans i aquelles ciutadanes amb possibilitats d'incorporar-se al mercat de treball mitjançant acompanyament laboral.

Una passa tan rellevant no pot ser donada sense prèviament acordar un Pacte Nacional contra la Pobresa i per la Promoció de la Inclusió Social, com a marc de referència de país, que articuli el conjunt d'estratègies necessàries, fruit del consens entre tots els agents implicats, incorporant la dotació real de recursos des de la prioritització pressupostària.

La renda bàsica ha de ser integrada progressivament en els pressupostos públics, però molts estudis plantegen que els seus efectes econòmics globals són positius, i en qualsevol cas és l'instrument millor per assegurar que no es cau en el cantó obscur de l'exclusió. Cal tenir cura en respectar escrupolosament la dignitat de les persones que travessen dificultats, i no estigmatitzar-les. Per exemple, també plantegem transformar els bancs d'aliments en botigues solidàries que potenciïn l'autonomia de les persones i les famílies. No és el mateix rebre una capsula amb aliments per a una setmana que rebre un val de valor 'x' i anar-lo a bescanviar a una botiga solidària (amb subministres del banc d'aliments local i altres productes de necessitats bàsiques familiars) per a aquells béns que necessita la família.

Totes aquestes accions de proximitat s'han de desenvolupar des de taules territorials per la inclusió que garanteixin l'existència d'accions coordinades entre els àmbits d'ocupació, habitatge i serveis socials. Creiem que cal redefinir el sistema català de serveis socials millorant la dotació i els suports dels serveis socials bàsics dels municipis que són els més ben situats per fer front a la contenció de l'emergència social, creant autònomament des del municipi un nou sistema de serveis coordinat, finançat per la Generalitat i, per què no, per actors privats, que combini accions dels tres àmbits per prevenir o bé contrarestar les situacions de pobresa emergent. Apostarem doncs pel treball comunitari que afavoreixi intercanvis intergeneracionals i interculturals, mitjançant el foment de la proactivitat de les persones voluntàries. Gent que ajuda gent del seu entorn.

Òbviament, calen recursos per a totes aquestes polítiques. A més de noves dotacions pressupostàries fruit de la reforma fiscal que proposem, impulsarem decididament l'aplicació del Clausulat Social i l'augment decidit de la gestió del 0,7% de l'IRPF a Catalunya.

UN NOU ESFORÇ EN LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT. SÓN TAMBÉ UNA PRIORITAT ECONÒMICA.

Actualment en el nostre país assistim a decisions i reformes dels governs de dretes autonòmic i estatal clarament direccionades cap a un canvi de model social, retornant de forma inexorable a plantejaments clàssics i patriarcals. No és casual ni neutre que els sacrificis pressupostaris més importants se centrin, per exemple, en les escoles bressol o bé en la implementació de la llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència. Tampoc és improvisada una reforma laboral que precaritzava el mercat de treball i que atenta especialment contra els drets dels treballadors i les treballadores a conciliar la seva vida laboral, familiar i social.

Com serà una societat on es dificulta l'accés dels nens i les nenes a l'etapa educativa 0-3, on sigui quasi impossible aconseguir recursos per a les persones dependents i on les relacions laborals a l'empresa facin quasi incompatible gaudir en plenitud del fet de ser mare i ser treballadora? Estem parlant del retorn a un agreujament dels nivells de discriminació de gènere, on les dones estan tornant a l'espai privat, obligades a exercir rols de cura, i cada cop amb més obstacles per accedir al mercat laboral amb igualtat d'oportunitats. Caldrà tenir present les conseqüències que tindran els patiments emocionals provocats per la vivència de greus situacions econòmiques, laborals i de risc d'exclusió social de moltes dones. Quan la salut social femenina està clarament afectada per aquest escenari, automàticament entren en risc els altres aspectes psíquics i fins i tot els físics.

No pot ser que totes les anàlisis i lectures que es fan de la crisi i els seus resultats estiguin cegues al gènere i que no valorin en cap moment l'impacte específic en la vida de les dones. No pot ser que el gruix de les reformes i retallades se centrin en aquells serveis públics que tenen a veure amb la vida quotidiana de les persones i pensar que això no té biaix de gènere. Seran les dones les grans damnificades de tot plegat, cobrint les mancances imposades en els sistemes de serveis de benestar. Aquesta sobrecàrrega posarà en risc la seva salut i els seus processos de creixement personal, social i laboral.

Davant d'aquesta situació, els i les socialistes treballarem per:

- Garantir el desenvolupament dels instruments estratègics de país que aborden la igualtat de gènere.
- Incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques d'inclusió social, per abordar les situacions de pobresa i exclusió que pateixen les dones.
- Retornar a prioritzar la implementació de l'etapa educativa 0-3 cercant fórmules viables de finançament de les escoles bressol.
- Reformar la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència per garantir la cobertura de les persones dependents.
- Exigir canvis en la reforma laboral que recuperi i millori les accions vinculades a facilitar la vida laboral, personal i familiar.
- Recuperar la lluita contra el conjunt de discriminacions clàssiques de gènere: bretxa salarial, precarietat de les dones, l'accés als espais de decisió.
- Garantir el compliment de la Llei d'igualtat (plans d'igualtat a les empreses i a les administracions públiques).
- Garantir la presència de les dones en l'espai públic i la incorporació dels homes a l'espai privat i de cura.
- Implementar el marc legal i desenvolupar polítiques públiques contra les violències que pateixen les dones pel simple fet de ser-ho.
- Defensa del marc legal vigent que garanteix a les dones decidir sobre el seu propi cos i sobre una maternitat desitjada.

Cal donar suport a l'emprenedoria -majoritàriament són dones les emprenedores- a través dels recursos d'Acció i recursos d'entitats especialitzades . Cal el manteniment de les polítiques d'igualtat a les empreses, acompanyant el teixit productiu en la posada en marxa de plans d'igualtat per tal d'aprofitar el talent femení.

Cal també un nou impuls a les polítiques de Gestió del Temps a les Empreses, acompanyant la posada en marxa de mesures que facilitin la conciliació de la vida personal i familiar, i la fidelització del talent femení. I cal finalment lluitar contra la bretxa salarial.

Una altra gran urgència es situa a nivell de la violència de gènere, que continua sent una xacra social i ara les seves manifestacions estan agreujades també com a conseqüència directa de la degradació socioeconòmica dels entorn familiars. Per això cal avançar en el desplegament de la Llei per a l'eradicació de la violència contra les dones, assolint el compromís d'acabament de la xarxa de recursos per poder fer front a la recuperació de les víctimes de violència masclista. Seguirem fent campanyes públiques contra la violència masclista, i donant a conèixer els recursos existents per tal de donar suport a les dones que pateixen violència. Garantirem també el cobrament de la pensió d'aliments a les dones maltractades i als seus fills i filles. Ho farem desplegant el fons d'impagament de pensions, que contempla la nostra llei com

a compromís del país amb les dones, com a institució que vol garantir que tota dona víctima de violència i els seus fills i filles cobrin la seva pensió d'aliments. Aquest és un recurs indispensable per garantir que les famílies víctimes de violència no acabin en l'exclusió. Finalment donarem suport al finançament de les Cases d'Acollida per a dones maltractades en aquells municipis que en el seu moment van fer una aposta per poder acompanyar les víctimes de violència masclista.

Finalment pel que fa a la lluita contra l'explotació sexual, val a dir que aquest és un dels temes que més preocupa a molts ajuntaments, especialment pel que fa a l'ocupació de l'espai públic, tant en nuclis urbans com en les vies locals. Des del punt de vista social cal treballar donant un missatge clar al respecte. Però cal ressaltar també que Catalunya és l'única comunitat autònoma que té regulats els locals de pública concurrència on es permet l'exercici de la prostitució, cosa que ha produït un efecte crida tant per a les màfies que exploten dones com a l'hora de legitimar la demanda d'aquest tipus de servei. En aquest context, la nostra proposta seria elaborar un full de ruta que incorporés les següents actuacions decidides:

Mesura 4.9

Elaborar una llei de l'espai públic on quedés recollida expressament la prohibició de l'exercici de la prostitució en tot aquest àmbit (que inclou espai urbà i carreteres). Derogar igualment el decret de regulació de locals de prostitució, per deixar aquesta activitat sense empara normativa directa, i vist que globalment l'experiència ha estat negativa.

Cal facilitar el camí a les dones que ho volen deixar. Proponem crear un programa de recuperació personal i reinserció en el mercat de treball per a les dones exprostitutes, que contemplarà accions formatives, de suport emocional i de recuperació psicològica. Igualment, cal seguir desincentivant la demanda, mitjançant campanyes a l'efecte, així com tenint una actuació decidida de penalització als clients que demandin serveis sexuals remunerats.

POLÍTIQUES TANGIBLES A L'ALÇADA DELS PROBLEMES DELS I LES JOVES

És possible que els joves tornin a tenir confiança en el seu futur? Només ho és si abordem polítiques específiques que estiguin a l'alçada dels seus problemes. La crisi econòmica ha colpit la joventut més que a ningú. Han estat les víctimes principals d'un mercat laboral inestable, caracteritzat per la seva precarietat i temporalitat, i més encara amb la reforma laboral del PP. El lema "joves sense futur" seria potser un dels que millor defineixen la imatge d'ells mateixos que tenen els joves a Catalunya. Una afirmació que implícitament assumeix que la joventut tampoc té present.

Un element crític de la crisi és la dificultat que els joves troben per entrar, però sobretot, per mantenir-se en el món laboral. Les probabilitats de restar a l'atur per un jove són tres vegades superiors a un adult. L'atur juvenil provoca una situació de frustració i regressió de milers de joves del nostre país que es troben atrapats i sense opcions. Joves sense feina és sinònim de disgregació social i cal aturar aquest cercle viciós que la recessió alimenta. Com a societat hem de ser capaços de donar una resposta adequada a aquesta generació, la més ben formada i preparada de la història. El govern i les institucions han de traçar camins de progrés, no ens podem permetre el luxe que aquesta generació caigui en l'oblit i sigui una generació problemàtica durant cinquanta o seixanta anys.

I què ha fet el Govern de CIU davant aquesta dramàtica situació? La resposta del Conseller d'Empresa i Ocupació a la precària situació dels joves i elevada taxa d'atur va ser recomanar-los que anessin a Londres a servir cafès. El Conseller Mena ja té la seva resposta: Més de 6.000 joves han abandonat el país en els darrers dos anys. Catalunya s'ha convertit en una exportadora de joves professionals qualificats.

Les retallades del Govern de CiU s'han acarnissat sense cap límit ni cap seny amb el col·lectiu jove. En primer lloc amb l'augment d'un 66% de les taxes universitàries. CIU ha aplicat l'increment més alt dins la forquilla que li donava el govern del PP per encarir les taxes. A la vista que la seva política de beques és del tot insuficient, podem dir que tornem a la universitat elitista a la qual només assistien aquells que s'ho podien finançar per qüestions econòmiques. Però alhora hem reduït o eliminat els plans destinats a projectes ocupacionals per a joves, com el Pla Suma't, generadors d'oportunitats laborals entre aquells joves que suporten atur de llarga durada o bé els aturats sense qualificació.

CiU va votar també al Congrés dels Diputats a favor de l'eliminació de la Renda Bàsica Emancipació que ha permès que milers de joves se'n beneficiessin a Catalunya. Molts joves es veuen destinats a tornar a casa dels seus pares. També van votar a favor de la proposta del Govern del PP d'excloure'ls del *Plan Prepara* que permet la pròrroga de la prestació d'atur fins un màxim de sis mesos un cop esgotada.

La dramàtica situació dels joves avui juntament amb el desgovern i la permissivitat dels poders públics davant de la situació configuren un malestar social que a la vegada condueix a un sentiment de desafecció política entre els joves. Gairebé podem parlar dels joves com un col·lectiu en risc d'exclusió social. Els joves no volen esperança sinó que necessiten compromís i acció. Per això els i les socialistes fem una de les apostes principals d'aquest programa dirigides a ells:

Mesura 4.10: Herència Universal

Destinarem una part substancial del nou Impost de Successions a un fons, anomenat Herència Universal, que financi els projectes de cada jove català a partir dels seus divuit anys.

Cada jove que completi l'ESO o un PQPI guanyarà 1.500 crèdits (equivalent a euros) i 1.500 crèdits més quan finalitzi el Batxillerat o la Formació Professional Inicial.

Aquests 1.500 o 3.000 crèdits es podran consumir a partir dels 18 anys però no com a diners líquids sinó de tres maneres diferents: en projectes de formació (Grau, Màster, Cicles formatius de grau superior, idiomes, carnet de conduir professional, etc.), emprenedoria (projecte d'empresa, adequació de locals, compra d'equips informàtics, etc) o emancipació (fiances i primeres rendes de lloguer, mobiliari, etc).

Amb aquesta proposta volem incentivar que els i les joves se sentin recolzats per prendre les seves pròpies decisions. El finançament prové de l'Impost de Successions per recordar-nos que l'herència és el transmissor principal de les desigualtats a través de les generacions. Els i les socialistes volem que existeixi un impost que compensi parcialment aquesta circumstància.

Tot i creure molt en els efectes d'aquesta mesura, sabem que la necessitat a curt termini dels joves és tenir oportunitats de trobar feina. Per pal·liar els efectes de l'atur en el sector de població comprés entre els 16 i els 34 anys i generar oportunitats laborals, suport als emprenedors i potenciar la formació dels joves aturats que no tenen una formació qualificada, plantegem endegar una figura específica:

Mesura 4.11: Segon Pacte Nacional per a l'Ocupació Juvenil

L'objectiu és l'assessorament de cada jove de manera personalitzada i l'adaptació d'un itinerari d'inserció laboral o formativa en funció de la qualificació professional i els objectius personals de cada jove. Un itinerari que hauria de comptar amb un seguiment o tutela en les fases posteriors a l'acompliment del pla.

Ens comprometem a oferir un lloc de treball, formació o pràctiques a qualsevol persona jove en condició de desocupació. És la iniciativa coneguda com a *European Youth Guarantee*, un dret dels joves que volem que sigui reconegut a escala europea. Ja ha estat implementat amb èxit a Àustria, i països com Finlàndia i Luxemburg l'estan desenvolupant en aquests moments. Aquesta iniciativa seria viable gràcies a la redirecció de 10.000 milions d'euros dels fons socials europeus no utilitzats, que permetrien treure de les llistes de l'atur a més de dos milions de joves a tota Europa.

Per tal d'endegar aquesta mesura convocarem una taula de diàleg amb sindicats, associacions empresarials, sectors socials, forces polítiques i entitats municipalistes.

GENT GRAN ACTIVA: FOMENTEM L'ENVELLIMENT ACTIU I UNA CONCEPCIÓ POSITIVA DE LA VELLESA

La pèrdua de renda disponible amb l'augment de preus, copagaments i pèrdua real de poder adquisitiu de les pensions situen les persones grans amb més dificultats per fer front a la situació econòmica. A més, moltes pensions de jubilació han esdevingut l'únic ingrés estable de moltes famílies, de manera que multitud de persones grans han hagut d'acollir a casa seva i dins la seva minsa economia a fills i néts per poder tirar endavant plegats. Per altra banda, la gent gran ha vist com amb la incertesa econòmica també arriba el qüestionament de la seva pensió per part de la dreta governant.

Els i les socialistes considerem l'envelliment com una etapa de la vida que no ha de comportar cap disminució de drets ni de reconeixement de cap funció social, per això apostem per polítiques públiques que facilitin l'envelliment actiu:

Crearem els mecanismes necessaris per difondre les activitats adreçades a les persones grans així com d'altres que contribueixin a fomentar un envelliment actiu, la prevenció de la dependència i els hàbits saludables en l'àmbit cultural, formatiu, d'esport i de tecnologies informació i la comunicació.

Promourem la participació de la gent gran en totes elles implicant també els consells de la gent gran i altres òrgans de participació. Potenciarem el voluntariat entre la gent gran donant difusió a les experiències que actualment existeixen i definint nous espais de col·laboració amb la societat i fomentant que l'experiència professional de les persones jubilades sigui aprofitada per altres sectors, promovent les relacions intergeneracionals, així com afavorirem que les persones grans que estiguin soles puguin trobar espais de relació i acompanyament en el voluntariat social.

Impulsarem els programes intergeneracionals a les escoles, les universitats i centres cívics amb l'objectiu d'incrementar el contacte i coneixement entre joves i persones grans.

Garantirem els drets de les persones grans reforçant els protocols contra el maltractament i l'abús de les persones grans amb la prevenció, detecció i atenció a aquest tipus de violència, especialment la que es produeix en situacions de dependència, així com garantint la formació dels i les professionals que treballen amb les persones grans.

Millorarem i agilitzarem els processos d'adopció de mesures cautelars, d'incapacitació i nomenament de tutor i establirem mecanismes per evitar els abusos així com l'ús adequat d'aquestes mesures.

Fomentarem l'ús del document de voluntats anticipades i l'acompanyament al final de la vida.

Mesura 4.12 Una societat per a totes les edats

Perquè les persones grans són un actiu per a totes les generacions, ens comprometem a treballar amb les entitats de gent gran perquè en el procés **d'envelliment totes les persones, més enllà de capacitats i condicions físiques i econòmiques, puguin desenvolupar al màxim la seva independència i autonomia**. Promourem els hàbits de vida saludable, la participació, la cultura i la formació així com el voluntariat entre totes les persones grans.

IMMIGRACIÓ, DE LA SOCIETAT D'ACOLLIDA A LA SOCIETAT DIVERSA

En el PSC treballem per construir una societat integradora i inclusiva, això vol dir que la cohesió i la convivència entre diferents són trets diferencials de les nostres polítiques a diferència de discursos de la dreta que exclou i enfronta les persones de forma irresponsable. La duresa de la crisi ha comportat que avui hi hagi més persones que marxen de Catalunya que nouvinguts que arriben. Tot i això, som conscients que cal continuar apostant per les polítiques i accions garantidores de la integració de les persones que en la darrera dècada s'han incorporat a la ciutadania catalana des de la pràctica de drets i deures per part de tothom.

- Combatrem els discursos racistes, xenòfobs i populistes que alimenten la desconfiança i l'odi vers la pluralitat adaptant la Llei d'igualtat de tracte i no discriminació a la normativa.

- Cal garantir que els i les immigrants coneguin les dues llengües oficials de Catalunya recuperant les estratègies de la formació no reglada, com les escoles d'adults.
- Hem d'establir els mecanismes necessaris per a no crear bombolles culturals, ni realitats aïllades. Cal fer un treball intens i extens en la millora dels barris, en la millora de la qualitat de vida de les persones i l'accés a l'educació.
- Donarem suport per treballar en els barris que ho requereixin fent intervencions urbanístiques i socials. En aquells que ja s'han transformat físicament s'intensificaran les polítiques de convivència, d'inserció laboral, salut comunitària, educació d'adults, etc.
- La ubicació de nous espais de culte es produirà sempre amb respecte a la llei i amb supervisió de la seva ubicació per part de l'administració.

Hem de normalitzar l'exercici de la plena ciutadania, garantint els drets polítics i socials de la població immigrada.

Hem de promoure polítiques que facilitin la permeabilitat de les noves expressions creatives, artístiques, científiques i intel·lectuals i el seu encaix en la societat en un marc de pluralitat i interculturalitat.

L'ACTIVITAT ESPORTIVA ÉS MOTOR DE BONA SALUT I DE COHESIÓ SOCIAL

La política esportiva és d'aquelles que moltes persones interpreten com a secundària, relacionada amb el lleure i no mereixedora de protecció especial en temps de crisi. Els i les socialistes no compartim aquesta visió, que creiem antiga. L'esport juga un gran nombre de funcions en una societat moderna com la catalana. Un rol de promoció de la convivència i la cohesió, un rol de promoció de la salut, i un rol educatiu en tota l'etapa d'infància i joventut. De tota aquesta multiplicitat de rols en resulta que molts catalans i moltes catalanes el practiquin i per això ha esdevingut un àmbit de molta importància en termes d'ocupació i de consum. Un sector creador de llocs de treball que en la majoria dels casos no consumeix gaires recursos ambientals i que no és deslocalitzable.

És per tots aquests motius que fa anys que els i les socialistes treballem per la universalització de l'esport, facilitant la pràctica d'activitat física i esportiva en totes les edats. Entenem l'esport com un dret individual i col·lectiu, un instrument que afavoreix la salut, el benestar físic i psíquic de les persones i millora la convivència i la seva integració en la societat.

És obvi que al costat d'aquestes funcions els clubs i les federacions, l'esport de competició d'elit, juga un rol de representació simbòlica de col·lectius que també ha adquirit gran importància. Com totes les polítiques públiques que en bona part es basen en la despesa, l'esport ha de ser capaç, en un moment de crisi, de concentrar els recursos disponibles en les peces més fràgils i més necessàries de tot l'entramat d'equipaments, administracions, clubs, consells i federacions, però també empreses, que configuren el sector esportiu.

En la propera legislatura entenem que els principals aspectes en els quals cal progressar són la coherència i la coordinació de les actuacions de les administracions. Cal redefinir el Mapa d'Instal·lacions i Equipaments Esportius susceptibles de rebre suport públic, i endegar la segona fase del Pla d'Equipaments (PIEC) amb la programació econòmica plurianual que sigui plausible, però fermament compromesa. En els equipaments educatius també cal preveure que sempre s'acompanyi un nou centre d'una pista/pavelló. És molt important que l'arquitectura esportiva sigui transmissora de valors i per tant estigui adaptada a les persones amb diversitat funcional, tant per a l'accés com per a la pràctica d'esports, i alhora a les tecnologies més eficients d'ús energètic i d'aigua.

A nivell de serveis a les persones, completarem el procés d'introducció de la pràctica esportiva com a mètode terapèutic en certes patologies, amb la "recepta d'esport" per part del metge de família del CAP, fent-se càrrec el Servei Català de la Salut del cost d'aquest tractament en un centre esportiu públic, doncs el cost és inferior al d'un tractament convencional. Pel que fa a la cohesió social, reprendrem la línia de treball en favor de l'esport femení, pel seu potencial generador d'igualtat de gènere.

Assegurarem el finançament mínim suficient per al manteniment amb dignitat plena de l'esport de base en edat escolar i federat, en col·laboració franca i permanent amb els Consells Esportius, les federacions, la UCEC i la UFEC. Com a mesura de suport als clubs, inclourem un percentatge de les quotes a clubs amb activitat d'interès social com a despesa deduïble en el tram autonòmic de l'IRPF.

Volem finalitzar també la tasca de definició dels àmbits professional i voluntari de l'esport, impulsant cadascun d'ells i establint passarel·les que permetin a esportistes i entrenadors que ho desitgin accedir a ser un professional de l'esport.

I pel que fa a les seleccions esportives ens comprometem a donar suport a les seleccions catalanes en aquells esports en què la reglamentació internacional federativa ho faci possible, ara o progressivament. No creiem en la politització artificial de les seleccions, però sí que pensem que el marc jurídic espanyol ha de ser prou flexible com per respectar la voluntat de les federacions catalanes, espanyoles i internacionals per organitzar les seves competicions com ho estimin oportú.

Mesura 4.13

Finalment, volem subratllar que donarem ple suport als Jocs del Mediterrani de Tarragona 2017 i a la candidatura de Barcelona-Pirineus de Jocs Olímpics d'Hivern, en aquells aspectes financers i organitzatius que l'èxit d'aquests esdeveniments (que han estat capaços de fer previsions austeres de despesa) requereixin.

Els Jocs del Mediterrani són una excel·lent oportunitat de projectar la segona àrea metropolitana del país, com un espai de qualitat de vida i capaç de ser escenari de grans projectes socials i econòmics.

I els Jocs d'Hivern Barcelona-Pirineus són l'oportunitat de demostrar l'efecte d'arrossegament que la capital de Catalunya pot jugar envers el conjunt del territori, alhora que suposaran una promoció de l'alta muntanya catalana com un espai natural de primer ordre que combina de manera sostenible l'economia del lleure i l'esport.

Per descomptat, també hem de tenir cura que el resultat organitzatiu dels Campionats Mundials de Natació i d'Handbol que tindran lloc a casa nostra sigui d'èxit.

TERCER SECTOR, CIUTADANIA RESPONSABLE

El Tercer Sector Social a Catalunya el formen més de 7.500 entitats sense afany de lucre que actuen en àmbits molt diversos relacionats amb els col·lectius més vulnerables i que defensen valors que formen part de l'ideari polític del PSC: la justícia social i el benestar col·lectiu. Més de 100.000 professionals atenen més d'1.700.000 persones, orientant-les cap a la seva inserció social, promovent l'educació en valors i incentivant el seu compromís social, amb especial dedicació i atenció al col·lectiu d'infants i joves més desfavorits.

En moments de greu crisi econòmica cal reivindicar el paper cabdal que el Tercer Sector Social està tenint, no sense problemes, per garantir la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. CiU no ha garantit en cap dels seus pressupostos les necessitats econòmiques necessàries perquè les entitats del Tercer Sector Social puguin garantir l'atenció als col·lectius més desfavorits. El Govern d'Artur Mas encara no ha pagat centenars de milions d'euros que deu a empreses i entitats que presten serveis de responsabilitat pública, posant en risc la qualitat de l'atenció a la ciutadania més vulnerable, complicant la gestió econòmica i posant en risc la continuïtat d'entitats que són viables. Els casos més flagrants són l'impagament del mes de juliol i els endarreriments sistemàtics en els pagaments i en les convocatòries de subvenció.

En el PSC plantejem un compromís ferm amb el Tercer Sector que significa un compromís també amb els milers i milers de beneficiaris i beneficiàries que veuen en la tasca de les entitats una possibilitat real per millorar les seves condicions de vida, la

seva formació, la seva reinserció social i laboral. Una finalitat que compartim els i les socialistes: millorar la qualitat de vida de les persones. El PSC vol apostar per una sortida de la crisi conjunta, cercant les sinèrgies i fent de les entitats socials uns dels eixos bàsics per a la recuperació econòmica del país. Ens comprometem a treballar de manera conjunta en el disseny, avaluació i aplicació de les polítiques socials i de promoció econòmica portades a terme pel Govern amb les entitats representatives del Tercer Sector.

Dotarem econòmicament el Pla de Suport al Tercer Sector Social aprovat el mes de setembre de 2012, per tal que no quedi només en un document de bones intencions.

Mesura 4.14

Pla Estratègic i de Suport del Tercer Sector Social: establirem mecanismes de coresponsabilització que millorin el finançament, assegurin el pagament i agilitzin la tramitació administrativa en la concertació de serveis amb el Tercer Sector Social.

Els i les socialistes establirem un nou marc més transparent per a la difusió de les subvencions i els ajuts destinats al Tercer Sector i al conjunt de la població amb més necessitats socials, per tal de garantir-ne l'accés igualitari.

El Tercer Sector ha de ser també col·laborador de l'impuls econòmic que ha d'experimentar el nostre país, per la quantitat de llocs de treball que pot crear, la gran majoria d'ells amb una molt baixa emissió de carboni perquè les feines de suport a altres persones requereixen un baix consum energètic. Per això incrementarem la col·laboració entre l'empresa privada i les entitats del tercer sector, per tal de cercar iniciatives encaminades a la creació de projectes de Responsabilitat Social Corporativa.

Reclamarem igualment la reforma de l'Impost sobre el Valor Afegit (IVA) en la contractació pública que no debiliti les entitats del Tercer Sector enfront les societats mercantils en els concursos de serveis.

Capítol 5

CONeixEMENT I CULTURA, LA MILLOR INVERSIÓ

INVERTIM EN CULTURA, CREEM VALORS, GARANTIM L'ACCÉS

El sistema cultural català avui està amenaçat. Existeix el perill que desapareguin les bases construïdes les darreres tres dècades, que han permès el més alt nivell de desenvolupament cultural a Catalunya dels darrers segles, i que la cultura acabi situant-se en un lloc perifèric del projecte de país. L'increment de l'IVA, la retallada dels pressupostos públics, la consideració de la cultura com a mer entreteniment i, fins i tot, el pensar que els problemes de finançament de la cultura es solucionaran només amb el patrocini i el mecenatge, són els vèrtexs que dibuixen el nou argumentari de la dreta catalana i espanyola. Aquell dret a la cultura, establert a l'Estatut de Catalunya de 2006, se l'han endut els vents de la crisi, però sobretot la minimització del paper de l'Estat i la renúncia dels actuals governs de Catalunya i Espanya a un veritable desenvolupament cultural des de les estructures de país.

És necessari que la cultura adquireixi un paper central en la configuració política del país. Per fer-ho, ha de tenir en compte l'enorme tradició acumulada, però sobretot, ha de generar els mecanismes necessaris per tal de no posar en perill la vitalitat cultural de Catalunya en termes de producció artística, recerca científica i generació de coneixement. I d'altra banda, s'ha d'actuar atenent la dimensió social de la cultura, que tradueix el dret a la cultura en serveis, productes i programes que possibiliten la participació en la vida cultural de milers i milers de ciutadans i ciutadanes.

Aquesta visió complexa del fet cultural contempla també la seva dimensió econòmica, estratègicament decisiva per al creixement i el desenvolupament de l'economia del coneixement, i educativa, perquè educació i cultura configuren un substrat indestruïble que obliga a confluïr els dos móns en termes d'acció política.

El moment actual reclama solucions econòmiques i administratives, i exigeix una sensata gestió dels recursos i una adequada combinació entre polítiques d'eficàcia i estalvi amb d'altres que potenciïn els efectes multiplicadors de l'acció pública. Quantitat i qualitat són dos índex de mesura de l'èxit d'una societat i de la seva dimensió cultural: quantitat en la mesura que és imprescindible mantenir inalterable l'objectiu d'assegurar la màxima accessibilitat de tota la ciutadania als continguts culturals, i qualitat, en la mesura que l'extensió d'un mercat global i la proliferació de les tecnologies de la cultura desvirtuen el subtil equilibri entre ciència, art i pensament i l'immens mercat de l'entreteniment.

L'actual situació de crisi econòmica, dèficit públic i retallades socials dibuixa un escenari en què perillen greument els avenços realitzats en els darrers anys en matèria d'accés de la ciutadania de Catalunya als productes culturals. El sistema cultural català, basat en una variada oferta d'equipaments i serveis culturals públics i privats al llarg del territori, està patint reculades estructurals agreujades per la manca de sensibilitat dels governs conservadors (de Catalunya i Espanya), que mitjançant retallades pressupostàries, fiscalitats abusives (augment de l'IVA) i absència de polítiques actives i compartides amb els agents i emprenedors, estan expulsant les polítiques culturals del bloc de polítiques de cohesió social pròpies de l'Estat del Benestar.

La sostenibilitat i viabilitat del sistema cultural català estan en perill. Cal adoptar un pla de mesures de xoc per mantenir les conquestes bàsiques assolides, aturant una situació de fallida i posant les bases, en el moment actual, per possibilitar la recuperació en un futur proper. Si no actuem ara de forma decidida, recuperar els nivells d'excel·lència assolits en els darrers anys podria esdevenir un repte impossible o de molt llarg recorregut.

Refer-se dels sotracs de la crisi, les retallades, l'increment de l'IVA

L'impacte de l'actual crisi econòmica en els emprenedors culturals i en els públics, així com la progressiva disminució de la despesa pública en l'àmbit cultural fan que sigui indispensable buscar un acord entre tots els agents per tal de garantir la sostenibilitat i el desenvolupament del sistema cultural català. En el context actual, el cultural segueix sent un sector estratègic pel país. Cal enfrontar el moment convençuts que la Cultura té un paper cabdal, que ha de ser considerat un sector preferent i central pel Govern de Catalunya. Els i les socialistes, presentem, per tant, un conjunt de propostes i

mesures per defensar i renovar les polítiques culturals a Catalunya que ens tornin a situar amb capacitat de ser ambiciosos a mig termini.

Establirem doncs de manera concertada noves estratègies de captació de nous públics, nous usuaris i nous practicants, per tal que gaudeixin dels recursos culturals a casa nostra. Concertarem amb la televisió pública i en general amb els mitjans de comunicació mecanismes de difusió de l'oferta cultural. Impulsarem un pla de foment de la lectura i de la informació, implicant mitjans de comunicació, autors, editors i biblioteques.

Impulsarem també una estratègia catalana pròpia per a la gestió dels drets d'autor, adaptada als requeriments de la societat digital, i al servei dels interessos públics. Abordarem amb el sector la regulació laboral i fiscal dels exercicis professionals i un estatut específic per a la figura de l'artista.

Cultura és cohesió

Atès el moment que vivim, apostarem per una nova dimensió social de la cultura, perquè cultura és garantia de cohesió social. Reforçarem els equipaments, xarxes i serveis de cultura de proximitat: biblioteques, centres culturals, ateneus... i donarem suport a la participació ciutadana dins l'associacionisme cultural, així com a la pràctica amateur d'activitats de cultura popular. Ens reafirmem en què la cultura popular ha de tenir com a interlocutor únic en l'administració el departament competent en Cultura. Per aquest teixit associatiu, crearem centres territorials de recursos (instruments, projectors, etc.) per al seu ús compartit i responsable.

Establirem un pla de suport per modernitzar les seues socials associatives, especialment aquelles que ofereixen productes culturals a la ciutadania, i impulsarem circuits de difusió d'aquests productes. Fomentarem el desenvolupament de les expressions culturals i artístiques provinents de la creixent diversitat intercultural del país.

Oxigen per al sistema català d'ensenyaments artístics

Davant la greu ferida que l'actual govern de CiU ha produït, amb la dràstica reducció del suport econòmic, nosaltres promourem un gran compromís de país pel redespiegament dels ensenyaments artístics al territori.

Garantir la presència de centres de formació artística i cultural en clau de dimensió educativa, que abastin des de la professionalització a les pràctiques amateurs i la socialització dels llenguatges artístics, segueix sent el punt clau per tenir bons intèrprets i públics molt qualificats. Restablirem el marc de concertació entre el Departament d'Ensenyament i els ajuntaments per mantenir i desplegar les escoles de música i de dansa, millorant substancialment el finançament de les places.

La cultura pots ser palanca per sortir de la crisi.

Si volem que la cultura com a sector econòmic faci el salt endavant que tothom creu que pot fer, el gruix de l'impuls ha de venir de l'existència d'empreses sòlides i competitives. A Catalunya ja existeixen grans exemples d'aquesta dimensió i hem de treballar per tal que n'hi hagi més a tots els segments, per tal d'arrossegar una munió d'empreses especialitzades de mida menor.

Cal doncs que el sector públic reorienti, i més en l'actual etapa de restriccions pressupostàries, la seva política de foment i suport a les iniciatives artístiques i culturals del món privat, prioritant l'excel·lència en combinació amb la inserció en el mercat. Per possibilitar-ho, cal un gran acord entre el Govern de la Generalitat i els emprenedors culturals, amb les empreses, i també amb les entitats del Tercer Sector, per definir un projecte estratègic global, amb els diferents plans estratègics per a cada sector.

Garantirem el **finançament públic de la cultura** en aquells equipaments i serveis públics bàsics i, en combinació amb el sector privat, en els projectes culturals que afavoreixin l'accés de la ciutadania als productes culturals. Definirem polítiques de foment i de suport a la iniciativa cultural, adreçades a agents privats i a ajuntaments. Concertarem amb el sector privat projectes comuns amb finançament i gestió compartits. Millorarem la gestió de l'1% cultural, amb determinació de prioritats i de criteris de concurrència i transparència.

Diversificarem els instruments de finançament i estímul cap a les propostes de les **empreses culturals** que aportin un alt potencial, especialment les que tinguin capacitat de generar un potent mercat cultural interior i de projectar-se internacionalment. Les inversions públiques han de cercar amplis nivells de sostenibilitat, han de correspondre a l'interès social, artístic o científic de cada projecte, i ha de perseguir una major complicitat amb el capital empresarial i financer. Cal combinar amb normalitat una major acotació dels recursos a fons perdut (imprescindibles en multitud de casos) desenvolupant d'altres modalitats de suport financer i fiscal a la cultura, com el banc de la cultura, els crèdits retornables, el patrocini social i comercial, els estímuls a l'exportació, etc.

Impulsarem, dins el marc de les polítiques industrials, un gran acord amb el sector del Cinema per avançar en el desplegament de la llei del cinema de forma efectiva, acordant amb els productors noves modalitats de suport basades en criteris de qualitat i sostenibilitat, i amb els distribuïdors i exhibidors l'accés de la ciutadania a pel·lícules en català i castellà i la modernització dels sistemes de comercialització i exhibició (digitalització de sales).

Promourem una nova fiscalitat a favor de la producció i la indústria cultural i mesures que fomentin el patrocini i el mecenatge culturals, a partir d'exempcions i bonificacions sobre la recaptació fiscal que gestiona la Generalitat. Seguirem demanant permanentment que es modifiqui la imposició del tipus d'IVA general a certs sectors de la cultura.

Elaborarem un nou entorn de gestió i d'objectius en relació al patrimoni cultural, que asseguri la seva protecció, conservació, difusió i recerca, i que posi en valor els béns més emblemàtics del país en termes de rendibilització social i turística. Establirem un Pla de Turisme Cultural. Actuarem sobre el patrimoni cultural posant l'èmfasi en el seva capacitat de generar identitat, gaudi i valor afegit, i també en la seva capacitat de generar creixement econòmic.

Promourem la internacionalització de les empreses culturals del país, així com l'exportació de les produccions culturals catalanes. Incrementarem la presència dels productes culturals i dels seus creadors en festivals, fires i programacions internacionals. Promourem un acord -en sentit federal- amb l'Estat Espanyol per tal d'aprofitar les seves estructures d'estat (a les quals tenim dret) per difondre i exportar la nostra cultura al món.

Desenvoluparem un pla per a la recerca, la innovació i el desenvolupament en Cultura, amb noves estratègies per afavorir la digitalització dels productes culturals i combatre l'analfabetisme digital.

Una governança de la cultura compartida amb el món local

Els principals generadors i prestadors de serveis culturals de proximitat són els ajuntaments, que es troben en greus dificultats per mantenir la seva xarxa d'equipaments i la seva oferta de serveis. Aquesta gran oferta cultural local, impulsada pels ens locals, de forma voluntària i amb un suport històricament insuficient per part de la Generalitat, es troba avui en perill. Cal establir un gran acord entre el Govern de la Generalitat i el món local per garantir una agenda sostenible de serveis i activitats culturals de forma equilibrada en el territori. L'acord s'ha de basar en la racionalització de la gestió dels equipaments culturals nacionals i locals; la posada en marxa de les xarxes d'equipaments i els circuits compartits de serveis i activitats; i en la modernització de les infraestructures.

Dissenyarem un nou marc de cooperació concertat amb les administracions locals, que impliqui un repartiment competencial per tal d'evitar la duplicitat, la concurrència i la superposició de serveis i promoure la coordinació institucional, la cooperació via xarxes i la racionalització de recursos i serveis. La concertació amb el món local ha de ser una constant de les polítiques públiques. Aplicarem criteris d'equilibri territorial per

garantir l'accés dels ciutadans i les ciutadanes de tots els territoris als productes culturals i garantirem el suport de la Generalitat de Catalunya a les polítiques culturals impulsades pels ajuntaments. Acordarem amb el món local els grans sistemes territorials, les xarxes d'equipaments i els circuits de distribució de béns i serveis culturals en el territori.

Establirem, per tal d'ordenar i planificar els serveis culturals de país, les àrees de centralitat cultural a Catalunya al voltant de les principals aglomeracions urbanes, potenciant les especificitats culturals de cada territori. Reconeixem i reforçarem la capitalitat cultural de Barcelona, com a gran connector amb els circuits internacionals. Estimularem la creativitat i l'activitat artística, desplegant mesures concertades amb els sectors per desenvolupar les arts visuals, escèniques i musicals, apostant per l'excel·lència, el risc i la innovació, garantint la distribució de les produccions pel territori mitjançant la xarxa bàsica d'equipaments (escenicomusicals, centres d'art...) i consolidant els festivals i fires del nostre territori en matèria de música, teatre, cinema i circ.

Finalitzarem el mapa bibliotecari bàsic acabant les biblioteques pendents, modernitzant l'equipament de les existents, recuperant la inversió en adquisició de documents, i col·laborant amb els ajuntaments per assegurar els serveis bibliotecaris mínims.

Introduïrem nous criteris d'eficàcia i racionalització en la gestió dels grans equipaments culturals. Garantirem la seva autonomia de gestió; impulsarem noves fonts de finançament; aplicarem els principis de bones pràctiques per seleccionar els directius mitjançant concursos públics i oberts; generalitzarem els contractes-programa entre el Govern i l'equipament amb indicadors i objectius avaluable i realistes.

Consolidarem el Consell Nacional de la Cultura i les Arts, reforçant principalment el seu paper prescriptor de la política cultural catalana. Ens cal un CoNCA que esdevingui una veu prestigiosa, independent i solvent que lideri i moderi el debat cultural al país. La nostra aposta és atorgar al CoNCA un paper preminent al costat del Departament de Cultura.

Impulsarem les mínimes reformes legislatives i normatives per modernitzar i adaptar el sistema cultural català als nous escenaris, aplicant el principi d'economia normativa i prioritant el desenvolupament de plans i programes de govern i acords de concertació (convenis). Implantarem mecanismes de coordinació interdepartamental amb altres àrees del Govern per tal d'adoptar compromisos concrets d'acció conjunts en determinades matèries: ensenyaments artístics; llengua; turisme i patrimoni; ordenació territorial, paisatge i patrimoni; indústria i empreses culturals;

internacionalització; audiovisual i CCMA; Memòria Democràtica; ensenyament superior; etc.

Promourem la resolució dels conflictes històrics pendents amb l'Administració Central de l'Estat, de forma valenta i combativa, però sense renunciar al pacte i a la negociació. Reclamarem la participació del Ministeri de Cultura en els grans equipaments culturals catalans amb l'exigència de mantenir els recursos aportats per l'Estat abans de l'accés del PP al govern.

En definitiva, proposarem al sector un gran Pacte Nacional de Política Cultural, que, liderat pel Govern de Catalunya, impliqui a tots els agents culturals del país. Aquest gran acord s'ha de establir, en primer lloc, amb el món local, per garantir una agenda sostenible de serveis i activitats culturals de forma equilibrada en el territori; en segon lloc, amb els emprenedors culturals, amb les empreses, i també amb les entitats del Tercer Sector, per definir un projecte estratègic global, amb els diferents plans estratègics per cada sector; en tercer lloc, amb els sectors financers i empresarials de Catalunya més dinàmics en favor del patrocini i el mecenatge cultural, que possibiliti l'aportació de nous recursos privats a la cultura; i en quart lloc, amb la societat civil catalana, per socialitzar els serveis culturals, estimular la participació cultural i generar nous públics.

EXCEL·LENT EN EDUCACIÓ PER A UN FUTUR MILLOR

La llibertat, la igualtat i la solidaritat, els valors tradicionals del socialisme són l'eix vertebrador de la nostra política educativa, i treballem per aconseguir una societat més justa i cohesionada. Per a això, el nostre projecte recupera la qualitat de l'educació i l'equitat, tant en el seu accés com en les oportunitats que ha de brindar per igual a tothom, tenint en compte la diversitat del territori, però igual en el seu tracte i oportunitats. L'escola catalana és l'essència del nostre sistema educatiu.

En aquest sentit, el professorat és la clau per a la modernització del sistema educatiu al qual aspirem per a Catalunya. Per això, la carrera docent (que inclou tant la formació inicial i la contínua, com la innovació i les noves metodologies educatives) serà un dels principals eixos de la nostra acció política. També, en la mateixa línia de donar suport a la tasca docent, els principals eixos de millora organitzativa se centren en l'avaluació, la direcció i l'autonomia en els centres educatius. El professorat, com hem dit, és la clau del sistema per elevar el coneixement i les capacitats de l'alumnat, que és el principal objectiu per al qual orientem la nostra política educativa.

En dos anys de govern de Convergència i Unió, cap de les seves propostes electorals, en educació ha estat desplegada amb èxit. S'han dedicat, però, a desmuntar i desfer, d'una banda, tots els avenços aconseguits en etapes anteriors, i d'una altra han afectat de forma lesiva la qualitat de l'educació al nostre país, aplicant retallades i desinvertint en educació: menys beques i ajuts per a les famílies, menys professorat, supressió de la sisena hora, fre a les infraestructures, fre a la introducció de noves tecnologies a l'aula, així com un menysteniment del treball conjunt amb els ajuntaments, reduint les aportacions del govern als ensenyaments en l'escola bressol, les escoles de música i d'adults. L'actual govern s'ha centrat en organitzar administrativament el seu treball, però no s'ha orientat a la ciutadania, oferint un servei eficient i eficaç, ja que l'actuació del seu quadre directiu s'ha limitat a establir els mecanismes de retallada, sense un projecte de treball centrat en la millora del sistema. En definitiva s'ha perdut de perspectiva la LEC, que ha deixat de ser la referència.

Així, ha tornat als vells esquemes de "recentralització" (tot es dirigeix, de forma jeràrquica, des del Departament d'Ensenyament), limitant la capacitat dels centres per adaptar la seva tasca a la realitat del seu entorn i limitant la capacitat directiva, considerant aquesta com un "tercer braç" per a executar les instruccions de l'administració educativa. I tot això, sense plantar cara a un Partit Popular que està canviant el model educatiu al conjunt de l'Estat espanyol, relegant el sector públic a una funció més assistencial, i basant el seu sistema en un sistema de segregació primerenca de l'alumnat. Els i les socialistes plantarem cara a aquest model amb fermesa.

Invertir en educació és invertir en qualitat, ara i per al futur, per tenir un país millor preparat i amb capacitat per afrontar les dificultats, la crisi. I l'educació pública ha estat la principal receptora de totes les retallades. Per això, cal recuperar el nivell de qualitat que l'educació necessita per a Catalunya, modernitzant el nostre sistema educatiu.

La modernització del sistema educatiu inclou, també, una nova relació amb les famílies, amb els pares i les mares d'alumnes, des de l'escola fins al final de l'escolarització obligatòria, però també una nova i més estreta relació amb el món econòmic i professional tant en els estudis de batxillerat i de formació professional com en els estudis d'educació superior. Finalment, però no menys important, la modernització del sistema educatiu requereix l'esforç unànim per introduir de forma decidida els aprenentatges de llengües estrangeres i de noves tecnologies dins de l'aula ordinària. Tot això, en uns espais dignes, uns recursos suficients i adaptats a les necessitats del territori.

Som conscients que es requereix un restabliment de ponts i diàleg amb els principals agents educatius i, si cal, refer el desplegament de la llei en base al nou context actual i amb visió de futur. Però també som conscients que tenim un projecte complert per a l'educació a Catalunya, amb idees, amb propostes. L'educació, més que un servei bàsic que es retalla per manca de recursos, és un servei bàsic essencial que s'ha de potenciar per enfortir-nos com a persones, com a societat i com a país. Volem sintetitzar la nostra aposta decidida per tornar a situar-nos en el camí de desplegament d'una educació de qualitat per a tots amb tres compromisos essencials.

Mesura 5.1 “Regla d’or dels pressupostos d’educació”

Ens comprometem a què no tornarà a baixar ni un exercici més el pressupost destinat a educació. Cada any creixerà el màxim que permeti la conjuntura econòmica, i serà la primera partida en retornar als nivells pressupostaris d'abans de la crisi.

Mesura 5.2 per millorar la igualtat d'oportunitats invertint en educació 0-3

Garantirem beques i ajuts per a llars d'infants perquè cap família es quedi sense plaça. Tornarem a finançar amb 1.300€ cada plaça de llars d'infants municipals des del primer moment, i tornarem a arribar a un finançament suficient, després d'una anàlisi dels costos i les necessitats variables de cada centre, per tal que les famílies paguin una quantitat que els permeti dur els infants a l'escola bressol, arribant la nostra aportació als 1.800€ o més en aquelles situacions que ho requereixin.

Mesura 5.3 per recuperar el nivell de qualitat que l'educació necessita

Endegarem un acord amb tots els sectors (directors, sindicats, AMPA) per tal d'establir entre tots la manera de passar aquesta època de crisi amb la menor afectació a l'educació. Cal que els centres exerceixin la seva autonomia per trobar els espais d'estalvi i eficiència i no aplicar regles universals. Progressivament incrementarem la plantilla de professors fins restablir les ràtios de professor/alumne de 2010.

Treballarem per tornar a equiparar totes les escoles sostingudes amb fons públics. Suprimirem, ara que hi ha una sentència judicial que ho permet, els concerts amb les escoles que segreguen per sexes.

Donarem compliment al compromís de creació de places per a infants amb necessitats educatives especials.

Incidirem en la millora de l'èxit escolar duent a terme, entre altres, polítiques d'atenció a

la diversitat i la represa dels Plans Educatius d'Entorn.

Formació i qualificació professional al llarg de la vida

Catalunya necessita un sistema de qualificació que formi professionalment persones que, a més a més de saber i poder fer, han de ser competents per tal de ser capaces d'abordar la innovació i de resoldre processos socials i productius complexos. La formació professional ha de donar resposta a la seva missió de servei públic. Ha de contribuir a la millora de la qualificació, entesa com un conjunt de coneixements, aptituds, actituds i experiències que doten el treballador o la treballadora de més autonomia, la qual cosa els permetrà desenvolupar-se personalment i professionalment. En aquest context, sempre hem defensat el dret de totes les persones a gaudir d'una formació/qualificació al llarg de la vida com a garantia per al seu benestar.

El balanç dels 2 anys de govern de CiU en aquesta matèria no pot ser més descoratjador: eliminació del programa FP.CAT sense que s'hagi proposat programa alternatiu, fracàs en l'intent d'integració del sistema a través del consell català de l'FP, incapacitat de portar a terme el procés d'acreditació de competències per part del SOC, reducció a la meitat dels imports destinats a formació per a l'ocupació adreçada a treballadors en atur i absència de convocatòria 2012 de PQPI, deixant als i les joves provinents del fracàs escolar sense una eina bàsica d'inserció.

Per això els i les socialistes ens proposem tornar a posar les polítiques de qualificació i FP en el centre del debat polític com a eina clau de desenvolupament econòmic i social, dotant-les d'un finançament adequat. Cal establir un sistema integrat de qualificació professional com a garantia de progrés social i articular l'FP en un sistema únic, integral i integrat, connectat amb l'empresa i els sectors productius de cada territori.

Per augmentar el número de persones que es formen per a la feina, en primer lloc:

Mesura 5.4: Facilitar als joves accedir a ensenyaments professionalitzadors

Eliminarem les taxes de l'FP

Proposarem als joves aturats que tenen baixa o nul·la formació un "Contracte per al futur", per tal que s'incorporin a la Formació Professional amb una beca o crèdit-salari.

A més d'aquestes mesures que són socialment molt urgents, plantejem endegar moltes altres línies de treball:

- Multiplicarem el nombre de treballadors i treballadores que es formen a les empreses de Catalunya i aconseguirem arribar a totes les categories professionals de les empreses. En especial, augmentarem l'ús de la formació professional a les PIME universalitzant l'accés a la formació professional per l'ocupació, per aconseguir incrementar la participació de les persones treballadores de les PIME i microempreses en el sistema de formació per l'ocupació.
- Organitzarem les polítiques laborals d'ocupació i qualificació per garantir que respecti les trajectòries vitals de les persones.
- Promourem polítiques de formació específiques per a les persones treballadores dels sectors més afectats pels efectes de la crisi en altres sectors vinculats amb capacitat de creació de llocs de treball que ens ajudin a enfortir i modernitzar el nostre model productiu. En especial s'impulsaran fons per a la formació en l'àmbit de les energies verdes i de les indústries i serveis de valor afegit.
- Incentivarem la permanència de l'alumnat en l'ensenyament secundari postobligatori.
- Garantirem la qualificació de les persones en atur mitjançant la capitalització de la formació per l'ocupació, la gestió d'ofertes de feina basada en el sistema de qualificacions, i la construcció d'un sistema de reconeixement de l'experiència professional. A aquests efectes, garantirem el reconeixement formal de l'experiència professional.
- Estendrem la formació en alternança (estudiants de Formació Professional que compaginen estudis amb feina de qualitat relacionada amb la seva especialitat – aprenents–) més adaptada a les necessitats de les empreses i el territori i amb modalitats contractuals adequades. En aquest sentit, apostarem per un model que procuri la vinculació de la formació professional reglada a l'àmbit laboral.
- Impulsarem la transferència completa dels fons de formació dedicats prioritàriament a les persones ocupades a Catalunya, així com la gestió del programa de bonificacions a la contractació estable i a la formació contínua bonificada per a les empreses.

Per millorar la qualitat de l'FP i connectar-la amb l'empresa...

- Impulsarem una Llei Catalana de Formació Professional, que incorpori els elements definits en la Llei d'Educació de Catalunya, en especial aquells relatius a la formació per l'ocupació, que defineixi, ordeni i estableixi la governança del sistema d'FP, incorpori el catàleg de qualificacions, integri els sistemes, especifiqui els centres i garanteixi el finançament, tot posant en relleu les formes d'adquirir, reconèixer, avaluar i, sobretot, acreditar els resultats formatius, desenvolupant el marc legal a

Catalunya dintre del context global dels organismes internacionals de les qualificacions.

- Apostarem per les “competències clau”, augmentant significativament les capacitats lingüístiques, digitals i habilitats personals dels treballadors i les treballadores de Catalunya, en línia amb l’Estratègia Europea 2020.
- Regularem totes les actuacions que condueixen al reconeixement de les competències professionals i dels estudis no formals com a fórmula de creixement professional i de millora de la productivitat empresarial.
- Flexibilitzarem els estudis d’FP per acostar-se encara més a l’empresa a través de la implantació de més projectes innovadors FP.CAT i de la integració progressiva dels tres sistemes de formació professional.
- Desenvoluparem estratègies específiques de qualificació en sectors clau: biotecnologia, automoció, aeroespacial,...
- Incentivarem la posada en marxa de plans de formació contínua, coresponsabilitzant les persones treballadores i les empreses, que siguin transversals a totes les categories professionals, especialment per a empreses de més de 25 treballadors/es a Catalunya.
- Afavorirem l’experiència professional internacional, sobretot per a les persones joves, a través de l’increment de la mobilitat laboral que fomentarà la nova Oficina de Treball Internacional.

UNA UNIVERSITAT DE PRIMER NIVELL PER ATREURE I GENERAR TALENT

El model econòmic que Catalunya vol assolir requereix un **sistema d’educació superior del màxim nivell**, capaç de formar i de captar talent. Cal un compromís ferm de tota la comunitat acadèmica així com de les autoritats públiques per tal de promoure les universitats que Catalunya necessita. Cal un esforç decidit per col·locar les nostres institucions universitàries en el mapa del coneixement global. Aquest és un repte complex però imprescindible.

La universitat ha de retre comptes a la societat dels seus resultats i dels mitjans emprats per obtenir-los, tot respectant la seva autonomia, tal com ve definit per les lleis que regeixen la seva existència i el seu funcionament. Això implica **la millora dels mecanismes de governança** de la universitat, orientats a donar veu i potenciar la cooperació entre els diversos col·lectius a la universitat i, alhora, obrir espais de relació i informació amb la societat per tal d’articular instruments per a la **rendició pública de comptes** en l’ús que les universitats fan dels recursos humans i econòmics de què disposen.

Posarem en marxa la marca «Universitat de Catalunya», que permeti la coordinació i col·laboració entre les universitats per tal de garantir una projecció i una promoció exterior de la qual en surti beneficiat el país, a l'hora que cada universitat manté el seu caràcter propi. Així, es facilitarà una gestió més eficient dels recursos comuns, respectant l'autonomia universitària.

Fomentarem un pacte amb totes les universitats per racionalitzar, optimitzar i enfortir l'oferta de graus, màsters i doctorat, amb l'objectiu de promoure un ús més eficient de les capacitats docents dels nostres departaments, millorar la qualitat del procés educatiu i la capacitat de resposta a les demandes de professionals per part de la societat. D'aquesta manera, augmentarem la projecció de l'oferta catalana a l'àmbit espanyol i internacional.

Fomentarem la internacionalització dels màsters universitaris i interuniversitaris d'excel·lència.

Potenciarem els doctorats a través de la creació de les escoles de doctorat, que aniran lligades a la potencialitat de la recerca. Per aconseguir-ho, caldrà treballar la seva internacionalització, i fomentar la seva interrelació real amb l'activitat investigadora en tots els àmbits del coneixement i de la tècnica que es duen a terme en els departaments universitaris i en els centres i instituts de recerca; promourem mecanismes per facilitar la inserció laboral dels doctorats i les doctorades.

Impulsarem un Espai d'Educació Superior de Catalunya que permeti la coordinació i la flexibilitat de matriculació de l'alumnat entre les diferents ofertes d'estudis superiors: graus, màsters, doctorats, formació professional, ensenyaments artístics i d'esports, formació al llarg de la vida, tot garantint la igualtat d'oportunitats i el rigor en aquest procés.

Establirem sistemes d'orientació i d'inserció laboral per a l'estudiant universitari que permetin donar respostes individualitzades tant abans d'entrar a la Universitat com durant la seva estada en el centre, i en el moment de la seva sortida cap al món laboral com a professionals de les diverses branques del coneixement.

Promourem un procés de debat i consens per endegar la reforma del sistema de governança de les universitats, per tal de garantir un govern més eficient, eficaç, transparent i participatiu de les universitats, així com el rendiment de comptes dels recursos públics utilitzats i dels resultats acadèmics i de recerca produïts.

Treballarem per establir, estabilitzar i fer sostenible un marc de finançament de les universitats que respongui adequadament als reptes de la societat catalana en el

context actual: una formació de qualitat i d'excel·lència, i una producció i difusió del coneixement científic, tecnològic i cultural que sigui un potent instrument de progrés de l'economia del país i de millora del benestar social de la ciutadania.

Establirem un model català de beques, ajuts i crèdits i revisarem la política de preus i taxes instaurada pel govern de CiU. Cal reformar el sistema fent-lo més just, més eficaç i més transparent. Així, el nou model de preus, beques i crèdits estarà basat en els següents principis:

- Equitat d'accés: establirem una política de beques equitativa per evitar discriminacions d'entrada a la Universitat per raons econòmiques i territorials. Caldrà estudiar mecanismes per introduir criteris de progressivitat econòmica en base a la renda familiar en el moment de fixar el preu de la matrícula.
- Igualtat d'oportunitats: establirem beques-salari per garantir la permanència en el sistema i evitar l'abandonament i pèrdua de talent per causes socioeconòmiques.
- Retenció de talent: que els millors estudiants puguin incorporar-se a grups de recerca amb un sistema específic de beques.

POLÍTICA LINGÜÍSTICA: SENTIMENT, COHESIÓ I COMPETITIVITAT

El govern de CiU ens ha fet retrocedir en el temps també amb el tipus de Política Lingüística que ha traçat en aquests dos anys. Ubicant la Direcció General de Política Lingüística dins del Departament de Cultura ha tornat al seu model clàssic de relat restringit i mirada petita: l'identitari. Per al govern de CiU la llengua només és nació i identitat.

Per al PSC, la llengua –i la política lingüística que li dóna cobertura– és això i molt més: és cohesió social i igualtat d'oportunitats. En un món complex i en una Catalunya canviant i diversa, cal una òptica àmplia que plantegi una gestió multilingüe transversal adreçada a tenir una societat preparada lingüísticament i, com a mínim, trilingüe.

Els i les socialistes refermem el nostre compromís amb la defensa del català, la nostra llengua pròpia. Un compromís ferm i provat, que no exclou, sinó que suma, el paper social del castellà, llengua de molts catalans i catalanes. Per a nosaltres, la política lingüística és social, pública, per a la cohesió social, la conformació de la ciutadania i la igualtat d'oportunitats. Una política que s'ha d'implementar amb normalitat, des dels diferents nivells de govern de l'Estat, d'acord amb les competències i responsabilitats de cadascun. La política lingüística que volem es fonamenta en deu principis bàsics: la superació de l'enfocament reduccionista tradicional; la defensa del model educatiu vigent; la garantia de la formació lingüística de la població adulta com un dret; el

treball imprescindible amb el ens locals, organitzacions i societat civil; les accions dialogades amb els sectors per aconseguir l'ús normal del català en tots els àmbits; el multilingüisme com a futur; la preparació i competència en llengües estrangeres; la implicació i coresponsabilitat del govern espanyol; la coordinació, planificació, garantia dels recursos imprescindibles i l'eficiència en la seva execució.

Per una política lingüística adequada a les necessitats de la societat actual...

- Consolidarem el sistema d'immersió lingüística que garanteix un sol model de societat amb igual accés al coneixement.
- Farem que la xarxa pública garanteixi prioritàriament l'accés a l'alfabetització i la formació lingüística de les persones adultes que no saben català. Assegurarem les possibilitats d'accés a l'aprenentatge de la llengua castellana a les persones immigrades adultes que no l'entenen ni el parlen.
- Garantirem que en les polítiques per a l'ocupació per a joves i adults hi hagi formació en competències lingüístiques, especialment en llengua catalana.
- Garantirem el desplegament de la Llei de l'occità, aranès a Aran.
- *Recuperarem l'enfocament transversal de la Política Lingüística ubicant la seva dependència directa a Presidència per fer accions efectives de foment del català i alhora accions adreçades a tenir, com a mínim, una societat trilingüe.*
- Executarem un Pla integral transversal i interdepartamental per a la formació en llengües de la Generalitat que aglutini, ordeni i coordini les diferents estructures i programes inconnexos que ara existeixen depenent de diferents departaments per donar serveis de formació i sensibilització lingüística a la ciutadania, especialment als adults.
- Impulsarem el treball dialogat i coordinat amb els sectors implicats per garantir una oferta suficient de producció bibliogràfica i didàctica en llengua catalana per poder ser llegida en suports electrònics i per dissenyar programes d'impuls i acompanyament a les empreses catalanes que desenvolupen tecnologies lingüístiques.

Per garantir el coneixement i valoració del plurilingüisme...

- Impulsarem, en el marc de l'Estat espanyol el reconeixement i valoració de les llengües que es parlen a Espanya a través d'iniciatives que en consolidin el caràcter plurilingüe com les que recull la nostra proposta dins la *Ley de reconocimiento y amparo de la pluralidad lingüística de España* presentada al Senat.
- Treballarem per fomentar els valors positius de les llengües i per fer desaparèixer de l'escenari social i polític la confrontació entre llengües que posa en risc la convivència i el patrimoni lingüístic comú.
- Continuarem treballant perquè la llengua catalana pugui ser utilitzada en totes les institucions de l'Estat i de la UE on encara no és present.

Per assolir plena competència en llengües estrangeres...

- Impulsarem el Pla interdepartamental *Catalunya speaks english* de competència en llengua anglesa: coordinarem els esforços dels departaments de la Generalitat (Educació, Cultura,..) amb la CCMA (TV3, C33, Catradio...) i amb el sector privat (premsa, sales de cinema,..) per millorar i fer un salt qualitatiu en competència en llengua anglesa.
- Impulsarem plans de suport i foment perquè la població adulta pugui adquirir també competència en llengües estrangeres, com a mínim en anglès.
- Intensificarem la informació a la ciutadania sobre les llengües estrangeres més parlades amb les quals convivim a Catalunya i treballarem per impulsar-ne el coneixement.

Capítol 6

SOSTENIBILITAT: OBLIGACIONS I OPORTUNITATS ECONÒMIQUES

Paraules clau: territori, mobilitat, energia, equilibri, obra civil, sòl, infraestructures, medi, recursos naturals, qualitat de l'aire

La legislatura que tanquem ha estat la pitjor, en matèria territorial, des de la reinstauració de la Generalitat. Pràcticament es pot parlar d'una no-legislatura. En termes comparatius amb les dues darreres, on la gran producció de normativa, de planificació i d'obra pública quedarà com una referència de futur, en aquesta novena legislatura tant l'ordenació territorial, la creació d'infraestructures, la mobilitat o la cura del medi ambient o s'han estancat o han anat enrere.

El gran símbol d'aquesta regressió ha estat el nonat projecte d'Eurovegas. Una implantació territorial en un entorn protegit que malmetia tots els fràgils equilibris de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Altra vegada una visió especulativa del territori fomentada des del Govern, directament a la contra del procés dels darrers vuit anys, dominats pel consens al voltant d'un model de consum sostenible del sòl i de coexistència pacífica dels usos. Per sort per a Catalunya, el govern d'Artur Mas també ha fracassat en aquest dossier.

Per descomptat que en matèria d'inversió les escassetats pressupostàries han fet disminuir el volum de licitacions i la producció d'obra civil. Una única dada: segons la Cambra de Contractistes l'obra civil ha caigut a Catalunya un 90%, per l'aturada generalitzada d'obres. En un moment tan complex, els i les socialistes també haguéssim reduït aquesta partida, però calia demostrar les prioritats "salvant" algunes obres d'especial rellevància, com els trams a Sabadell i Terrassa dels FGC (en temps de

descompte s'ha anunciat que es reprendran les obres), o dissenyant escenaris financers que permetessin no aturar grans obres com el tram central de l'L9. És cert que algunes empreses com Incasol, promotora pública d'habitatge i sòl, tenien problemes derivats de la manca de dinàmica del mercat financer i immobiliari, que les obligaven a reduir activitat i a intentar noves utilitats del seu estoc de pisos per ocupar. Però aïllat aquest problema (no menor), la realitat és que la política d'inversions del Govern ha caigut en un pou (i els ERO de GISA i INCASÒL han significat encara més l'afebliment de dos instruments públics bàsics per fer polítiques públiques de territori i d'infraestructures) sense que ni el conjunt del país, els seus sectors productius i el propi sector de l'obra civil hagin conegut un pla de contingència amb les prioritats i compromisos a mig termini del govern. On és, per exemple, el quart cinturó que CiU deia que s'endegaria immediatament? O per què s'aliena Tabasa i Túnel del Cadí si són unes de les poques vies de finançar noves infraestructures?

No cal ni recordar que tant el pressupost de l'Estat del 2012 com el del 2013 incompleixen clarament la disposició addicional tercera (DA3) de l'Estatut, que cínicament el govern del PP ha inclòs en la categoria del "ara no toca". Però el més dolorós és que en el seu infinit conformisme victimista de la gestió diària, el Govern pràcticament ni ha protestat. Ha protestat molt més per l'impagament de les liquidacions de la DA3 d'anys anteriors, que no pensava destinar a obres pròpies com preveia l'estatut sinó a eixugar dèficit. El govern tampoc no ha sabut fer res més que mala política amb el Corredor del Mediterrani. En comptes d'exigir de l'Estat i pactar amb ell un calendari d'obres ambiciós, només ha sabut clamar contra tothom, passant de puntetes sobre les seves pròpies responsabilitats. En aquest sentit, sembla més intel·ligent, encara que xoqui, que el propi Port de Barcelona hagi previst finançar les seves obres ferroviàries d'accés, esperant a ser compensat més tard.

Artur Mas va dir al març del 2010 davant dels empresaris catalans que ell faria "la revolució de les infraestructures" i el que de debò ha fet en 2 anys ha estat una contrarevolució

En matèria de mobilitat, la decisió principal ha estat la retallada de serveis i l'increment de preus. Les línies de transport terrestre de baixa rendibilitat en termes econòmics (que no socials o territorials) han estat reduïdes, i el preu per a l'usuari ha crescut com mai. Un altre exemple de la injustícia social que consisteix en tenir menys i pagar més, una constant en la gestió de CiU.

Els aeroports mitjans de Catalunya (Girona, Reus, Alguaire) han estat sacsejats per les topades del Govern amb el principal client d'aquests. A El Prat, l'embrió de gestió compartida que va veure la llum a les darreries del Govern del PSOE va ser ràpidament

ofegat pel nou govern del PP, davant el silenci de CiU. El projecte d'esdevenir un *hub* ha quedat pràcticament enterrat. És un altre dels grans fracassos de la legislatura. Com també ho ha estat la política en relació al servei de rodalies. El govern no ha sabut definir un escenari: per un cantó no reconeix l'acord de transferència però per altra banda no sap contemplar ni negociar alternatives. Un servei en terra de ningú que no ha millorat qualitat i que no té horitzó definit.

En matèria de territori el govern ha alterat el ritme de producció de Plans Directors Urbanístics que volien deixar pactats els desenvolupaments d'alguns dels espais amb major pressió del país. Preocupa molt que CIU no estigui reaccionant davant les perilloses propostes del PP sobre la nova llei de costes ni sobre l'anunci d'una modificació de la legislació que permeti una "amnistia immobiliària". L'única actuació normativa del govern català ha estat la modificació de les Lleis d'Urbanisme i del Dret a l'Habitatge, en la línia de la desregulació, que si bé en certs punts concrets pot ser interessant, no pot ser l'únic discurs. Catalunya és un territori molt ocupat i molt complex, que necessita consens i ordenació, i no fer la viu-viu amb l'especulació.

Les polítiques d'habitatge han estat clarament insuficients, en part degut a la situació econòmica objectiva d'empreses com Incasòl, però també en part per posar recursos decreixents a problemes creixents, com són les ajudes al lloguer i els lloguers socials.

I en matèria de medi ambient la principals mesures han estat la pujada del preu de l'aigua, que respon a una realitat de dèficit de l'ACA, però que s'ha resolt per la via més ràpida: carregar-ho als usuaris fent veure que els qui pujaven el preu eren els ajuntaments. El model de gestió sostenible que va rebre elogis de la UE ha estat atacat i la idea del transvasament del Roïna (ara ja demostradament no viable ni ecològicament ni econòmicament). Però el pitjor ha estat el procés de venda d'Aigües Ter-Llobregat. En primer lloc el retorn d'aquesta venda no servia per reduir el deute de l'ACA sinó per reduir el dèficit de la Generalitat, però en segon lloc el producte d'aquesta venda comportaria l'increment del preu de l'aigua en alta per sobre del necessari, amb un clar component antisocial.

La pràctica inactivitat ha estat la tònica en la gestió del medi natural. L'única llei, sobre un tema molt concret: la caça d'ocells fringíl·lids. Una simple dada: els recursos per als Parcs i per a la gestió dels espais protegits, d'entre totes les polítiques del Govern, han estat dels més retallats. Aquesta dada demostra la poca visió de progrés envers el món rural de CiU, que no ha plantejat polítiques per dinamitzar econòmicament el seu patrimoni natural. I no es pot finalitzar aquesta brevíssima anàlisi sense recordar com CIU va dir que reduiria la superfície de zones ZEPA a l'àmbit del Segarra-Garrigues i, un cop al Govern, ha variat lentament la promesa electoral fins desfer-la. Què fàcil és afalagar unes oïdes per esgarrapar vots!

En aquest context de dificultats econòmiques, però convençuts que hi ha molt per fer i es poden concentrar els esforços en allò més important, els i les socialistes ens plantejem els següents objectius:

Objectius del PSC per a la propera legislatura

Fer de la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic una prioritat de govern i un dels nous grans motors econòmics del país i generadors de llocs de treball

Tornar a fer de les polítiques de transport col·lectiu una política social i de cohesió territorial i de protecció mediambiental.

Impedir la privatització dels recursos naturals i assegurar els equilibris del medi natural i el seu aprofitament econòmic.

Reprendre progressivament la inversió en infraestructures, començant per les que Catalunya requereix més per a la seva competitivitat.

Fer de les polítiques d'habitatges una de les garanties de la cohesió social en temps de crisi.

Mitigar el canvi climàtic genera obligacions, però és una oportunitat que no podem deixar passar

La mala notícia que tots coneixem és que les conferències mundials sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle no acaben en acord. Però, mentre arriba l'acord, el nivell de compromís de la UE per assolir objectius ambiciosos és molt alt i Catalunya -aquí sí, en retallades no- ha de ser capdavantera. Perquè més enllà de què reduir emissions vol dir modificar hàbits i assumir algunes limitacions noves, la transició a una economia baixa en carboni és una gran oportunitat per dinamitzar l'activitat econòmica i sobretot certs sectors industrials que amb la baixada de la construcció i del consum estan patint molt. Aquest és un tema que no pot tirar-se endavant sense unir esforços. L'esforç de tots els departaments del Govern, però també l'esforç d'empreses, consumidors i àdhuc dels mitjans de comunicació, sindicats i universitats.

Mesura 6.1

Convocarem una Convenció Catalana del Canvi Climàtic i l'Economia, que inclogui a tot el govern i a tots els agents socials i econòmics, entitats, experts... i que fixarà el full de ruta de la legislatura, basat en poques i ambicioses mesures que seran la base d'una llei de Canvi Climàtic i Energia.

Apostem per elaborar una Llei de Canvi Climàtic i Energia que permeti obtenir objectius a curt, mig i llarg termini i que promoció inversions del govern i del teixit productiu i social Inversions públiques, privades o mixtes. A tal efecte, des del Govern promourem l'emprenedoria de grans, mitjanes i petites empreses, de cooperatives i d'iniciatives d'economia social que han de ser font de generació de llocs de treball a cada municipi. Aquesta llei inclourà mesures econòmiques, de producció energètica, transport, construcció, etc i haurà de ser la palanca per assolir els objectius marcats en la Convenció.

Aquesta llei impulsarà instruments concrets com diferents fons financers per endegar polítiques d'ecorehabilitació, ecotransformació dels processos industrials, etc., alhora que impulsarà els projectes de vehicle elèctric i *Smart City* (veure apartat economia d'aquest programa). Aquest conjunt de fons constituïran el que s'entén per banca d'inversió verda.

Tanmateix cal recordar que un lloc de treball baix en emissions no és només aquell que està en relació amb tecnologies d'eficiència energètica o de gestió de residus, aigua etc., sinó tots aquells que no consumeixen recursos. En aquest sentit tots els llocs de treball d'atenció a les persones (dependència, cura d'infants) també són "verds" i per tant els i les socialistes impulsarem aquest espai laboral que té efectes socials especialment positius.

La mobilitat és un dret de ciutadania que el preu del transport públic no pot conculcar

El sistema de transport públic té un dèficit creixent. Les administracions aporten menys -cal criticar-ho- i l'única resposta que ha trobat el govern de CiU és pujar abusivament el preu als usuaris. En temps de crisi i d'alts preus de la benzina per al transport privat aquesta política és injusta i antisocial. Els i les socialistes creiem que cal construir un sistema de finançament nou.

Mesura 6.2: Acord Marc per al finançament sostenible del transport públic

Promourem un nou acord entre la Generalitat, l'AGE, el món local, sectors empresarials i sindicats per garantir el finançament del transport públic i poder tornar a baixar els preus dels títols de transport per als usuaris habituals.

Aquest acord, amb tota seguretat, haurà d'incloure noves fórmules d'ingressos prenent com a base experiències en vigor a altres països d'Europa des de fa molt temps en relació al finançament de la mobilitat quotidiana per motiu de treball o d'estudis, per exemple.

Més enllà del finançament, certs tipus de transport requereixen millores clares. De manera especial, durem a terme una aposta progressiva i continuada pels serveis ferroviaris, desenvolupant i ampliant els acords dels traspassos de regionals i rodalies, negociant més recursos amb l'Estat i exigint-li el compliment de les inversions compromeses (Pla de Rodalies 2008-2015, etc.). Impulsarem les reformes legislatives que ens dotin de major capacitat de gestió del sistema ferroviari. Promourem la regulació normativa i legislativa de la qualitat ferroviària com a objectiu real de la ciutadania.

Pel que fa a la mobilitat privada, cal revertir la política d'increment exagerats de preus dels peatges a la qual ens ha dut CiU. Catalunya ha de tenir una estructura tarifària justa i territorialment més equilibrada, pensada en termes de mobilitat sostenible i segura. En aquesta lògica, el sistema de peatges per concessió pública ha d'aportar a les empreses operadores un rendiment raonable, però no a costa d'uns preus que siguin un llast per a la competitivitat del país.

Mesura 6.3: Reducció “sostenible” dels preus dels peatges

Obrirem una negociació amb les empreses operadores de vies de peatge per aprovar un model d'estructura de tarifes que afavoreixi la mobilitat sostenible i la competitivitat del país, a càrrec de les concessionàries.

Aquest model inclourà l'extensió de les tarifes variables en funció de l'hora, l'ocupació del vehicle, les emissions de gasos, i la recurrència. És cert que l'Estat no ha pagat les quantitats compromeses en matèria de bonificació de peatges però això no pot repercutir-se en la ciutadania quan les empreses operadores tenen coixí financer per esperar al pagament de l'Estat.

Cal dir que entenem que Tabasa i Túnel del Cadí SA han de mantenir-se com a operadores públiques, i aturar la seva privatització, per tal que els seus beneficis puguin reinvertir-se o bé en baixar preus de peatge o bé en noves infraestructures.

A la vegada que es fa aquesta negociació global de preus, caldrà introduir nous elements de gestió que impliquin l'aplicació d'un peatge tou en aquells trams d'autopistes en què no hi ha alternativa gratuïta (cas de l'AP2 entre Montblanc i Lleida, l'AP7 a Girona, etc.).

Fer un bon aprofitament social i econòmic del medi, no privatitzar-lo.

Des de l'inici de la legislatura, CiU ha volgut privatitzar elements clau de la gestió mediambiental, com és l'empresa Aigües Ter-Llobregat, per reduir el dèficit de la Generalitat. Per a nosaltres, els i les socialistes, això és tot el contrari del que cal fer.

Partint de la directiva europea que estableix la internalització de costos, convocarem les parts (Generalitat, món local, associacions de veïns, grups ecologistes, empreses operadores) a una Taula per al finançament de l'aigua. Creiem que cal molt diàleg (tot el que li ha mancat al Govern de CiU) sobre una estructura de nivells de qualitat del sistema, preus en alta, tarifes als usuaris, amb visió d'eficiència en el consum i repartiment socialment equitatiu, sense malmetre la competitivitat. No renunciem al model de gestió del cicle de l'aigua posat en pràctica pels governs de progrés i que va merèixer l'elogi de la UE, però fonamentarem millor el seu finançament.

Mesura 6.4: No a la privatització d'Aigües Ter-Llobregat

Anul·larem el procediment de privatització d'Aigües Ter-Llobregat que va en contra del sistema de gestió del cicle de l'aigua i en contra dels interessos de la ciutadania i els ens locals.

Garantirem el cabal ecològic del riu Ebre que permeti el desenvolupament de les funcions ambientals del delta i els seus ecosistemes associats, garantint l'activitat econòmica que el riu genera. Mantindrem també el cabal ecològic del riu Ter, que té com a objectiu restituir els nivells de cabal explicitats en l'anomenat compromís del Ter, el qual preveia reduir de manera progressiva l'aportació del Ter al sistema gestionat per ATLL.

Calen però, en aquest marc, solucions estructurals a un deute excessiu que escanya l'actuació de l'Agència Catalana de l'Aigua. Un govern socialista plantejarà que per ajudar a disminuir el deute de l'ACA una part dels recursos de la liquidació anual de la disposició addicional tercera que l'Estat deu a Catalunya es dirigiran a eixugar parcialment aquest deute, mentre que l'acord pel finançament del cicle de l'aigua haurà de preveure el reequilibri financer de l'Agència a mig i llarg termini. No pot ser que uns recursos previstos a l'Estatut per millorar la situació de les infraestructures a Catalunya només serveixin per eixugar dèficit corrent general, com preveu fer el govern de CiU.

La política de residus també requereix reprendre els debats estratègics que en aquesta etapa de CiU han estat posats en quarantena. Apostem per la reducció de residus a través de la prevenció i de la introducció de noves tecnologies que incrementin el reciclatge. Calen noves infraestructures de tractament, valorització material i energètica i dipòsits, especialment a l'àrea metropolitana de Barcelona, i així figura en el planejament en vigor. Fer la viu-viu comportaria haver d'afrontar una crisi de residus a mig termini. Però per determinar les àrees d'implantació cal lideratge polític i molt diàleg amb les administracions locals, els veïns i el món empresarial.

Per a nosaltres, els i les socialistes, la clau de volta del sistema resideix també en el desenvolupament de tot el potencial econòmic d'un sector que ja compta amb empreses molt competitives. L'aposta pel sector residus ha de ser exhaustiva, incloent tots els subsectors i tecnologies, generant el màxim de llocs de treball (que són no deslocalitzables) en l'entorn on es troba.

Pel que fa a la gestió del medi natural, queden un petit conjunt d'espais naturals per ser elevats a la categoria de Parc Natural, per exemple la Serra de Prades. Els i les socialistes finalitzarem el mapa de Parcs Naturals del país, però el més important és aprovar una nova llei de la biodiversitat que en flexibilitzi les formes de gestió i les acosti més als ens territorials, facilitant la dinamització de l'activitat, ja sigui turística, cinegètica, d'aprofitament dels recursos, però també que ordeni i mantingui una base de dades genètica de la biodiversitat catalana a efectes del futur aprofitament econòmic que se'n pugui derivar.

Per a tots els espais naturals del PEIN, un dels problemes bàsics és disposar de fonts de finançament per a la seva gestió: fer el manteniment de camins i senders, instal·lar espais d'interpretació i senyalització... Diferents entitats han fet propostes de fiscalitat específica per a la custòdia i manteniment del territori i en particular dels espais naturals (un exemple es troba a <http://bit.ly/yQ15V8>). Els i les socialistes estudiarem totes aquestes possibilitats i farem un pla pilot per analitzar els seus efectes.

Un factor essencial de revitalització dels boscos, que són una gran part del medi natural, és l'aprofitament de la fusta per a cremar-la en instal·lacions de biomassa. Aquesta no és la solució energètica de Catalunya però sí una via per crear llocs de treball al món rural i mantenir els boscos nets, més preparats per ser transitats i prevenir incendis. Per això posarem en marxa un ambiciós Pla d'usos dels boscos catalans que, per una banda, afavoreixi uns boscos més sans i potents i per l'altra, faciliti que puguin tenir usos ramaders i d'aprofitament de la biomassa. Fomentarem la ramaderia extensiva i la pastura de sotabosc també com a mitjà de prevenció de dels incendis forestals.

Mesura 6.5: aprofitament energètic de la biomassa

Un govern del PSC impulsarà projectes de centrals de biomassa lligats a les zones rurals i espais naturals principals del país.

Cal dir que el paràmetre clau per tal que el sistema funcioni és a quin preu es compra l'energia produïda, i això depèn de l'Estat. És doncs molt rellevant que el govern del PP modifiqui la seva política energètica per tal que tornin a tenir prioritat les energies netes.

Infraestructures: cal prioritzar les inversions i gestionar millor l'existent

I això és així perquè ens cal concentrar els recursos a reduir el dèficit d'infraestructures cap a les més necessàries del país. I quines són les prioritàries? Aquelles que afavoreixen la dinàmica econòmica, o la fluïdesa de la mobilitat a les zones urbanes, o les de molt alta sinistralitat. Moltes d'aquestes obres són competència de l'Estat i per això cal diàleg i lleialtat entre administracions.

Mesura 6.6: Calendari conjunt d'inversions de l'Estat i la Generalitat

Tancarem un acord de priorització i calendarització d'inversions amb l'Estat que asseguri uns escenaris de finançament de les inversions principals a Catalunya.

Són obres prioritàries (exclosa la propera obertura del tram BCN-frontera francesa de l'AVE) en primer lloc el Corredor del Mediterrani, del qual en demanarem la minimització dels terminis. Igualment cal considerar prioritaris els accessos ferroviaris definitius al Port de BCN i el tercer fil al Port de TGN, l'estació de la Sagrera, l'accés ferroviari a la Terminal 1 del Prat, l'estació central del Camp de Tarragona, els nous accessos viaris al Port de Barcelona, la Ronda del Vallès, la connexió AP7-AP2 a Castellbisbal, l'N-II a Girona, els eixos viaris del Maresme, el tram Valls-Tarragona de l'A-27. Cal igualment parlar de la finalització de les grans obres estratègiques de la mobilitat metropolitana de Barcelona: Línia 9 (tram central), FGC a Terrassa i a Sabadell, ampliació del metro en L1, L2, L3, nous trams ferroviaris (Cornellà-Castelldefels, etc.) .

Caldrà incloure igualment casos especials on modificacions puntuals tenen grans efectes socials per a alguns municipis, com són els soterraments de vies a L'Hospitalet de Llobregat, Sant Feliu de Llobregat i a Montcada i Reixac.

Són infraestructures també imprescindibles per a nosaltres les destinades a logística. En aquest sentit, reprendrem els projectes que ha deixat abandonats el govern de CiU del Logis Penedès, Montblanc-l'Espluga i Vila-rodona.

Però més enllà de construir de nou, es pot treure més profit del que ja existeix. Ens cal refermar un cop més la demanda de participació decisiva en la gestió de les grans infraestructures estratègiques (ports i aeroports). El Govern de CIU no ha reaccionat amb la contundència deguda a la decisió del PP de congelar les aspiracions catalanes en la gestió aeroportuària, en especial de l'aeroport del Prat. Participar en aquesta gestió és crucial per al creixement econòmic del país, i els i les socialistes, que ja pràcticament ho havíem assolit, ho tornarem a intentar amb la mateixa força.

És important també refer i pacificar les relacions amb companyies que operen als aeroports mitjans del país i que els donen activitat. Però més enllà de refer allò que s'ha desfet per part de CiU, els i les socialistes volem estructurar i professionalitzar encara més l'activitat comercial de promoció dels ports i aeroports de Catalunya. Com va demostrar la creació del Comitè de Desenvolupament de Rutes Aèries del Prat, l'acció conjunta i sistemàtica de promoció comercial és el més rellevant a fer, doncs promoure els valors de Catalunya té sempre un retorn positiu.

Una política de barris i d'habitatge centrada a atendre les urgències socials del país.

Durant els anys del boom immobiliari les polítiques públiques d'habitatge havien de ser construir parc públic de compra i lloguer perquè el mercat lliure expulsava aquelles famílies (i sobretot els joves) que no podien pagar els altíssims preus de mercat. L'esclat de la bombolla immobiliària ha deixat sense sentit aquesta política, doncs hi ha un estoc d'habitatge enorme i es troben molts habitatges a preu inferior al dels de protecció oficial.

Ara mateix el gran problema és que moltes famílies es queden sense ingressos i es veuen abocades al desnonament, però mantenint la càrrega del deute hipotecari que van adquirir. El drama dels desnonaments és especialment colpidor i ha d'implicar tota la societat, conscient que l'habitatge és un dret.

En aquest sentit els i les socialistes actuarem a tots els nivells:

Mesura 6.7: Cap família sense llar, cap llar sense família

Ajudarem les entitats que lluiten activament contra els desnonaments.

Incrementarem les ajudes a famílies que no poden pagar el lloguer.

Demanarem a les entitats financeres una moratòria de dos anys en els desnonaments, condicionat a les condicions familiars (fills, gent gran dependent a càrrec, etc.).

Recolzarem la regulació real de la dació en pagament com a solució per evitar una càrrega financera de per vida sense res a canvi.

Garantirem la participació directa dels ajuntaments en l'adjudicació d'habitatge de lloguer social a les persones afectades, i especialment a les famílies desnonades.

I treballarem per una nova legislació que sigui preventiva del sobreendeutament.

Activarem igualment la Xarxa de Lloguer Social per tal que el màxim nombre d'habitatges buits de Catalunya (i sobretot els que gestionen les entitats financeres que han rebut ajudes públiques) es posi a disposició de les famílies víctimes de la crisi, a preus per sota de mercat.

I de manera especial, sol·licitarem que el futur Banc Dolent (Sareb) destini el 50% dels habitatges que adquireixi a lloguer social, amb l'expectativa que una part d'aquells que lloguen els habitatges avui, en un futur puguin ser-ne compradors, quan tornin a tenir una situació econòmica estabilitzada. Una de les maneres d'activar aquestes polítiques ha de ser establir una multa a aquells titulars d'habitatges (persones físiques o jurídiques) que no ocupin un habitatge procedent de desnonament que ells varen impulsar.

Totes aquestes polítiques s'han de vertebrar a partir de la reactivació real del Pacte Nacional per a l'Habitatge creat l'any 2007, com a lloc no només de diàleg –no com ha succeït en aquesta breu legislatura–, sinó com a espai de concertació de polítiques, sobretot en una situació d'urgència com l'actual.

També en el marc d'aquest pacte es posarà en marxa un programa d'ecorehabilitació d'habitatges amb finançament del fons per al desenvolupament de l'economia verda que es crearà (veure apartat econòmic) i que es sumarà als ajuts a la rehabilitació d'habitatges en mal estat, que pels seus efectes de creació de llocs de treball en un àmbit on hi ha tant atur, han de ser recuperats i agilitzats.

Finalment, és important també que el govern de Catalunya reprengui polítiques que s'han demostrat importants per a la cohesió a escala local, com són el Pla de Barris i el Programa d'ajuda als municipis que compten amb urbanitzacions amb dèficits urbanístics. Són programes generadors de llocs de treball i de millor convivència, que poden ser alentits però no aturats en temps de crisi.

A Catalunya la inversió de fins a mil milions d'euros en vora cent barris del país ha estat una política d'èxit social, que ha dignificat la fesomia de barris que estaven estigmatitzats dins les seves poblacions, amb els efectes conseqüents sobre les persones que hi vivien, que avui passen per carrers millors, amb serveis i activitat. No pot ser que una política reconeguda com un èxit fins i tot per CiU quedi ara en un calaix, i més quan el Govern s'ha compromès diverses vegades a mantenir-la i quan hi ha una llei que obliga a fer convocatòries anuals. Per als i les socialistes, fer reeixir la política de barris serà una de les prioritats de les polítiques territorials.

Capítol 7

QUALITAT DEMOCRÀTICA

Paraules clau:

Ciutadania, institucions, transparència, elector/electe, consulta, participació, funció pública, proximitat, *open government*, 15-M, indignats, mitjans públics, societat civil

En els darrers dos anys s'ha fet evident la generalització del distanciament de molts ciutadans i moltes ciutadanes envers el sistema polític.

En primer lloc, la ciutadania ha acabat d'adonar-se que les institucions que elegia havien esdevingut incapaces de fer front a la crisi i proveir a totes les persones dels mínims vitals, així com d'assegurar que l'esforç individual garantia millorar efectivament les condicions de vida. Ha estat, en definitiva, l'expressió del **trencament de l'ideal republicà**. Per a la memòria en quedaran exemples colpidors, com aquella campanya que deia "*no tendrás una casa en tu puta vida*".

Però a més d'això, ha quallat la idea d'una crisi sense precedents de les institucions civils i les institucions democràtiques, amb episodis de corrupció moral i econòmica dins el poder polític, el judicial, l'econòmic, el periodístic o el tercer sector cultural (el cas Palau), afectant fins i tot la Casa Reial. Per això, el primer punt del manifest del 15-M era "retirar tots els privilegis a la classe política". D'alguna manera es venia a dir **que els polítics havien oblidat el benestar de tots** per pensar només en el seu.

S'ha exacerbat igualment la percepció que l'administració no funciona, i és massa complexa, ineficient i plena de privilegis.

La conclusió a la qual han arribat molts conciutadans i conciutadanes és clara : *no es pot seguir deixant que aquells que escollim facin el que vulguin durant 4 anys. Cal saber qui són i poder influir de manera directa en les seves decisions. L'extensió i la profunditat d'aquests sentiments suposa un repte de primer ordre* per a la democràcia, que, si no assoleix revertir aquesta tendència, només podrà sobreviure com un instrument buit.

I la Generalitat hi ha fet res?

No es pot dir que l'acció del Govern de CiU en aquesta legislatura hagi aconseguit respostes específiques a aquesta situació. Grans anuncis i pobres realitats. Per exemple, si bé hi ha hagut una ponència legislativa conjunta en el Parlament redactora d'un Projecte de Llei de Transparència, que no ha estat mai prioritària per al grup principal de la cambra, en dos anys de treball no ha superat l'estadi d'esborranys inicials.

Per a CiU, el 15-M només ha estat tractat com un problema d'ordre públic

Artur Mas **ha estat indiferent als moviments socials** per assolir una millor democràcia (va qualificar el moviment 15-M de "minoritari"). El seu Govern només ha actuat en clau d'ordre públic i malament (recordem el desallotjament de Plaça Catalunya, el juny 2011).

D'altra banda la suposada millora de l'administració a través de les Lleis Òmnibus s'ha centrat només en les càrregues i terminis per a les empreses, i en la supressió i reforma d'entitats públiques. Un enfocament a priori positiu però totalment parcial perquè oblidava la justificació real i la qualificació de les càrregues, i d'altra banda oblidava la ciutadania (a la qual per exemple ja no es permet segellar l'atur per telèfon). Unes normatives que són la demostració de la poca solvència tècnica del "govern dels millors". Les xifres diran si s'han produït millores, però molts empresaris diuen que a efectes pràctics no han notat res.

Algunes dades sobre l'acció del Govern de CiU en matèria d'administració pública

Funció Pública -	S'ha aprofitat la crisi i les retallades per eliminar unilateralment complements al salari acordats en convenis anteriors : fons d'acció social, tiquets menjador, dies d'assumptes propis... Però a banda de retallar no s'ha engegat cap modificació estructural per
---------------------	---

RETALLADES SÍ REFORMES CAP	millorar l'organització i la professionalització dels equips envers els nous reptes de l'administració: servei orientat al ciutadà, eficiència econòmica, flexibilitat, responsabilitat...
Atenció al ciutadà CONTINUÏTAT PURA	S'ha desenvolupat l'estratègia posada en marxa la darrera legislatura: <i>open data</i> , oficina virtual de tràmits, carpeta personal de salut, història clínica compartida, ATRI, <i>router</i> de viatges en TPC, portal mòbil... però no s'ha iniciat cap nou projecte ambiciós.
Organització territorial TEMPS PERDUT	El projecte de Llei de Governos locals havia d'incloure el debat sobre la racionalització dels nivells administratius. El Govern ha constituït uns grups d'experts però no els ha lliurat cap proposta. La ciutadania no sap si el Govern de CiU és partidari o no de suprimir les comarques , diputacions, sector públic local... El final sobtat de la legislatura ha deixat en via morta aquest procés.

El govern d'Artur Mas **ha orientat el seu discurs de qualitat democràtica de manera interessada únicament cap al vessant sobiranista**, promovent un projecte de Llei de consultes no referendàries que segons la gran majoria dels experts que han intervingut en el seu tràmit parlamentari, no tenia encaix constitucional i no incloïa la gran diversitat de fórmules amb les quals promoure processos participatius i deliberatius més enllà del vot. Un text pensat per una eventual consulta sobre el Pacte Fiscal, en comptes d'un recurs per millorar la democràcia.

Finalment, el Govern ha encetat per enèsim cop el diàleg amb l'oposició sobre la Llei Electoral, en una cerimònia ritual que ja ningú es creu, perquè a CiU, a la qual cap sistema li anirà millor que l'actual, i la majoria de dos terços que demana l'Estatut per a aquesta llei bloqueja iniciatives sense CiU. Resultat: a Catalunya s'aplicarà un cop més en eleccions a la Generalitat la llei electoral general espanyola. **La llei electoral és una de les "estructures d'estat" de les que CiU parla però practica molt poc, fins i tot com en aquest cas quan no depèn de la voluntat de l'Estat.**

En definitiva el Govern d'Artur Mas no ha tingut en matèria de qualitat democràtica un discurs polític a l'alçada de la demanda de la ciutadania, ni cap visió de la urgència amb la qual cal començar a reconstruir la confiança envers les institucions. **Un gran error que no s'esmena convocant unes eleccions com a conseqüència de la manifestació de l'11 de setembre**, amb visió partidista i no de país.

És urgent que el Govern de Catalunya posi entre els seus objectius principals la recuperació del vincle entre ciutadania i institucions, i per això cal un govern dialogant, integrador de les diferències i amb capacitat de síntesi, i no un govern que sistemàticament defugui el diàleg amb tots els estaments de la societat, com ha estat la pràctica d'aquest.

Què proposem per als propers 4 anys?

Per als i les socialistes millorar la democràcia passa avui per assolir **quatre objectius concrets**.

Disposar d'una llei electoral que faci efectiva la proximitat dels electors amb els seus electes i s'acosti a l'ideal de "un home, un vot"

Eradicar la corrupció de gran o de petita escala, amb normes estrictes per als electes i els alts càrrecs.

Reformar les administracions públiques: fer-les senzilles i eficients, absolutament transparents i que rendeixin comptes a la ciutadania.

Involucrar el teixit social més actiu i el conjunt de la ciutadania en les decisions més rellevants que ha de prendre el país.

Llei electoral, instrument clau

Per què posar la llei electoral com a primer dels objectius? Doncs perquè el crit de "no ens representeu", que s'ha sentit cada cop més sovint al nostre país, és el pitjor símptoma en una democràcia representativa com la nostra. No podem fer com si res. Cal abordar la reforma dels instruments per als quals tenim competències plenes, i que per interès personal CiU no ha volgut desplegar mai.

El model que vol el PSC i el que vol CiU són oposats i això bloqueja tots els camins. Per sortir d'aquest cul-de-sac, el PSC planteja el següent:

Mesura 7.1: Procés deliberatiu popular per a una nova llei electoral

Promoure **un gran procés deliberatiu de la ciutadania**, projectat a tots els mitjans de comunicació nous i tradicionals, per recollir les expectatives dels catalans i les catalanes envers la llei electoral i com escollir els seus representants polítics, és a dir els sistemes d'elecció i de retiment de comptes.

En el marc d'aquest procés, el PSC defensarà el seu model inspirat en el model alemany. Un model mixt, en el qual cada elector vota nominalment el diputat de la

seva circumscripció i en una segona urna vota una llista única per a tota Catalunya del partit que prefereix. Aquest sistema ofereix l'avantatge de la proximitat als electes alhora que no té l'efecte dels sistemes majoritaris que eliminen les minories de la cambra. (Més informació a <http://bit.ly/Umsd3W>)

Un altre element que defensarà el PSC serà la introducció del vot a partir dels 16 anys, com a fórmula d'implicació dels i les joves i d'increment del seu pes relatiu en l'electorat.

En qualsevol cas ens plantejem, en funció de les conclusions del debat popular mantingut, demanar la promoció d'una consulta referendària respecte dels termes més essencials del debat: sistema proporcional pur sí o no, llistes obertes sí o no, etc.

Prevenició i repressió de la corrupció

L'altre gran punt en el qual coincideixen la majoria dels ciutadans i les ciutadanes, colpits per un degoteig regular de casos coneguts i jutjats, és que calen formes de prevenir i de castigar la corrupció més efectives. Els i les socialistes catalans creiem que som una organització que ha sabut fer front amb fermesa als casos de corrupció que ha patit, a diferència dels partits de la dreta catalana i espanyola. Però reconeixem que en termes generals la ciutadania ha interioritzat que la corrupció afecta el conjunt de la política, i manté un gran recel i una gran desconfiança envers tots els partits.

El pitjor que poden fer les institucions és amagar el cap sota l'ala i creure que la corrupció és un seguit de casos individuals que sorgeixen espontàniament. La corrupció té unes causes objectivables i uns canals i instruments que es repeteixen, el coneixement dels quals ha de ser reforçat per lluitar contra elles.

Mesura 7.2: Observatori de la corrupció a Catalunya

Farem de l'**Oficina Antifrau un centre d'anàlisi, recerca i observatori de la corrupció pública** a Catalunya, en col·laboració amb les universitats. Les seves conclusions es presentaran anualment al Parlament amb **recomanacions, si escau, de modificació de la normativa**. L'Oficina també serà un motor de bones pràctiques en l'Administració.

Igualment, cal preveure noves respostes a les situacions de corrupció quan aquestes s'han produït. Des del PSC creiem que cal introduir dues novetats rellevants en aquest punt.

Mesura 7.3: Acord per a la separació dels encausats dels seus càrrecs

Promourem un gran acord de totes les forces polítiques en relació a les persones acusades de corrupció econòmica, que inclogui **la seva separació transitòria del càrrec i del partit en el moment d'una imputació formal per part d'un jutge d'instrucció.**

D'aquesta manera els ciutadans i les ciutadanes poden confiar en què, innocent o culpable, els problemes judicials d'una persona imputada per corrupció econòmica o delictes penals quedaran aïllats de les seves responsabilitats. A més d'aquest nou i necessari acord entre partits, plantequem una altra mesura de força.

Mesura 7.4: Els partits polítics no han de quedar exempts de respondre

Promoure una modificació del Codi Penal per tal que en els delictes contra l'administració pública en els quals es produeixi benefici patrimonial, els partits polítics hagin de respondre quan participin del benefici obtingut.

Creiem que l'única manera que els partits facin prevenció activa, seleccions de personal que incloguin aquest apartat, i vigilància permanent, és que puguin patir un greuge econòmic, atès que s'ha comprovat que en molts casos no pateixen conseqüències polítiques.

La reforma de les Administracions Públiques catalanes no pot esperar més.

La reforma de les Administracions Públiques ha figurat als programes electorals dels partits "històricament". Encarats més tard amb la realitat, els successius governs de la Generalitat gairebé mai han superat l'estadi de reflexions teòriques col·lectives (Llibre Blanc de la Funció Pública de 2005), o de petites reformes que han suposat millores parcials.

Constatat això, cal ser conscient de l'escepticisme de molts i moltes davant de propostes electorals de reforma de l'Administració. Tanmateix, no és menys cert que la crisi ha fet que, aquí també, s'estigui produint un abans i un després. Més que mai, en aquesta època de recursos escassos s'ha posat en evidència que en molts àmbits la dinàmica de l'administració era la de planificar, executar i gestionar despesa). Però ara les prioritats són unes altres.

Ara és el moment de què una administració modernitzada pugui coordinar i impulsar les iniciatives de la societat, de cooperar amb altres administracions, d'incentivar la innovació proposada pels seus professionals, i sobretot de discriminador efectiu d'allò que és urgent, allò que és necessari i allò que només és recomanable. Perquè en absència de recursos suficients s'imposa aplicar regles orientades a l'especificitat de

cada situació individual i no una regla universal per a tots. Això és el que nosaltres entenem per *administració orientada al ciutadà*.

Altrament, cal recordar que una administració eficient té uns efectes positius directes i indirectes sobre l'economia.

L'acció de govern que plantegem es basa doncs, en les següents accions:

Mesura 7.5

Promoure un **Pacte Nacional per a la Reforma de l'Administració**, que desplegui en la seva integritat tot el potencial que conté l'Estatut del 2006. Un acord que incorpori en la seva negociació, a més de sindicats i administracions, una representació de la ciutadania a través d'associacions i dels sectors empresarials i tercer sector.

Aquest acord ha de servir per enfortir els principis i valors que per a nosaltres han de ser definitoris de les nostres AP: evidentment els propis de l'Estat de Dret (legalitat, garanties, responsabilitat, etc) però sobretot els d'una administració eficient i útil (principi d'equitat, principi d'avaluació, principi de participació).

Cal retornar el focus principal de la prestació del servei públic als professionals. Per això és fonamental posar en marxa la figura de la carrera professional, amb els reconeixements i mèrits econòmics que corresponguin. Així mateix, cal desenvolupar la figura del directiu públic amb el seu estatut particular.

És molt rellevant també finalitzar la tasca de conceptualització, quantificació i reducció de càrregues en la normativa (per empreses i ciutadania), per fer l'administració el més simple possible. Novament es tracta d'un dels camps en què hi ha hagut una continuïtat nominal de discurs entre els governs de progrés i el de CiU, però la realitat ha deixat en evidència que el govern actual ha descuidat el veritable sentit de la reducció de càrregues i tràmits. La qualitat normativa no és fer menys i pitjors normes sinó menys i millors.

D'altra banda, cal donar l'impuls final a la modernització i ús de les TIC en l'administració que els governs d'esquerra van promoure. Ens comprometem a què en quatre anys tots els tràmits per a persones i empreses es puguin completar via Internet, així com a què els principals serveis públics guanyin qualitat gràcies a la seva finestra a la Xarxa, tal com ha passat a Sanitat (recepta electrònica, carpeta de salut,

etc.). La propera legislatura cal que en l'educació es produeixi un avenç molt significatiu en aquest sentit.

Reduir administracions?

Pel que fa a l'atribució de responsabilitats entre administracions, i la recurrent demanda per tal que se suprimeixin nivells administratius (especialment els Consells Comarcals), els i les socialistes creiem que la diversitat del territori de Catalunya no admet una lògica de supressió lineal ni d'imposició uniforme com de les que sovint es parla. Diguem-ho clar: en certes comarques els consells comarcals han tingut un rol de primer nivell en la garantia del progrés, i en d'altres podrien ser suprimits sense afectació.

Per tot això, els i les socialistes plantejem una doble manera d'avançar.

Mesura 7.6

Desplegar les vegueries en els termes de la llei 30/2010, promovent les modificacions legals que es requereixen, i substituint les diputacions, que desapareixerien.

Un acord de clarificació de competències amb les administracions locals, en el marc del Consell de Governos Locals, que quedarà recollit en la futura llei de governs locals. La delimitació es basarà en la cooperació sense superposició, l'aplicació del principi de subsidiarietat i de suficiència financera, l'ús eficient i avaluat dels recursos, i el model de sector públic de governança compartida quan escaigui. En aquest dibuix s'hi inclourà la distribució variable de competències entre consells comarcals, que només existeixin allà on té sentit de ser, mentre que d'altres puguin encara tenir més competències delegades des d'altres administracions o des dels ajuntaments que el conformen.

Els i les socialistes no defensem la desaparició massiva de municipis, perquè són la base d'una acció de molts ciutadans i moltes ciutadanes pels afers públics, gairebé sempre en termes de voluntariat pur i amb l'única vocació de servei. Aquestes persones mantenen la diversitat i personalitat de cada trosset del país, aportant-li la seva riquesa i promovent el seu dinamisme. Ara bé, la prestació de serveis públics amb qualitat requereix d'economies d'escala, i molts ajuntaments catalans no tenen els recursos suficients. En aquest sentit, cal impulsar decididament que ja sigui el Consell Comarcal ja sigui una mancomunitat de municipis rebin l'encàrrec de gestionar aquells àmbits en què manifestament un municipi per si sol no pot mantenir els estàndards de qualitat que mereixen els ciutadans i les ciutadanes.

La transparència és la clau

En la major part de les crítiques més esteses entre els catalans i les catalanes sobre l'acció dels seus representants i l'acció de l'administració hi ha el denominador comú de l'opacitat. Des de la sospita de col·lusió d'interessos particulars i públics, o la de l'ús del diner en despeses inútils, la incredulitat o l'escepticisme fan impossible reconstruir la confiança. Per això els i les socialistes volem ser radicals en l'avenç de les polítiques de transparència. Els catalans mereixen ser pioners en aquest camp a nivell europeu.

Mesura 7.7: Llei d'Accés a la Informació i de la Transparència

La Llei de la Transparència que promourem es basarà en què els ciutadans i les ciutadanes tinguin la màxima informació de...

...qui són els responsables dels afers col·lectius: aprovarem fer públiques les declaracions de béns de representants electes i alts càrrecs, abans i després de prendre possessió.

...quines són les finalitats i prioritats de l'acció dels governs, i quins són els recursos globals que s'hi destinaran. I alhora, el retiment de comptes posterior: quines accions s'han fet, quin efecte han tingut, quins recursos concrets s'hi han abocat. Plantegem l'obligatorietat de fer aprovar Plans d'Actuació o Plans de Govern i de publicar i fer aprovar també una avaluació final.

...qui són, què aporten i què han fet aquells que han rebut recursos públics per desplegar polítiques. Promourem que el 95% de les subvencions a particulars i entitats es faci en règim de concurrència competitiva, i obligarem a què cada convocatòria de subvencions faci públic un informe d'impacte i d'avaluació.

...els processos de contractació (i especialment en l'apartat d'estudis), per les quals es farà pública l'acta de l'òrgan de contractació i un informe de l'especificat en els plecs.

..la situació financera de l'administració. Ingressos i despeses han de poder ser accessibles amb un alt nivell de desagregació.

...els processos d'elaboració de normes, decrets i lleis. Crearem un portal únic d'informació pública d'avantprojectes normatius, que faciliti dades de context i antecedents per estimular la participació i les aportacions, i que finalitzi amb un informe que doni resposta a les demandes i consideracions rebudes.

...quines dades té l'Administració de cada persona física o jurídica.

...les dades sobre el país de les quals disposen i mantenen les administracions. El portal

OpenData completarà en 4 anys l'oferta de dades públiques d'accés universal i gratuït. Igualment es farà descarregable el codi font de programari desenvolupat a mida per a la Generalitat (que no sigui sensible en termes de seguretat).

Són elements clau per a l'increment de la confiança de la ciutadania en els gestors públics. Plantegem la següent bateria de mesures:

Mesura 7.8

Promourem la implantació d'**un contracte de servei públic** per a tots els representats públics que contingui directrius i compromisos de comportament, amb una clara aposta per la transparència, la qualitat i l'exemplaritat de l'activitat política.

Per potenciar la transparència, farem que **siguin obligatòriament públiques les condicions contractuals, el patrimoni i la renda dels alts càrrecs** i del personal eventual de l'administració i els organismes de la Generalitat.

Per impulsar l'exemplaritat, **establirem Codis Ètics i Guies de Conducta dels alts càrrecs** i articularem mecanismes per estendre'n la seva aplicació.

Impulsarem mesures per **evitar que els grups polítics del Parlament siguin corretja de transmissió de lobbies** gremials de manera encoberta.

Promourem la reforma de la normativa necessària per **fer totalment transparent el finançament dels partits polítics (incloses les donacions)** i garantir el control efectiu dels seus ingressos i despeses.

Participar en els afers públics

Els governs d'esquerres varen tenir una direcció general de participació ciutadana que el govern de CiU per descomptat va clausurar. Més enllà de reprendre interessants experiències pioneres com els processos participatius al voltant de lleis com la d'acollida de les persones immigrades, o la promoció de processos participatius en l'àmbit local, en la propera legislatura cal donar vies dinàmiques de participació a la ciutadania, a banda dels processos reglats que han d'existir, en relació a la iniciativa legislativa popular o en la promoció de consultes.

Evidentment, una bona política d'accés a la informació i transparència ha de ser prèvia a un impuls de la participació. I és aquesta participació, com a experiència de diàleg franc, real i respectuós de les institucions amb la ciutadania, la que ha de permetre parlar d'una societat cohesionada amb els seus governs.

La societat reclama ser protagonista de les decisions col·lectives amb més instruments que no el seu vot. I els i les socialistes hi estem d'acord perquè el nivell de maduresa política de la societat catalana ha demostrat abastament no ser menor que el de països on la ciutadania juga un rol més actiu davant dels seus governs.

Impulsarem doncs les següents mesures:

Mesures 7.9

Una llei de consultes no referendàries que permeti dinamitzar grans processos deliberatius a nivell de tot Catalunya, sense excloure els processos en què la participació s'expressa via votació. Així, la ciutadania podrà expressar la seva voluntat en qüestions d'importància com els sistemes de protecció social, l'energia nuclear o tants altres.

Reforçar la llei de les Iniciatives Legislatives Populares (ILP) per fer-la més garantista i blindar que, assolides i certificades les signatures mínimes, la proposició de llei es debati al Parlament.

Posarem en marxa el portal d'exposició pública de normativa en elaboració.

Crearem un portal de queixes, comentaris i valoracions en relació als serveis i equipaments públics, d'usuari a usuari, com el del Servei Nacional de Salut (NHS) britànic.

Afavorirem els projectes en què entitats locals sense afany de lucre participin/gestionin serveis públics, per enfortir el sentit de comunitat.

Inclourem en el contracte-programa de la CCMA que en la televisió pública hi hagi sempre un programa de debat de matèries d'interès general amb participació de ciutadans i experts.

Uns mitjans de comunicació públics garants del dret a la informació.

És molt preocupant el procés que estan vivint les empreses de comunicació, reduïdes per la crisi i l'eclosió d'Internet a despatxar personal i a gastar cada cop menys en la creació de continguts (tancament de corresponalsies, d'equips d'investigació, etc).

L'oferta, en el mercat de la comunicació, és cada cop més petita, i el risc de degradació de la democràcia existeix, perquè les xarxes socials com a nou espai d'informació són encara un territori en exploració.

El rol dels mitjans públics com a garant de la pluralitat, és a dir, de l'accés als mitjans de totes les opinions, creences, sensibilitats, i tendències amb estricta neutralitat i criteri periodístic, és avui encara més important del que sempre ha estat. És per això que:

Mesura 7.10

Derogarem la modificació de la llei de la CCMA que han promogut CiU i PP per interessos propis, igual que el PP ho ha fet a les Corts amb el suport de CiU.

Els i les socialistes sabem que els mitjans públics estan passant un moment molt complex a nivell financer. Ens refermem en el model de finançament mixt i ens comprometem a aprovar un contracte-programa que doni garanties de futur als professionals. Si bé l'austeritat ve imposada pels temps, els recursos humans i materials propis dels mitjans públics estan en condicions de fer una programació i una informació de plena qualitat.